

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΙΕΡΑ

ΗΤΟΙ

ΕΓΚΩΜΙΑ ΑΣΜΑΤΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗΣ, ΚΑΙ
ΠΑΝΕΝΔΟΣΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΤΕ
ΚΑΙ ΔΕΙΠΑΡΘΟΥ ΜΑΡΙΑΣ

Ἐκδόσις τῆς **ΙΕ' (15) Αὐγούστου**

Ἡ προσῆπτε καὶ λόγος πανηγυρικός, ἐν ᾧ (παρεκ-
βατικῶς μὲν, ἀναγκαίως δὲ πρὸς τοὺς νῦν
ἀντιφρόνουσας) ἀποδεικνύεται ὡς ὅτι
τὸ «πρὸ Τόκου ἐν Τόκῳ καὶ μετὰ
τόκον Παρθένος.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΝΕΩΤΑΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΡ. ΔΟΥΚΑΚΗΣ
Προσκυνητὴς ἐκ Καλαμῶν

36—Ὁδὸς Περσέκῃ—36

1898

ΑΦΙΕΡΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ ΠΑΡΘΕΝΟΝ

Πολλὰ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης.
(Ἡ ἐκκλησιᾶ, σελὶς 102)

Φωριανὸς ὁ ἱερός

ΕΓΚΩΜΙΑ ΑΣΜΑΤΑ

ΗΤΟΙ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΙΕΡΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗΣ, ΚΑΙ
ΠΑΝΕΝΔΟΣΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΤΕ
ΚΑΙ ΔΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ

Ψαλλομένη τῇ **ΙΕ' (15) Αὐγούστου**

Ἡ προσῆπτε καὶ λόγος πανηγυρικός, ἐν ᾧ (παρεκ-
βατικῶς μὲν, ἀναγκαίως δὲ πρὸς τοὺς νῦν
ἀντιφρονοῦντας) ἀποδεικνύεται τρανῶς
τὸ «πρὸ Τόκου ἐν Τόκῳ καὶ μετὰ
τόκον Παρθένος.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΝΕΩΤΑΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΡ. ΔΟΥΚΑΚΗΣ

Προσκυνητὴς ἐκ Καλαμῶν

36—Ὁδὸς Πετράκη—36

1898

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ

ΤΗ: ΑΓΝΗ: ΚΑΙ ΜΑΚΑΡΙΑ: ΨΥΧΗ:
ΤΟΥ ΑΓΑΠΗΤΟΥ ΠΟΥΛΚΛΑΥΣΤΟΥ ΚΑΙ ΠΟΥΛΤΙΜΟΥ
ΑΔΕΛΦΟΥ ΜΟΥ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ⁽¹⁾

ΕΙΣ ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ ΑΔΕΛΦΙΚΗΣ ΣΤΟΡΓΗΣ ΜΟΥ
ΚΑΙ ΑΪΔΙΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΣ ΑΥΤΟΥ
ΚΩΝΣΤ. ΧΡ. ΔΟΥΚΑΚΗΣ

ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Κοντάκιον

Ποίημα τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Γρηγορίου τοῦ Ε'
Πρὸς τὸ «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ»

Η τῶν ἀγγέλων βασιλεῖς καὶ Κυρία.
ἡ τῶν ἀνθρώπων κραταιὰ προστασία
Μαρία ἡ πανάμωμος καὶ μήτηρ τοῦ Θεοῦ.
πρόφθασον καὶ λύτρωσε τοὺς πιστῶς Σὲ ὑμνοῦντας.
ἐκ πασῶν τῶν θλήψεων καὶ δεινῶν καὶ κινδύνων,
καὶ αἰωνίως λύτρωσον ἡμᾶς
ὅπως δοξάζειν, τὸν ἄσπορον τόκον Σου.

(1) Ἀντὶ προλόγου παρατίθεμεν ἐνταῦθα τὸν βίον, τὴν πολιτείαν καὶ Νεκρολογίαν τοῦ ἀοιδίμου ἀδελφοῦ μου Σπυρίδωνος, ὅστις ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Σεπτεμβρίου 1897 ὥρα 12 Μ. Μ. Καὶ ἐκηδεύθη τὴν ἐποῦσαν ὥραν 3 Μ. Μ.

Ἡ Κηδεία του ἐψήλη εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς ἁγίας Εἰρήνης, χοροστατοῦντος τοῦ ἁγίου Κεφαλλήνης. Θλιβερώτατον δὲ κατέλειπεν ἄλλος εἰς τὴν οἰκογένειάν του, ἀδελφοὺς, ἀδελφὴν αὐτοῦ οἰκίους συγγενεῖς, φίλους καὶ γνωστούς.

Κ. Χ. Δ.

ΒΙΟΣ, ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΚΑΙ ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΧΡ. ΔΟΥΚΑΚΗ (ἐφέτου)

«Διεπορεύμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου, ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.
»Οὐ προετιθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον· ποιοῦντας
»παραβάσεις ἐμίσησα· Οὐ κατέχει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποῦν ὑπε-
»ρηφανίαν· λαλῶν ἄδικα, οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου.»
(David Ψαλμὸς Ρ'.)

Ἀποκαλύψατε τὴν κεφαλὴν πρὸ τοῦ φερέτρου τοῦ προκειμένου νεκροῦ καὶ στήτε μετ' εὐλαβείας πρὸ τοῦ σκηνώματος αὐτοῦ.

Δὲν φέρει δάφνας στρατιωτικῶν ἀγώνων, οὐδὲ στεφάνους πολιτικῶν ἀθλήσεων· σεμνὸς ὑπῆρξε τῆς δικαιοσύνης θεράπων, ἀλλὰ πιστὸς καὶ ἀτρόμητος ἐν τῇ ἐπιτελέσει τοῦ καθήκοντος στρατιώτης· προσήκει ἄρα αὐτῷ ἐν τῷ τέρατι τοῦ πολυμύχθου βιωτικοῦ ἀγῶνος τὸ τῆς καθολικῆς τιμῆς ἄθλον!

Ὁ τῆς δικαιοσύνης εὐσυνείδητος ἐργάτης ἀθорύβως τὸ ἑαυτοῦ ἐπιτελῶν ἔργον παντοίας ὑφίσταται ἐν τῷ βίῳ ταλαιπωρίας καὶ πολυειδῶς ἀθλεῖ, ἐν μόχθοις πνευματικαῖς καὶ πόνοις, ἐν κινδύνους καὶ στερήσεσιν, ἀγωνιζόμενος ἐν τῇ ἀπονομῇ τῆς δικαιοσύνης, ὥς ὁ καλὸς στρατιώτης ἐν τῇ ὑπερασπίσει τῆς πατρίδος. Λοιπὸν ἀνήκει αὐτῷ ὁ τῆς ἀρετῆς στέφανος.

Τοιοῦτος ἀθόρυβος, ἀλλὰ γενναῖος καὶ ἀκαταπόνητος τῆς δικαιοσύνης ἐργάτης ὑπῆρξεν ὁ αἰθνης εἰς τὴν αἰωνιότητα μεταστάς **Σπυρίδων Χρ. Δουκάκης** ὁ νῦν φεῦ! πρὸ ἡμῶν νεκρὸς καὶ ἄφωνος, ὁ χθὲς ἔτι τὴν θερμότητα τῆς στοργῆς μεταδίδων εἰς τὴν σύζυγον καὶ τὰ τρυφερά αὐτοῦ τέκνα καὶ τὸν ἔρωτα τῆς δικαιοσύνης ἐμπνέων εἰς τὰς καρδίας τῶν αὐτῷ ἀναστρεφόμενων, ὁ ἐν ἀκακίᾳ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ διαπορευόμενος, κατὰ τὸν Προφήτάνακτα, ὁ τοὺς λαλοῦντας ἄδικα ἀποστρεφόμενος καὶ τοὺς τῶν νόμων παραβάτας οὐ συγχωρῶν.

Ἄλλ' ἄρα γε εἶναι ἀληθές, ὅτι ἀπῆλθες ἀφ' ἡμῶν, πολύτιμε ἀδελφε Σπυρίδων; εἶναι ἀληθές, ὅτι τοῦ λοιποῦ δὲν θὰ ἴδωμεν τὸ ἱλαρὸν καὶ πρᾶον πρόσωπόν σου; ὅτι εἰς τὰς δικαστικὰς διασκέψεις ἡμῶν δὲν θὰ ἀκούσωμεν πλέον τὴν μελιχίαν καὶ συνετὴν λαλίαν σου; εἶναι ἀληθές, ὅτι οἱ ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τῶν δικαστηρίων παρατυγχάνοντες, ὅτι ὁ τῶν δικαζομένων κόσμος δὲν θὰ ἀκούσῃ πλέον τὰς πλήρεις πρᾶότητος καὶ ἐπιεικοῦς δικαιοσύνης ἀνακεφαλαιώσεις σου, ὥς προέδρου τῶν συνέδρων, καὶ τὰς ἐμβρι-

θεῖς καὶ ἐπὶ τῆς ἀληθοῦς τῶν νόμων ἐρμηνείας ἐρειδομένης ἀποφάσεις Σου; εἶναι ἀληθές, ὅτι ἐστερήθημεν, ἐστερήθη τὸ ἐφετεῖον Ἀθηνῶν, ἐστερήθη ἡ Πολιτεία ἕνα τῶν ἀρίστων θεμιστοπόλων; ὅτι ἀπολώσαμεν ἐν τῷ ἀώρῳ θανάτῳ σου ἀκάματον στρατιώτην τοῦ καθήκοντος, ἀγνὸν τῆς δικαιοσύνης ἐργάτην; εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ τάλαινα τοῦ βίου σου σύντροφος κατέστη ἐς φεῖ δυστυχῆς καὶ κακοδαίμων; εἶναι ἀληθές, ὅτι τὰ τρυφερά τέκνα σου, ὧν ἡ ἐν χριστιανικῇ εὐσεβείᾳ μόρφωσις διαρκῶς σε ἀπασχόλει, ἐγκατελείφθησαν ὀρφανά, εἶνε ἀληθές, ὅτι οἱ ἀδελφοί σου, ἐστερήθησαν πολίτιμον ἀδελφόν, εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ πατρίς σου Καλάμαι ἐστερήθη πολίτιμον θησαυρόν;

Ἄ! ὄχι, ἀδυνατῶ νὰ πιστεύσω, ὅτι ἀπέθανες ἀγαπητέ μοι ἀδελφέ; χθὲς ἐτι κατὰ τὴν ὥραν ταύτην συνωμιλούσαμεν, καὶ νῦν, καὶ τοὶ ὄρων Σε νεκρὸν καὶ ἄπνουν, δύσκολον καθίσταται νὰ πιστεύσω εἰς τὴν σκληρὰν ἀλήθειαν; ὄνειρόν μοι φαίνεται, Θεέ μου! ὁποῖον λοιπὸν ἐπλάσας τὸν ἀνθρώπον; μάταια ἀληθῶς τὰ σύμπαντα, σκιά δὲ καὶ ἐνύπνιον ἡ ζωὴ; πνεῦμα διήλθεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ καὶ δὲν θὰ ὑπάρξῃ, οὐδ' ἐπιγνώσεται ἐτι τὸν τόπον αὐτοῦ;

Ἀλλὰ τὸ πνεῦμα, αἱ διὰ μακρῶν μόχθων κτηθεῖσαι γραμματικαὶ γνώσεις, ἡ ἐπιστήμη, ἡ χρηστότης, αἱ ἀρεταί, εἶναι λοιπὸν τίποτε; εἰσὶ πνοὴ καὶ ἀτμός ἐν τῷ ἀπείρῳ διαλυόμενα; τόσα πλεονεκτήματα, τόσαι γνώσεις καὶ μάθησις νομικὴ, τόση ἀγαθότης ψυχῆς, τόση στοργὴ οἰκογενειακὴ, θὰ κλεισθῶσιν εἰς τὸν τάφον, θὰ μεταβληθῶσιν εἰς κόνιν, θὰ ἀφανισθῶσιν; μία πνοὴ αἵφνης, εἰς σκόλην, μία νόσος θὰ συντρίψῃ, θὰ ἀφανίσῃ τὰ πάντα καὶ ἐσσεῖ; οὕτω λοιπὸν τελευτᾷ καὶ καταστρέφεται τὸ μάταιον, τὸ πολυβάσανον, τὸ πολυδάκρυ τοῦ βίου δράμα;

Ἀλλ' οὐχί· εἶναι ἀδύνατον· δὲν εἶναι τοῦτο ὁ ἀνθρώπος, τὸ ὑψηλόν, τὸ ἀκατάληπτον ὁμοίωμα τοῦ Μεγάλου Δημιουργοῦ.

«Δότε μεγαλοσύνην τῷ Θεῷ· Θεὸς ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις; οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστι ματαιότης».

Ὁ ἀνθρώπος ἐστὶν ἡ ψυχὴ, ὁ λόγος, τὰ αἰσθήματα, αἱ ἀρεταί, τὸ θεῖον μεγαλεῖον, ἅτινα πάντα ὡσεὶ πνοῆς πνεῦμα ἀνέρχονται εἰς τὴν θείαν μεγαλειότητα, ἀπολείπεται δὲ εἰς ἡμᾶς ἡ εἰκὼν, ὁ τύπος, ἡ ἐξωτερικὴ διάπλασις τῆς ὕλης, ἵνα καὶ ταῦτα μετ' ὀλίγον ταῦτισθῶσιν ἐν τῇ πρωτογενεῖ καὶ ἀναισθητῷ ὕλῃ καὶ οὕτω μῆτε ἡ μορφή τοῦ ἐκπληκτικοῦ θεοῦ ὁμοιώματος ἀπολείφθῃ ἐπὶ τῆς γῆς.

«Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ παρὰ σοὶ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς; Ἐξέλιπεν ἡ καρδιά μου, καὶ ἡ σὰρξ μου ὁ Θεὸς τῆς καρδίας μου καὶ ἡ μερίς μου ὁ Θεὸς εἰς τὸν Αἰῶνα.»

Ναί, σεβαστοὶ παρεστῶτες, συγγενεῖς καὶ φίλοι, ὁ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν νεκρὸς δὲν εἶναι ὁ γλυκὺς, ὁ καλὸς καὶ πρῶτος

δικαστής, ὁ χρηστὸς πολίτης, ὁ εὐσεβὴς καὶ πλήρης στοργῆς οἰκογενειάρχης **Σπύρος Δουκάκης**, εἶναι ἡ εἰκὼν αὐτοῦ, ὁ τύπος, αὐτὸς δὲ ἀπεδήμησεν ἐντεῦθεν ἄρτι, οὐκ ἔστιν ἔτι, ἀνῆλθεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, εἰς τὸν Πατέρα καὶ πλάστην αὐτοῦ, παρ' οὗ ἐστάλη εἰς τὸν κόσμον τοῦτον. Ἀπὸ Θεοῦ κατήλθε καὶ πρὸς Θεὸν ἐπάνερχεται.

Πλὴν εἰς ὁποίας σκέψεις με παρέσυρε τὸ ἄλγος τοῦ αἰφνυδίου καὶ ἀπροσδοκίτου θανάτου Σου, ἀγαθὲ ἀδελφε Σπυρίδων;

Τὸ αἰφνυδίον τοῦ θανάτου ἐνέπλησέ με λυπηρῶν περὶ τῆς ματαιότητος τοῦ βίου ἰδεῶν· ἄλλως, οὐχὶ πολυπλοκὸς καὶ μακρὸς, ἀλλ' ἀπλοὺς ἔστιν ὁ λόγος περὶ τοῦ βίου ἀνδρὸς ὑπηρετήσαντος τὴν δικαιοσύνην τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐν εἰλικρινεῖ ἀληθείᾳ, ἀνευ θορύβου, ἀνευ ἐπιδείξεων ψευδακραιότητος καὶ ἐγωϊσμοῦ, θυσιάσαντος μάλιστα, ἐν τισι περιστάσεσι, τὸν ἐγωϊσμόν αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγνῇ τοῦ δικαίου ἀπογομῇ, τῇ ἀκαταλήπτῳ τοῖς φιλοσόφοις καὶ τετυφωμένοις. Τοιοῦτος ὑπῆρχεν ὁ βραχὺς σχετικῶς βίος τοῦ πολυκλαύστου νεκροῦ· ἄμωμος, πρᾶς, χριστιανικὸς καὶ ἀθόρυβος.

Ἐγεννήθη δ' οὗτος ἐν Καλάμαις τὸ ἔτος 1840 Ἰουλίου 20 ὑπὸ πατρός μεν ὀνομαζομένου Χριστοδούλου, τιμίου ἐμπόρου καὶ χριστιανικωτάτου, μητρὸς δὲ ὀνόματι Ἀννης τὸ γένος Βλαντιῆ καὶ αὐτὴ χριστιανικωτάτη καὶ ἐλεήμων· ἐξεπαιδεύθη δὲ τὰ ἐγκύκλια μαθήματα εἰς Καλάμας μετὰ τὴν Α' τάξιν τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου διὰ τὴν εὐφυΐαν του προϋδιδάσθη εἰς τὸ σχολαρχεῖον χωρὶς νὰ διέλθῃ οὐδόλως τὴν Β' τάξιν τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου· μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν μαθημάτων τοῦ σχολαρχείου προϋδιδάσθη εἰς τὸ γυμνάσιον. Τότε ὁ μακαρίτης πατὴρ μας τὸν ἐστείλειν εἰς τὸ ἐν Σύρῳ γυμνάσιον, ἐτῶν 15 ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ μεγαλεμπόρου φίλου του Λάμπρου Χαντζῆ Γεωργίου, ἐκτελῶν ἐκτὸς τῶν μαθημάτων του καὶ ἐμπορικὰς παραγγελίας τοῦ μακαρίτου πατρός. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἐν Σύρῳ γυμνασίου, ἐστάλη ὑπὸ τοῦ πατρός εἰς Ἀθῆνας καὶ κατεγράψῃ εἰς τὴν νομικὴν σχολὴν, φύσει μεγαλοφυῆς διεκρίνετο μεταξὺ τῶν συμφοιτητῶν του, φοιτητῆς ὧν ἐδημοσιογράφει. Ἐν ἔτος πρὶν ἀποπερατῶσαι τὰς σπουδὰς του κατὰ τὸ ἔτος 1860 Αὐγούστου 13 ἀπεβίωσεν ὁ μακαρίτης πατὴρ Χριστόδουλος καὶ ἀνέλαβον ἐγὼ τὴν συνέχειαν τῶν σπουδῶν του, συνεργαζόμενος μετὰ τοῦ πατρός. Μετὰ δὲ τὴν περάτωσιν τῶν σπουδῶν του, διωρίσθη κατὰ τὸ ἔτος 1863 παρὰ τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κ. Πέτρου Μαυρομυχάλη ἀντεισαγγελεὺς ἐν Χαλκίδι, εἶτα δὲ προϋδιδάσθη πρωτοδίκης ἐν Ἀθῆναις, μετὰ δὲ ταῦτα εἰσαγγελεὺς ἐν Σπάρτῃ, Ζακύνθῳ, Ἀμφίση καὶ Τριπόλει κατὰ τὸ ἔτος 1869.

Παραιτηθεὶς δὲ τῆς ὑπηρεσίας μετέβη εἰς Καλάμας κατὰ τὸ ἔτος 1874 καὶ ἐξήσκει τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα ἐπὶ δωδεκαετίαν,

διεκρίνεται δὲ διὰ τὴν εὐγλωττίαν του μεταξὺ τῶν πρώτων δικηγόρων, ἐκδίδων συγχρόνως καὶ τὴν ἐφημερίδα «Σάλπιγγα». Ἐξελέγη δὲ παρὰ τῶν συμπολιτῶν του καὶ Δημοτικὸς Σύμβουλος.

Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1882 ὁ τότε πρωθυπουργὸς Ἀλέξ. Κουμουνδούρος κατιδὼν τὴν μεγίστην εὐφύιαν τοῦ ἀνδρὸς τὸν ἐπανεφῆρεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν διορίσας αὐτὸν εἰσαγγελεὰ ἐν Ἀθήναις, εἰτα δὲ τὸν προϋδίδαξε πρόεδρον πρωτοδικῶν εἰς Ζάκυνθον καὶ μετὰ ταῦτα ἐθέτην εἰς Ναύπλιον, Πάτρας, ὁπόθεν μετετέθη εἰς Ἀθήνας.

Ἐκτοτε ἐπεδόθη οὗτος φιλοπόνως εἰς τὴν ἐργάδην καὶ οὐχὶ ἀμοιρον πικριῶν καὶ ὀχλήσεων ὑπηρεσίαν τῆς δικαιοσύνης ταῦτα δὲ θεραπεύων διηνεκῶς καὶ τοῦ καλοῦ καὶ ἰσοῦ τὴν γνῶσιν ἐπαγγελλόμενος ἐξετιμήθη προσηκόντως παρὰ τῶν προϊσταμένων. Ἡ δὲ πολιτεία ἐκτιμῶσα τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ παρέσχεν αὐτῷ τὸν χρυσοῦν Σταυρόν. Ὑπῆρχε δὲ καὶ μέλος τοῦ συλλόγου τοῦ Παννασσοῦ, ὡς καὶ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας διατελέσας μέλος τοῦ διοικητικοῦ αὐτῆς συμβουλίου. Ἀλλὰ φεῦ! κακῇ μοίρᾳ, ὁ πρόωρος θάνατος τοῦ πεφιλημένου του υἱοῦ Κώστα ἔτρωσε βαθέως τὴν καρδίαν του, ἥς μόλις παραμείβοντα τὸ 67 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἀφῆρπασε τοῦτον ἐκ τοῦ κύκλου ἡμῶν αἰφνίδιος θάνατος ἐν δὲ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ τούτῳ ἀπόλλυσιν ἡ δικαστικὴ ὑπηρεσία ἕνα τῶν φιλοπονωτέρων, ἐμβριθεστέρων καὶ μετριοφρονεστέρων αὐτῆς ἐργατῶν, ἡ δὲ ἀπορφανισθεῖσα οἰκογένεια αὐτοῦ ἀνεκτίμῃτον πατέρα, οἱ δὲ ἀδελφοὶ καὶ συγγενεῖς καὶ συμπολίται ἀνεκτίμῃτον ἀδελφὸν συγγενῆ καὶ συμπολίτην, ἀρωγὸν καὶ σωτήρα. Ὁ δὲ χθὲς εἰσέτι εὐδαιμονῶν οἶκος αὐτοῦ σήμερον παρίσταται θρήνων καὶ ὀδυρμῶν ἐνδιαίτημα! Ἀλλὰ τὰ δάκρυα καὶ οἱ θρήνοι δὲν θέλουσιν ἀναστήσει ἐκ τῆς νεκρικῆς κλίνης τὸν ἀγαθόν, τὸν πολὺκλανστὸν Σπύρον· δὲν θέλουσι δώσει αὐτῷ νέαν ζωὴν. Τὰ πάντα τετέλεσται. Ἰδοὺ, ἤγγικεν ἡ ὥρα, ἡ φοβερά ὥρα τοῦ πανυστάτου χωρισμοῦ.

Πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν τοῦ θανάτου του γνωρίσας τὸ ἄδην τῆς ἐκβάσεως τῆς ἀσθενείας του ἐφώνησε μοι νὰ φέρω πνευματικὸν Πατέρα νὰ ἐξομολογηθῇ, καὶ τῶντι προσεκλήθη ὁ πνευματικὸς Πατὴρ Σπυρίδων Γιαννουλάς, τὸν ἐξομολόγησεν καὶ μετὰ μετὰ τὴν κατάνυξιν ἐκοινώνησε τῶν ἀχράντων Μυστηρίων, τὸ τελευταῖον ἐφῄδιον τῆς ἀγίας ἡμῶν πίστεως.

Ἀπέρχεσαι ἀφ' ἡμῶν ἀγαθὴ ψυχὴ! ὦ, ναί, ἀπέρχεσαι καὶ ἰδοὺ μακαρία ἡ ὁδὸς ἡ πορεύῃ σήμερον, ὅτι ἡτοιμάσθη σοι τόπος χλοερὸς, τόπος ἀναπαύσεως, ἐνθα ἀπέδρα ἡ ὁδὸς, αἱ λύπαι, ὁ στεναγμὸς — κλῆρος, φεῦ! τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ βίῳ τούτῳ.

Ἐν ἀπείρῳ δὲ θλίψει ἐπὶ τῇ στερήσει τοσοῦτῳ ἐγκρίτου καὶ προσφιλοῦς ἀδελφοῦ, ἀπευθύνω τὸν ὕστατον ἀποχαιρετισμὸν, ὅς ἐστιν ἄγαν θλιβερὸς ἀποχαιρετισμὸς, ἀναπαριστῶν τὰ λυπηρὰ

συναίσθηματα πάντων τῶν ἀδελφῶν ἀδελφῆς καὶ λοιπῶν συγγενῶν καὶ πατριωτῶν Καλαμίων.

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν πρὸ τῆς τελευτῆς του, ἦλθον πρὸς ἐπίσκεψίν του ἐκ Καλαμῶν ὁ ἀδελφός του Ἰωάννης, ὁ γαμβρός του Φιλόστρατος, Γ. Στρούμπος, ὁ ἐξάδελφός του Θεοφάνης Δ. Δουκάκης καὶ Κωνστ. Σωτ. Δουκάκης.

Λόγον ἐπιτάφιον ἐξυμῶν τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ἐν τῷ Ναῷ τῆς ἀγίας Εἰρήνης ἐξεφώνησεν ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης κ. Γ. Α. Καπετανάκης, δικηγόρος, ὅστις καὶ ἐτυπώθη.

Δεῦτε λοιπὸν ἦδη πάντες, ἀναβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν, ἐνθα ἡ πηγὴ τῆς ἀχράντου δικαιοσύνης καὶ ἀτελευτήτου πνευματικῆς ζωῆς, ἐπιλέξωμεν ἐνὶ στόματι καὶ μὴ ψυχῇ· αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀξιομακάριστε ἀδελφε Σπύρο! αἰωνία σου ἡ μνήμη! Γαίαν ἔχοις ἐλαφράν.

Ἐκ τῆς Ἐφημερίδος Κορομηλᾶ. Ἀριθ. 274, Τρίτη 30 Ἰουλίου 1897.

Ἐκτεθεὺς σήμερον δικαστικὸς λειτουργὸς εὐθὺς καὶ χρηστὸς ὁ Σπυρίδων Δουκάκης, ἐφέτης ἐν Ἀθήναις. Διατελέσας ἄλλοτε εἰσαγγελεὺς ἐνταῦθα, διεκρίθη διὰ τὴν ἀπροσωλήνιαν του καὶ τὴν ἀκεραιότητά του. Ἦτο ἀνὴρ μετ' ἔρωτος ἀσχολούμενος περὶ τὰ γράμματα, ἰδιαίτατα δὲ περὶ φιλοσοφικὰς μελέτας, ὧν πόρισμα ὑπῆρξεν ἡ συγγραφή ἀνεκδότου φιλοσοφικοῦ ἔργου. Ὁ θάνατος τοῦ τέκνου του κατελύπησεν αὐτὸν βαθύτατα καὶ ἐπέσπευσε τὸ τέλος τοῦ βίου του πρόωρος ἀληθῶς, διότι ὁ Δουκάκης ἦτο ἀνὴρ χρήσιμος εἰς τὴν οἰκογένειάν του καὶ εἰς τὴν πολιτείαν. Ἀπευθύνομεν θερμὰ συλλυπητήρια πρὸς τοὺς οἰκείους του.

Ἐκ τῆς Πρωίας ἀριθ. 1022, Τετάρτη 1 Ὀκτωβρίου 1897.

† **ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΥΚΑΚΗΣ.** Ἀπεβίωσε καὶ ἐκτεθεὺς χθὲς ἐγκριτος ἡμῶν συμπολίτης καὶ ἐκ τῶν διακεκριμένων δικαστῶν ὁ ἐφέτης Σπυρίδων Δουκάκης. Ὁ πρόωρος θάνατος τοῦ περιλημένου υἱοῦ τοῦ ἔτρωσε βαθέως τὴν φιλοστοργίαν αὐτοῦ καρδίαν καὶ βραδέως κατήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν τάφον παρὰ τὸ τέκνον αὐτοῦ.

Περωτισμένος, εὐσυνείδητος καὶ ἀδέκαστος, διέπρεψε μεταξὺ τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν καταλείπει δὲ λίαν τιμημένην μνήμην μεταξὺ τῶν συναδελφῶν του καὶ τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας.

Ἐκ τῆς Νέας Ἐφημερίδος ἀριθ. 274, Τετάρτη 1 Ὀκτωβρίου 1897.

† **ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΥΚΑΚΗΣ.** Ἀπεβίωσεν προχθὲς ἐνταῦθα ὁ ἐγκριτος ἐφέτης Σπυρίδων Δουκάκης ἄλλοτε εἰσαγγελεὺς. Ἀπροσωπώλητος καὶ ἀκέραιος τὸν χαρακτῆρα, φιλομαθὴς δὲ καὶ ἐγκρατὴς τῆς ἐπιστήμης του, ἦν χρησιμώτατος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτοῦ, ἡγάπατο δὲ καὶ ἐξετιμᾶτο ὑπὸ τῶν συναδελφῶν του. Τὴν ὑγίαν του ὑπέσκαψεν ὁ σκληρὸς καὶ πρόσφατος θάνατος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Ἀκμαῖος ἐτι ἦτο πολλὰ χῶς χρήσιμος, ἀλλ' ἀφῆρπασθη πρόωρος. Ἡ κηδεῖα του ἐγένετο σεμνοπρεπὴς παρα-

κολουθήσαντος αὐτὴν ἐκλεκτοῦ πλήθους, μεταξύ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο οἱ διακασταί. Στέφανοι κατετίθησαν ἀρκετοί, ὧν οἱ περισσότεροι ἐκ φυσικῶν ἀνθρώπων.

Ἐκ τῶν *Καιρῶν*. Ἀριθ. 3166 τὴν 2 Ὀκτωβρίου 1897.

Ἐκδηύθη προχθὲς σεμνοπρεπῶς καὶ μετὰ τὰς ἀνηκούσας εἰς τὸ ἀξιωμαίου του τιμὰς ὁ Ἐφέντης Σπυρίδων Δουκάκης. Τὴν κηδεῖαν τοῦ μεταστάτος ἠκολούθησαν πολυάριθμοι οἱ τιμῶντες τὴν μνήμην τοῦ ἀνδρὸς εὐφροῦς καὶ πολυμαθοῦς ἐν τῇ ἐπιστῇ του, κατετίθησαν δὲ στέφανοι πολυτελεῖς ἐπὶ τῆς σοροῦ του.

Ἐκ τῆς *Παλιγγενεσίας*. Ἀριθ. 10362 τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1897.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΥΚΑΚΗΣ. Μετὰ λύπης ἐγκαρδίου ἀγγέλλομεν τὸν θάνατον διαπρεποῦς τῆς Θείας λειτουργίας τοῦ Σπυρ. Δουκάκη, ἐφίτου ἐν Ἀθήναις. Νόσος καθ' ἣς δὲν ἴσχυσε τῆς ἐπιστήμης ἡ βοήθεια, ἀφαίρει αὐτὸν ἐνωρίτατα ἐκ τῆς οἰκογενείας του καὶ τῆς πολιτείας, καὶ στερεῖ μὲν ἐκείνην ἀναγκαίως στηρίγματος, ταύτην δὲ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ἀκεραίου, εὐσυνειδήτου καὶ μεμορφωμένου.

Ὁ πρόωρος θάνατος υἱοῦ πολυφιλήτου ἐμάρανε τὸν τρυφερῶς ἀγαπῶντα πατέρα, καὶ συνετέλεσεν εἰς τὸ ἄωρον τέλος του. Ἦν πατὴρ εἰς ἄκρον φιλόστοργος, καὶ τὸ πένθος, τὸ ὁποῖον ὁ θάνατος ἐκκόρπισεν εἰς τὸν οἶκόν του, τὸν ἐτρῶσε βαθύτατα. Δὲν ἠνύνηθη νὰ ἀντιστῇ ἐν τῇ πάλῃ, καὶ κατεβλήθη ταχυτάτα. Ἐνωρὶς εἰσελθὼν εἰς τὸ δικαστικὸν στάδιον διεκρίθη ἐπὶ μεγάλῃ ὀξυνοῖα καὶ ἰκανότητι. Ἦτο πολὺ μεμορφωμένος καὶ εὐφύεστατος, ὅπου δὲ εἰργάσθη εἴτε ὡς πρωτοδικὴς, εἴτε ὡς πρόεδρος, εἴτε ὡς ἐφέντης ἐπέσυρε πάντοτε τὴν ἐκτίμησιν τῶν συναδέλφων του διὰ τὴν μάθησιν αὐτοῦ, τὴν ὁξείαν ἀντίληψιν καὶ τὴν πολυμάθειαν καὶ τὴν ὑπόληψιν τῶν πολιτῶν διὰ τὴν μεγάλην του ἀκεραιότητα. Ὁ θάνατός του θὰ προξενήσῃ γενικὴν λύπην εἰς τοὺς συναδέλφους του καὶ εἰς ὅλον τὸν δικηγορικὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος, διότι πανταχοῦ σχεῖον ὑπῆρξεν καὶ πανταχοῦ ἀπῆλθεν δικαίῳ συμπαθειῶν.

Ἐκ τοῦ *Λόγου*. Ἀριθ. 1232 τῆς 9 Ὀκτωβρίου 1897.

Δικαστικὸς ἐκ τῶν διακριθέντων ἐπὶ ἰκανότητι καὶ τιμιότητι ἀπεβίωσε κατ' αὐτὰς ὁ ἐν Ἀθήναις Ἐφέντης **Σπυρίδων Δουκάκης** καταλιπὼν οἰκογένειαν ἐν πένθει. Προαισθανθεὶς τὸν θάνατόν του ἐζήτησεν ἱερέα ὅπως ἐξομολογηθῇ καὶ κοινωήσῃ τῶν ἀχράντων μυστηρίων, ἐκοινώησε δὲ μετὰ πολλῆς κατανύξεως καὶ εὐλαθείας. Κύριος ἀναπαύσαι αὐτὸν ἐν σκηναῖς δικαίων.

Ἐκ τῆς ἐφημερίδος *Εὐνομίας* τῶν Κλημῶν 5 8βρίου 1897 Ἀριθ. 131.

ΟΛΙΓΑΙ ΛΕΞΕΙΣ

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις θανόντα Σπ. Δουκάκην (ἐφέντην)

Δὲν ἠδυνήθης ν' ἀνιῇς ὑπὸ τὸ βαρὺ ἄλγος τῆς πληξάσης σε πρὸ ἐξαμήνου μεγάλης οἰκογενειακῆς συμφορᾶς, τῆς ἀπωλείας τουτέστι τοῦ φιλάτου σου υἱοῦ. Κῶστα, καὶ ἐσπεύσας νὰ τὸν ἀκολουθήσῃς ἵνα καὶ ἐν τῇ αἰωνιότητι ἐπιδαψιλεύῃς αὐτῷ τὴν πατρικὴν σου στοργήν.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου τοῦ ἤρχισες νὰ μαραίνῃσαι, νὰ σβύνῃς καὶ πρὸς φίλον σου ἐνταῦθα γράφων τῷ ἔλεγεσ ὅτι ἤχες εἰς τὸν Θεὸν νὰ σὲ ἀφήσῃ νὰ ζήσῃς πρὸς χάριν τῆς λοιπῆς σου οἰκογενείας, ἀλλὰ ἤσθάνεσθ ὅτι σοὶ ἦτο ἀδύνατον νὰ τὸ κατορθώσῃς, σοὶ ἦτο ἀδύνατον νὰ ὑποστῇς τὴν διαρκὴ στέρνησιν ἐκείνου! Καὶ παρὰ τὴν χαίνουσαν ἐτι πληγὴν ἤνοιξες δ' ἐτέραν εἰς τὴν καρδίαν προσφιλεστάτης συζύγου καὶ ἀγαπητῶν τέκνων.

Ποσάκις δὲν μετέβαινες μόνος εἰς τὸ κοιμητήριον ἵνα ἐπισκέπτεσαι τὸν τάφον του, ἵνα ἐπιστατῇς εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ μνημείου του ὥστε προησθάνεσθ ὅτι μετ' ὀλίγον ἐμελλες νὰ ἡσυχάσῃς πλησίον του!!

Ὡς ἡγῆρες ὡς πολίτης χρηστός, ἀληθῶς φιλόπατρις.

Ὡς οἰκογενειάρχης πρῶτον τοιοῦτου, διότι ἐξεπαίδευσας τὰ τέκνα σου, καὶ ἐδίδαξας αὐτοὺς τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν δικαιοσύνην.

Ὡς δικαστὴς ἀκεραῖος, ἀδέκαστος, αὐστηρὸς καὶ διὰ τοῦτο ἀνεδεικνύεσθ πάντοτε μετὰ τῶν συναδέλφων σου.

Ὡς φίλος εἰλικρινής, πολῦτιμος καὶ διὰ τοῦτο θρηνοῦσιν ἡδὴ πάντες ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ Σου.

Ὡς πατριώτης χρησιμώτατος, εὐεργετικώτατος, διὸ καὶ βαρυαλγεί ἡ ἰδιαιτέρα σου πατρίς ἐπὶ τῷ θανάτῳ Σου καὶ χύνει θερμὰ ἐγκαρδία δάκρυα ἐπὶ τῇ στερήσει τοιοῦτου προσφίλου καὶ διακεκριμένου μέλους της.

Μὰς ἡγάπας καὶ μὰς ἀπεκαίλει παιδιὰ σου διότι παιδιὰ σου ἐθεώρεις ἐκ τῶν Καλαμίων ἐκείνου εὖς ἐβλεπες καταγινομένου εἰς τὰ γράμματα καὶ τὴν ἐπιστήμην καὶ ποσάκις σπουδασταὶ ἐτι ὄντες δὲν κατεφύγωνεν εἰς τὰ πόδια σου καὶ δὲν μὰς ὠδήγησες εἰς τῆς ἐπιστήμης τὴν δύσβατον δόξαν!!

Πρὸ τοιοῦτον φρικαλέων δυστυχημάτων τὰ ἀνθρώπινα χεῖλη σιγῶσι μὴ δυνάμενα καὶ νὰ ψελλίσωσιν ὀλίγους παραμυθίας λόγους· μόνον τὸ Ὑπέρτατον Ὅν ἐν τῇ ἀρμοδιότητι τοῦ ὁποῦ τὰ τοιαῦτα ζητήματα κείνται ὡς ἐπιχύση βάλσαμον παρηγορίας εἰς τὴν καρδίαν τῆς σεβαστῆς συζύγου Σου καὶ τῶν προσφίλων τέκνων Σου.

Κοιμῶ ἡδὴ τὸν γαλήνιον τοῦ δικαίου ὕπνον, πλησίον τοῦ φιλάτου Σου Κῶστα, σθεναρὲ τῆς Θείας ἰεουργείας ἡ μνήμη σου θὰ εἶνε ἐς αἰὲ ἀγῆρως ἐν ταῖς διανοαῖς καὶ ταῖς καρδίαις ἡμῶν.

Γ. Ι. Β.

Ἐπιβόλλουσα καὶ ἀνταξία τοῦ ἀνδρὸς ἐγένετο ἡ κηδεῖα τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀποβιώσαντος συμπολίτου μας Σπυρίδωνος Δουκάκη ἐφίτου. ἠκολούθησαν ταύτην ὁ πρωτοπουργὸς κ. Ζαΐμης ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Τόμαν οἱ κ. Θ. Π. Ἀγγιλιάννης, Σωτηρόπουλος, Ράλλης, Σκουλούδης, Κυρ. Μαυρομιχάλης. Ἐν σώματι δὲ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Σημαντήρας μετὰ τῶν Ἀρεοπαγίτων καὶ ἐφετῶν οὔτινες καὶ στέφανα κατέθησαν. Ὁ κ. Τσιβανόπουλος πρόεδρος τῆς Ἀρχαιολ. ἐταιρίας μετὰ τῶν μελῶν τῆς ὁποίας ἀπέτελε μέλος ἐπίλεκτον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὁ μεταστάς.

ΑΓΓΕΛΙΑ

ΠΕΡΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΙΕΡΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑΣΤΑΣΙΝ

Τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας

ἤτοι

ΕΓΚΩΜΙΑ

Εἰς τὴν Παρθένον τε καὶ Παργίαν Μετάστασις, τῆς ὑπερευλογημένης, καὶ Παρενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τε καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Ψαλλόμενα τῇ ιε' Αὐγούστου ἐν τῇ Ἀγρυπνίᾳ. Ἡ προσῆπτε καὶ λόγος παρηγορικός, ἐν ᾧ (παρεκδοτικῶς μὲν, ἀναγκαίως δὲ πρὸς τοὺς νῦν ἀντιφρονοῦντας) ἀποδείκνυται τραῶς, πρὸ Τόκου, ἐν Τόκῳ καὶ μετὰ Τόκου Παρθένος.

Γενομένης Ἀγρυπνίας εἰς τὰς 15 Αὐγούστου τ. ε. πολλοὶ ἐκ τῶν παρευρεθέντων ἐν αὐτῇ ἤκουσαν τὰ ἐπιτάφια ἄσματα τῆς Κυρίας Θεοτόκου, τὰ ὅποια ἐψάλλοντο καὶ ἠγαλλιάσαντο ψυχῇ τε καὶ σώματι, μὲ παρεκάλεσαν δὲ νὰ ἐκδώσω τὸ τρίτον τὴν παρούσαν Ἀσματικὴν τῶν Ἑγκωμίων τῆς Κυρίας Θεοτόκου Ἀκολουθίαν. Ἐπειδὴ ἡ γενομένη πρώτη ἐκδοσις ἐν Βενετίᾳ κατὰ τὸ 1836 καὶ ἡ δευτέρα ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου κατὰ τὸ 1878 ἐξηντλήθησαν καὶ ἡ παρούσα Ἀκολουθία κατέστη σπανία καὶ ἐπιζήτητος, μόλις ἐν ἀντίτυπον εὐτυχήσας νὰ εὑρῶ πρὸς ἀνατύπωσιν, ἀπεφάσισα νὰ προβῶ εἰς τρίτην ἐκδοσιν, ἐπαναζόμενος καὶ ἐκ τῶν δύο ἐκδόσεων, καλῶς διορθωμένην, ἀποβλέπων εἰς τὴν κοινὴν ὠφέλειαν τῶν Χριστιανῶν, καὶ πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς Κυρίας Θεοτόκου.

Ὅριζω δὲ τὴν τιμὴν ἐκάστης Ἀκολουθίας μόνον ἀντὶ δραχμῆς, πρὸς διευκόλυνσιν τῶν δαπανῶν τοῦ τε τύπου καὶ χάρτου. Διὰ δὲ τοὺς προπληρόνοντας ἀντὶ λεπτῶν 60.

Παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταὶ νὰ ἐγγράφωσι τὸ ὀνοματεπώνυμον αὐτῶν καθαρῶς καὶ νὰ ἐπιστρέψωσι ταχέως τὴν ἀγγελίαν, διὰ νὰ τεθῶσι τὰ ὀνόματα ἐν τέλει τοῦ βιβλίου, οὐτινος ἤρξατο ἡδὴ ἡ ἐκτύπωσις, εἰς τὸν ἐκδότην, δδὸς Πετράκη ἀριθ. 36.

Ἐς Ἀθήνας, τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1897.

Ὁ ἐκδότης
Κ. Χ. ΔΟΥΚΑΚΗΣ

ΕΓΚΩΜΙΑ

ΗΤΟΙ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΙΕΡΑ

Εἰς τὴν ΠΑΝΑΓΙΑΝ ΜΕΤΑΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ὙΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ
ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ

Ψαλλομένη τῇ ιε'. Αὐγούστου ἡ τῇ κγ' τοῦ αὐτοῦ.

Μετὰ τὸ Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανε ἡμῖν, κτλ.

Τροπάριον. Ἦχος α'.

Εν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει, τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε· μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Ἐκ τρίτου.

Εἰς τὴν α'. Στιχολογίαν. Κάθισμα. Ἦχος δ'. Καπλάγη Ἰωσήφ.

Αναβόησον Δαυὶδ, τίς ἡ παρούσα Ἑορτή; ἦν ἀνύμνησά ποτε, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα Θεόπαιδα καὶ Παρθένον, μετέστησεν αὐτήν, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονάς, Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς, ἄνευ σποράς γεννηθεὶς· καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι, μητέρες καὶ θυγατέρες καὶ νύμφαι Χριστοῦ, βοᾶσαι, Χαῖρε, ἡ μεταστάσα, πρὸς τὰ ἄνω βασιλεία.

Δόξα, τὸ τέλος· καὶ νῦν τὸ αὐτό. Εἰς τὴν β'. Στιχολογίαν.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ πάντιμος χορὸς, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ἡρροίσθη θαυμαστῶς, τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε Πανύμνητε· οἷς συνύμνησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὴν μετástασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες· ἦν πίστει ἐορτάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα. Ἦχος γ'.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρνεσίας σου.
Εν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος, ἐν τῇ Κοιμήσει σου,
 νέκρωσις ἄφθορος, θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν, συνέδραμε Θε-
 οτόκε· πῶς γὰρ ἡ ἀπειρανδρος, βρεφοτρόφος ἀγνεύουσα; πῶς
 δὲ ἡ Μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα; διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βο-
 ῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.
 Ἦσαν καὶ εἶτα

Τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἦχος καὶ εἴτα
Προκείμενον, Ἦχος, δ'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στίχος. Ἀκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ σῶς σου.

Πᾶσα πρὸς τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸν Ν΄ Ψαλμόν.

Πᾶσα πνοὴ... ^{ἀπὸ} τοῦ Εὐαγγελίου
Ταῖς τῆς Παναχράντου.

Δοξα. Ταῖς τῆς Παναχρα
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.
Εἶτα τὸ Πεντηκοστάριον Στιχηρὸν ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Βύζαντος.

Οτε ἡ Μετάστασις, τοῦ ἀχράντου σου σκήνους ἡντροπέζετο,
 τότε οἱ Ἀπόστολοι περικυκλοῦντες τὴν κλίνην ἐώρων σε· καὶ
 οἱ μὲν ἀτενίζοντες τῷ σκήνει, θάμβει συνείχοντο· ὁ δὲ Πέτρος σὺν
 δάκρυσιν ἐβόα σοι· ὦ Παρθένε, ὁρῶ σε τρανῶς ἠπλωμένην ὑπὲρ
 τῆς μελλούσης ζωῆς ἡ ἀπόλαυσις. Ἄλλ' ὦ Ἀχραντε, ἰκέτευε
 ἐκτενῶς τῷ Ὑψι σου καὶ Θεῷ, τοῦ σώζεσθαι τὴν Πόλιν σου ἁ-
 τρωτον. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, τὸ Κύριε ἐλέησον, εἰ'.

Εἶτα οἱ Κανόνες· ὁ α΄ μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ ὁ δ΄. εἰς ε΄. Ζῆτει εἰς τὸ Μηναῖον, εἰς τὴν Ἑορτήν.

Μετά δὲ τὴν τελείωσιν τῆς ἐννάτης ὥδης, ἄρχεται ὁ πρῶτος Χορός τὰ παρόντα τροπάρια, εἰς Ἦχον πλ. ἀ.

Εὐλογητός εἰ Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

ΣΤΑΣΙΣ Α'.

» Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι.

Ἡ Ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς κα-
τατίθεται. ἔξονο θέαμα Ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς.

» Μικαῖριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

Μεγαλύνομέν σε, Θεοτόκε ἄγνη, καὶ τιμῶμεν τὴν ἁγίαν σου
Κοίμησιν, καὶ τὸν τάφον προσκυνοῦμεν τὸν σεπτόν.

» Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι.

Μαριάμ, πῶς θνήσκεῖς, ἡ ζωὴ τῶν Πιστῶν; πῶς δὲ τάφος τὸ σὸν
σῶμα ἐχώρησε, τὸ χωρῆσαν τὸν Ἀχώρητον παντί;

» Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου.

Οὐρανῶν τεκοῦσα, Βασιλέα Θεόν, εἰς οὐράνια βασίλεια σήμε-
ρον, μετατίθεται Σεμνὴ βασιλικῶς.

» Ὁφελον κατευθυνθείησαν.

Ἐκ τῆς γῆς μετέστης, καὶ τῆς γῆς οὐδαμῶς, Παναγία Θεοτόκε
ἀρέστηκας, ῥυομένη πάντα κόσμον τῶν δεινῶν.

» Τότε οὐμὴ αἰσχυνθῶ.

Πᾶσα γῆ δοξάζει, τὴν ταφὴν σου Χριστέ, καὶ ὑμνεῖ καὶ τὰ
ἐντάφια Δέσποτα, τῆς Ἀχράντου σου Μητρὸς πανευλαβῶς.

» Εξομολογήσομαί σοι

ἄγγελοι ὁρώντες, ἡπλωμένην νεκράν, τὴν τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν ἀνατείλασαν, ἐκπληττόμενοι ἐθαύμαζον Ἀγνή.

» Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω.

Απεστάλη πάλιν, ἐκ Θεοῦ Γαβριήλ, καὶ τὴν σὴν εὐηγγελίζε-
ται ἔξοδον, ἐπουράνιαι ἀκήρατε Ἀγνή.

» Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος.

Εἰς νυμφῶνα θεῖον, σὲ τὴν νύμφην Θεοῦ, ὁ Νυμφίος προσκαλεῖται
 Θεόνυμφε, συνευφραίνεσθαι αἰεὶ θεοπρεπῶς.

» Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε.

Εως θρόνου θείου, όπου φῶς τὸ φρικτὸν, τῆς Τριάδος καὶ ἀπρό-
σιτον ἔφθασας, καὶ κατέπαυσας Παρθένε ἀληθῶς.

» Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου.

Τῷ Θεῷ προσήλθες, τοῦ Θεοῦ μηδამῶς, ἢ ἐκ μήτρας χωρισθεῖσα
μηδέποτε, Θεοτόκε μεταστᾶσα ἀπὸ γῆς.

» Εὐλογητός εἶ Κύριε, διδάξόν με.

Τὸ σπυτόν σου σῶμα, Κόρη, διαφθοράν, καὶ ἐν μνήματι οὐκ εἶδεν
ἀλλ' ἐνσωμος μεταβέβηκας ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.

» Ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγειλα.

το πανάγιόν σου, πρόσωπον καὶ νεκρόν, ὡς Παράδεισος ἐφα-
νετο Πάναγνε, χάριν πνέον τοῖς ὀρώσι καὶ ζώην.

» Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου.

Τῶν υἱῶν σου Μήτηρ, τὴν ἀγάπην ἡμῶν, καὶ τὸν ὕμνον τὸν ἐξόδιον πρόσδεξαι, προσφερόμενον ἐκ βάθους τῆς ψυχῆς.

» Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχῆσω.

Ἀνοιξόν σου Μήτηρ, τοὺς σεπτοὺς ὀφθαλμούς, καὶ τὰ τέκνα συνηγμένα ἐπίβλεψον, σοῦ τὴν Κοίμησιν δοξάζοντα σεπτῶς.

» Ἐν τοῖς δικαίωμασί σου μελετήσω.

Ἀνοιξόν τὰ χεῖλη, καὶ δὸς λόγον ἡμῖν, Παναγία Θεοτόκε τοῖς δούλοις σου, τελευταῖον μεταστᾶσα ἀφ' ἡμῶν,

» Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου ζῆσόν με.

Μὴ εἴατης Μήτηρ, ὀρφανούς νῦν ἡμᾶς, ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανούς νῦν ἀπαίρουσα, τῷ Ὑῖῳ συνεσομένη καὶ Θεῷ.

» Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Κύκλω τῆς σῆς κλίνης, παρεστῶτες θερμῶς, ἐκβοῶμέν σοι. Παρθένε, ἐλέησον, Παναγία σῶσον πάντας τοὺς πιστούς.

» Πάροικος ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ γῇ.

Δεῦρο δὴ μοι Ἄννα, στήθι νῦν μεθ' ἡμῶν, πανηγύρεως τῆς σῆς προεξάρχουσα, Θεομήτορος ἁγίας Θυγατρός.

» Ἐπετόθησεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι.

Δεῦρο δῶμεν δόξαν, αἰνεσί, τε Θεῷ, τῷ καλέσαντι αὐτὴν εἰς τὰ Ἅγια, ὡς Ἁγίαν τῶν Ἀγίων τοῦ Θεοῦ,

» Ἐπετίμησας ὑπερηφάνους.

Σήμερον ἐδέχθη, οὐρανὸς εὐκλεῶς, τὴν Βασίλισσαν παντός, καὶ εὐφραίνεται, βασιλεύουσιν Θεῷ συνθεωρῶν.

» Περιέλε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν.

Ο Θεὸς τῆς δόξης, ὁ Ὑῖός σου Ἄγνη, μετὰ δόξης ὡς Μητέρα προσήκατο, καὶ ἐκάθησεν αὐτοῦ ἐκ δεξιῶν.

» Καὶ γὰρ ἐκάθησαν ἄρχοντες.

Περιβεβλημένη, νῦν παρέστης Θεῷ, καὶ πεποικιλμένη ἐν χάρι-σιν, ὡς Βασίλισσα καὶ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ.

» Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου

Ἀγγελοι Παρθένε, διηκόνουν ἐν γῇ, Ἄγγελοι καὶ νῦν ἐν τοῖς οὐ-ρανοῖς, σοὶ παρίστανται Ἄγνη δουλοπρεπῶς.

» Ἐκολλήθη τῷ ἰδάφει ἡ ψυχὴ μου.

Στρατιαὶ Ἀγγέλων, καταπτᾶσαι Σεμνή, μετὰ δέους περιστάν-το Δέσποινα τὴν Μετάστασιν θεώμενοι τὴν σὴν.

» Τὰς ὁδοὺς μου ἐξηγήειλα καὶ ἐπήκουσάς μου.

Νοεραὶ Δυνάμεις, νοερώς σὺν ἡμῖν, καὶ νῦν ἤδη παρεστῶσαι συμ-ψάλλουσι, τὴν μετάστασιν δοξάζουσαι τὴν σὴν.

» Ὅδὸν δικαιομάτων σου συνέτισόν με.

Ἐκ περάτων ἦλθον, οἱ Χριστοῦ Μαθηταί, λειτουργῆσαι τῇ κη-δεύσει σου Δέσποινα, καὶ ὑμνήσαι σου τὴν Κοίμησιν Ἄγνη.

» Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας.

Ο Θεὸς Παρθένε, τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ τοὺς θεοὺς Ἀπο-στόλους προέπεμψεν, εἰς κηδεῖαν τῆς Μητρὸς υἱοπρεπῶς.

» Ὅδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ.

Τῶν Ἀγίων πᾶσαι, συμπαρήσαν ψυχαί, Προπατόρων Προφη-τῶν καὶ Δικαίων τε, τὴν ἐξόδιον προσφέρουσαι ὡδὴν.

» Ὅδὸν ἀληθείας ἡρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου.

Σὲ δοξάζει πᾶσα, Θεοτόκε Ἄγνη, ζώσάν τε καὶ νῦν μετὰ θά-νατον, οὐρανίων ἐπιγείων ἡ πληθὺς.

» Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίαις σου, Κύριε.

Ζῆς καὶ μετὰ πότμον, ζωοδόχε Πηγὴ ἐκ ζωῆς γὰρ εἰς ζωὴν με-ταβέβηκας, ὡς τεκοῦσα τὴν αἰζῶνον ζωὴν.

» Ὅδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας.

Εἰ καὶ Κόρη θνήσκεις, ἤδη νῦν καθ' ἡμᾶς, ἀλλὰ πάντων Βασι-λῆς ἀναδέδειξαι, ὡς τὸν Κτίστην συλλαβοῦσα τοῦ παντός.

» Νομοθέτησόν με Κύριε τὴν ὁδόν.

Εἰ καὶ συγκαλύπτῃ, τάφῳ Κόρη σμικρῷ, ἀλλ' αὐτὸς ὁ οὐρανός σοι ἠνέφκτο, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπεδέξατο Θεός.

» Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνησὼ τὸν νόμον σου.

Ο Πατὴρ ἐκ κόλπων, ἐκφοιτήσας Θεός, καὶ ἐν κόλποις εἰσελθὼν τοῖς σοῖς Ἀχραντε, ὑπεδέξατο ἐν κόλποις σὲ Ἄγνη.

» Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου.

Ο Θεὸς ἐτάφη, καὶ ἡ Μήτηρ Θεοῦ, ἐν τῷ ᾄδῃ ὁ Θεὸς καταβέβηκε, καὶ ἡ Μήτηρ ὑπείσηλθε τοῦ Θεοῦ.

» Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.

Τὸν Υἱόν Παρθένε, οὐδὲ ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐγκατέλιπες· διὸ οὐ κατέλιπε, σὲ νῦν ἤδη συμπαρῶν σωματικῶς.

» Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν.

Τὴν ταφὴν δοξάζεις, τοῦ Υἱοῦ μητρικῶς, καὶ αὐτὸς ἀντιδοξάζει τὴν Κοίμησιν, τὴν ἁγίαν σου Παρθένε θεϊκῶς.

» Στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου.

Ἦνεσάν σε πάντες, Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ, ὅτε Κόρη οὐρανούς ὑπερέβηκας, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν σεπτῶς.

» Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου· ὃν ὑπώπτευσα.

Θρόνῳ προσεληθούσα, τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ, προσπεσοῦσα δουλικῶς προσεκύνησας καὶ παρέστηκας ὁρῶσα τὸν Θεόν.

» Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου.

Χαρὰς ἀφράστου, ὃ ἀπείρου τιμῆς· Μαριὰμ· σὺν Ἰησοῦ τῷ Υἱῷ αὐτῆς, βασιλεύει οὐρανοῦ τε καὶ τῆς γῆς.

» Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου Κύριε.

Θεοτόκε Κόρη, μεταστᾶσα τῆς γῆς, τοὺς ἐν γῇ μὴ διαλίπης φυλάττουσα, προσκυνοῦντας τὴν μετὰστασιν τὴν σὴν.

» Καὶ ἀποκριθῆσμαι τοῖς ὀνειδεῖζουσί μοι λόγον.

Οὐρανόθεν Μητερ, ὅπου νῦν κατοικεῖς, ἐπιβλέψασα τὴν γῆν εὐσπλαγχνίσθητι, καὶ ἐλέησον τὸν κόσμον Ἀγαθή.

» Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον.

Οἱ Ἀπόστολοί σου, Θεοτόκε Ἀγνή, τὸ πανάγιον ὡς εἶδσαν σκῆνός σου προσπεσόντες κατησπάζοντο σεπτῶς.

» Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός.

Ἐξοδίους ὕμνους, συνῳδά, καὶ ὣδὰς, συστησάμενοι χορεῖαν ἐξῆδόν σοι, ἐξιστάμενοι τῇ δόξῃ σου Ἀγνή.

» Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυστώ.

Ἐκ θεοτεροῦς σου, ἀγλαΐας ἐκεῖ ἐλλαμπόμενοι Παρθένε ἡγάλλοντο, καὶ ἐδόκουν τὸν Υἱόν σου καθορᾶν.

» Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου.

Τὸ ζωαρχικόν σου σκῆνος ποῖαις χερσί, νῦν προσψαύσωμεν Πανάχραντε ἔλεγον, τὸ τοῦ Λόγου ἐνδιαίτημα σεπτόν;

» Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.

Ποίους λόγους Κόρη, σοὶ προσεῖπωμεν νῦν; ποίους ὕμνους ὑπερῷνητε Δέσποινα, τῇ Κοιμήσει σου προσοίσωμεν ἡμεῖς;

» Καὶ ἴρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου.

Μαριὰμ Παρθένε, τὸ γλυκὺ τοῦ Θεοῦ, ὄνομα καὶ πρᾶγμα πῶς τέθνηκας, ἡ θεώσασα τὴν φύσιν τῶν βροτῶν;

» Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου.

Πῶς ὠράθης ἄπνους, ἡ τὸν πᾶσαν πνοήν, παρεχόμενον ἀρρήτως γεννήσασα; ὃ τοῦ πράγματος Παρθένε τοῦ καινοῦ!

» Αὕτη μὲ παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

Πῶς ἡ ὑπερβᾶσα, φύσεως τοὺς θεσμούς, ὑποκύπτεις τοῖς τῆς φύσεως Δέσποινα, καὶ θανάτου πείραν ἔσχες καθ' ἡμᾶς;

» Ὑπερήφνοι παρὰ νόμον ἕως σφόδρα.

Ἡ τὴν νεμομένην, τοῦ θανάτου ὁρμήν, στήσασα Παρθένε τῷ τόκῳ σου, πῶς θανάτου νῦν ὑπέστης τὴν φορὰν.

» Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος.

Ἡ πυρφόρος βᾶτος, πῶς πυράγραις αὐτοῦ, τοῦ θανάτου συνεσχέθης θεόνυμφε, ἡ βαστάσασα θεότητος τὸ πῦρ;

» Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν.

Ἐκοιμήθης Κόρη, οὐχὶ τέθνηκας νῦν, καὶ πρὸς κρείττονα ζῶν καὶ ἀθάνατον, ἀφυπνώσασα εὐρέθης ἐν σαρκί.

» Ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαίωμάτά σου.

Κιβωτὸς ἡ θεία, ἐν σκηνῇ θαυμαστῇ, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ κατεσκήνωσε, διαθήκης τοῦ Θεοῦ τῆς πρὸς ἡμᾶς.

» Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου.

Ἡ χρυσέα στάμνος, μετετέθη τῆς γῆς, ἐνθα μάννα τὸ οὐράνιον τέθεται, ἡ Θεόπαις Μαριὰμ πρὸς τὸν Θεόν.

» Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαίωμάτά σου.

Τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου, ἡ παστὰς ἀπὸ γῆς, εἰς οὐράνιον παστὰδα εἰσέρχεται, ὑπὲρ λόγον ἡ Θεόνυμφος Ἀγνή.

» Μερὶς μου εἰ Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάσσεσθαι.

Τοῦ Εὐαγγελίου, τεθησαύριται νῦν, μαργαρίτης ὁ πολύτιμος σήμερον, ἀποκρύφους θησαυροὺς τοῖς τοῦ Θεοῦ.

» Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Τῆς οἰκονομίας, τῆς ἐνσάρκου Θεοῦ, τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τὸ μυστήριον, ἡ Μετάστασις ἡ σὴ πρὸς τὸν Θεόν.

» Διελογησάμην τὰς ὁδοὺς σου.

Βλέποντές σε Κόρη, τὴν Μητέρα Θεοῦ, ἐδοκοῦμεν τὸν Θεὸν βλέπειν πάντοτε· πῶς δ' ὑποίσομεν νυνὶ τὸν χωρισμόν;

» Ἦτοιμάσθην, καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι

Ἀπνουν σε προσβλέπειν, τὴν τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, κεκτημένην σε Θεόνυμφε ἔνοικον, συνεκλείπει καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἡμῶν.

» Σχοινία ἀμαρτωλῶν περιπλάκυσάν μοι.

Θεοτόκε Κόρη, ἡ χαρὰ ἡ ἡμῶν, Θεοτόκε, τὸ ἡμέτερον κήρυγμα Θεοτόκε, ποῦ ἀπαίρεις ἀφ' ἡμῶν;

» Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην τοῦ ἐξομολογεῖσθαι σοι.

Ποῦ ἀπαίρεις Κόρη; ποῦ μεθίστασαι νῦν; ὑπεράνω οὐρανῶν ὑπερίπτασαι, ἐκλιποῦσα ἐπὶ γῆς τοὺς νεοσούς.

» Μέτοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε

Ἀυτὸ θεοπάτορ, πάρεσο ἤδη νῦν, ἐν ἐξόδῳ τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ εὐσήμεν ἐν ἡμέρᾳ ἐορτῆς.

» Τὸ ἑλπίς σου Κύριε, πλήρης ἡ γῆ.

Ἀρατε τὰς πύλας, τοῖς Ἀγγέλοις Θεοῦ, ἀναβόησον καὶ νῦν ὑποδέξασθαι, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ θεοπρεπῶς,

» Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου.

Ὁ ὠραίος κάλλει, Βασιλεὺς οὐρανῶν, νῦν τοῦ κάλλου τῆς Μητρὸς ἐπεθύμησε, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν ἐν οὐρανοῖς.

» Χρηστότητα καὶ παιδεῖν καὶ γινώσιν διδάξόν με.

Εἰ καὶ Κόρη δέχη, τὴν ταφὴν ὡς θνητὴ, ἀλλ' ὡς Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἐξανέστης δέ, διὰ Πνεύματος Θεοῦ τοῦ παντουργοῦ.

» Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπλημμέλησα.

Θεοδόχον σῶμα, εἰ καὶ τάφῳ χωρεῖ, ἀλλ' ἐν τάφῳ διαμένειν οὐκ ἔμαθεν, ἀλλ' ἀνίσταται δυνάμει θεϊκῇ.

» Χρηστὸς εἰ σὺ Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητι σου.

Ἡ ταφή σου κλίμαξ, Θεοτόκε Ἀγνή, σοὶ τῇ κλίμακι οὐράνιος γέγονε, δι' ἧς ἔφθασας Θεὸν τὸν ἐπ' αὐτῆς.

» Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων.

Ὁ φωσφόρος λύχνος, τοῦ ἀδύτου φωτός, ὑπὸ γῆν μὲν πρὸς μικρὸν ὑποκρύπτεται, ἀλλὰ τίθεται λαμπρὸς ἐφ' ὑψηλοῦ.

» Ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω.

Ἡ καταραθεῖσα, ἐκ Θεοῦ ἀπαξ γῆ, ἡγιασθὴ τῇ ταφῇ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ νῦν πάλιν τῇ ταφῇ σου τῆς Μητρὸς.

» Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν.

Ὁ ὑρανόθεν πίπτει, φεῦ ὁ ἄσαρκος πρῖν, ὑπεράνω οὐρανῶν βαβαί γίνεται, νῦν ἡ ἐνσαρκος Παρθένος Μαριάμ.

» Ἀγαθόν μοι διτι ἐταπεινώσας με.

Τὸ ἀξίωμα σου, καὶ ἡ δόξα Ἀγνή, εἰσεληλύθε τῆς δόξης ἐνώπιον, τοῦ Κυρίου, μεταστάσης ἀπὸ γῆς.

» Ἀγαθὸς μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου.

Πύλη διὰ πύλης, ὡς πραγμάτων καινῶν, οὐρανὸς εἰς οὐρανὸν νῦν εἰσέρχεται, καὶ ὁ θρόνος ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα Πατρὶ.

Ἀνυμνοῦμεν Λόγε, σὲ τῶν πάντων Θεόν, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι, καὶ δοξάζομεν τὴν θεῖαν σου μορφήν.

Καὶ νῦν.

Μακαρίζομέν σε, πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε ἀειπάρθενε Δέσποινα καὶ δοξάζομεν τὴν Κοίμησιν τὴν σὴν.

» Καὶ πάλιν ὁ πρῶτος Χορὸς τὸ πρῶτον.

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ κατετέθης Χριστέ, καὶ ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς κατατίθεται, ξένον θεάμα Ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς.

Εἶτα Συναπτὴ μικρά, καὶ Ἐκφώνησις.

Ὅτι εὐλόγηται σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδοξασταὶ σου ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς, κ. τ. λ.

Καὶ θυμιάσαντος τοῦ Ἱερέως, ἄρχεται ὁ ἀριστερός Χορὸς τῆς β'. Στασεως.

ΣΤΑΣΙΣ Β'.

Ἀξίον ἔστι, μεγαλύνειν σε τὸν Ζωοδότην, τὸν τὴν ζωηφόρον Μετάστασιν, μεγαλύναντα Μητρός σου τῆς Ἀγνῆς.

» Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἐπλασάν με.

Αξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ψυχὴν τὴν θείαν καὶ ἁμωμον, ἐν χερσὶ παραθεμένην τοῦ Θεοῦ.

» Οἱ φοβούμενοί σε ὄφονται με καὶ εὐφρανθήσονται.

Ιστατο πληθὺς, καὶ ἐξίστατο πᾶσα Ἀγγέλων, βλέουσα Θεὸν τὸν ἀπρόσιτον, προσιόντα τῇ Μητρὶ σεμνοπρεπῶς.

» Ἐγὼν Κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου.

Εφριξε Θεόν, κατερχόμενον πάλιν ὁρῶσα, καὶ ψυχὴν φρικτῶς λειριζόμενον, καὶ ἐν δόξῃ ἀνελθόντα θεικῇ.

» Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με

Φρίξον οὐρανέ, καὶ σὺ ῥήματα γῆ ἐνωτίζου, Θεὸς ὑπὲρ πάντων πρὶν κάτεισι, καὶ νῦν δεύτερον εἰς γῆν ὑπὲρ Μητρός.

» Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου.

Οἶκον ἑαυτῆς, μετοικίσασα γῆς ἡ σοφία, πρὸς τὸν ἑαυτῆς ὑπερκόσμιον, νῦν ἐπλήρωσε τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ

» Αἰσχυνητήωσαν ὑπερήφανοι.

Οὐκ ἐξ οὐρανοῦ, ἡ Θεόνυμφος Κόρη κατέβη, ἀλλ' εἰς οὐρανοὺς ἀναβέβηκεν, ὡς τεκοῦσαν ἐπουράνιον Θεόν.

» Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε.

Νῦν ὁ οὐρανός, βατὸς γέγονε καὶ τοῖς ἀνθρώποις Δεῦτε χριστοφόροι οὐν ἅπαντες, συνέλθωμεν Μητρὶ τῇ τοῦ Θεοῦ.

» Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἁμωμος

Εδὺς ὑπὸ γῆν, ἡ ἀνήροτος γῆ τοῦ Κυρίου, στάχυν τῆς ζωῆς ἡ βλαστήσασα, καὶ ἐν χώρα ὑπεξέδους οὐρανοῦ.

» Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχὴ μου.

Ηλιος ἰδὼν, πρὶν τὸν ἥλιον δικαιοσύνης, εἶδε καὶ Σελήνην νῦν δύναν, τὴν Παρθένον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός.

» Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου

Τάφος ἀφεγγής, τὸ κατάσκιον καὶ φωτοφόρον, ὅρος τοῦ Κυρίου ἐκάλυψε, τὸ καλύψαν οὐρανοὺς τῇ ἀρετῇ.

» Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσκης ἐν πάχυν

Εἰ καὶ ἀπὸ γῆς, πρὸς οὐράνια μετέστης Κόρη, ἀλλὰ πᾶσα γῆ συναγάλλεται, καὶ δοξάζει τὴν Μετάστασιν τὴν σὴν.

» Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου.

Εἰ καὶ οὐρανός τὸ ἀκήρατον σῶμα συνέχει, ἀλλ' ἡ χάρις Κόρη ἐκκέχυται, καὶ πληροὶ ἅπαν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

» Διηγῆσαντό μοι παράνομοι ἄδολεσχίας.

Υμνοὶς πρὸς Θεόν, προσευχαῖς τε καὶ νηστεαῖς Κόρη, ταύτας τὰς ἡμέρας σχολάζουσα, ἐξεδέχου τὴν Μετάστασιν τὴν σὴν.

» Παραβραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ.

Χαίρει ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ πρόσωπον φῶς ἐξαστράπτει, ἤδη ἐκδημιούσης πρὸς Κύριον, Παναγία καὶ Κυρία τῶν Πιστῶν.

» Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζήσομαι καὶ φυλάξω.

Ηδὴ οἱ Πιστοί, ἐπιτάφιον ὕμνον τελοῦμεν, σοὶ τῇ ἀπαρχῇ τῆς ζωῆς ἡμῶν, παριστάμενοι τῷ τάφῳ σου σεστῶς.

» Εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε ὁ λόγος σου διαμένει.

Πῶθι σε πιστοί, νῦν ὀρθρίζοντες δοξολογοῦμεν, Δέσποινα Παρθένε ἀμόλυντε, καὶ δοξάζομεν τὴν Κοίμησιν τὴν σὴν.

» Ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει.

Μνήσθητι ἡμῶν, τὴν Μετάστασιν τὴν σὴν Παρθένε, τῶν πιστῶς ὑμνούντων Θεόνυμφε, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

» Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα.

Νῦν ὁ δυνατός, ὡς προέφησας σοὶ μεγαλεῖα, Ἀχραντε Παρθένε ἐποίησεν, οὐρανοῦ τε καὶ τῆς γῆς ὁ Ποιητής.

» Εἰμὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστι.

Ισταται νυνί, πρὸ θεότητος τῆς τριπροσώπου, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον βλέπουσα, ὅπου πρόσωπα καλύπτει Σεραφίμ.

» Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάβωμαι.

Νῦν ὁ οὐρανός, συναγάλλεται τῇ γῇ καὶ χαίρει, ἄνθρωποι Ἀγγέλοις συνήνωνται, μεταστάσης τῆς Ἀγνῆς ἐν οὐρανῷ.

» Σὸς εἰμι ἐγώ, σῶσόν με.

Νῦν Ἰωακείμ, συνευφραίνεται ἐπὶ τῇ δόξῃ τῆς Παιδὸς αὐτοῦ καὶ θεόπαιδος, τῇ ἀρρήτῳ καὶ ἐνθέῳ ἀληθῶς.

» Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολίσαι με.

Η Γεθσημανή, τὸν μακάριον τάφον λαχοῦσα, καὶ παρθενικὸν μακαρίζεται, τιμωμένη ὡς παστὰς βασιλική.

» Πάσης συντελείας εἶδον πέρας.

Δεῦτε οἱ Πιστοί, εἰς τὸν ἅγιον τάφον Κυρίου, καὶ τῆς Παναγίας αὐτοῦ Μητρός, προσκυνήσωμεν ἐν φόβῳ καὶ χαρᾷ.

» Ὡς ἡγάπησα τὸν νόμον σου Κύριε.

Ἰερουσαλήμ, καταλάβωμεν πάντες προθύμως, καὶ τὰ τελεσθέντα Μυστήρια, ἐποψόμεθα Θεοῦ τὰ πρὸς ἡμᾶς.

» Ὑπὲρ τοὺς ἰχθροὺς μου ἐσόφισάς με.

Ἀγγελοι σεπτῶς, περιέπουσιν Ἀγνή τὸν τάφον, τὸν σεπτὸν σου φῶς ἐξαστράπτοντα, φωτιζόμενον φωτὶ τῷ τοῦ Θεοῦ.

» Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα.

Ἐφρίξαν ὁμοῦ, ἐναέρια πνεύματα πάντα, τὴν εἰς οὐρανοὺς σου ἀνάβασιν, καὶ κατέπτηξαν τὸ κράτος σου Ἀγνή.

» Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα.

Ἐπτηξε Σατάν, ἰδὼν αὐτὴς τὸ φῶς ἐν τῷ ἄδῃ, καὶ θρηνῶν καὶ στενῶν ἐκραύγαζε. Τί ἐμοί, καὶ σοὶ ὦ Μητηρ τοῦ Θεοῦ;

» Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα.

Ὁ πλοῦτος Θεοῦ, ὃ ἀμέτρητον βάθος ἀγάπης καὶ τὰ καταχθόνια ἐπλησε τῆς ἐνδόξου παρουσίας τῆς Μητρός.

» Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα.

Πρὶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐν τῷ ἄδῃ ὁ Χριστὸς κατήλθε, νῦν δὲ δι' ἡμᾶς ἀνελήλυθεν, ἡ Παρθένος Μαριάμ ἐν οὐρανῷ.

» Ὡς γλυκία τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου.

Κάθοδον Θεοῦ, καὶ τὴν ἀνοδὸν τὴν σὴν Παρθένε, προσκυνῶ δοξαζῶ καὶ σέβομαι, ὡς αἰτίας τῆς εἰσόδου μοι ζωῆς.

» Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα.

Ζώνην τὴν σεπτὴν, εἰς μαρτύριον τῆς σῆς ἐνσάρκου, γῆθεν πρὸς Θεὸν μεταστάσεως, ἐγχειρίζεις Θεοτόκε τῷ Θωμᾷ.

» Ἀλυσὸς τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου.

Εἰ καὶ ὁ Θωμᾶς, νῦν ὁ Δίδυμος πάλιν ἐκλείπει, ἀλλὰ Μυστηρίων ἡξίωται, τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει τοῦ Χριστοῦ.

» Ὡμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάσσεσθαι τὰ κρίματα.

Ἀραβιανόν, σκολιώτατον γένος Ἑβραίων, τὸν Υἱὸν Σταυρῷ παραδέδωκας, καὶ τὰς χεῖρας νῦν κινεῖς κατὰ Μητρός.

» Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, Κύριε, ζῆσόν με.

Πῶς τῆς Κιβωτοῦ, τὸ κιβώτιον Θεοῦ τοῦ ζῶντος, κατασπᾶν ἀλάστορ τετολμηκας; ἀλλ' ὑπέφθασεν ἡ δίκη τὴν τομῇν.

» Τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ.

Κάτω σε Ἀγνή, οἱ Ἀπόστολοι περιεκύκλουν, ἄνω αἱ Δυνάμεις ὑπὸντων σοι, ὡς Ἀγγέλων τε Κυρία καὶ βροτῶν.

» Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσὶ σου διὰ παντός.

Θρῆνον ἱερόν, συντελοῦντές σοι Κόρη ἐβόων. Πῶς σε τοῦ Θεοῦ τὸ παλάτιον, συγκαλύψωμεν τῇ γῇ νεκροπρεπῶς;

» Ἐθεντο ἀμαρτωλοὶ παγίδα μοι.

Πῶς τὸν λογικόν, ὑπὲρ ἐννοίαν πᾶσαν καὶ λόγον, τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου παράδεισον, παραδώσωμεν τῷ τάφῳ σε Ἀγνή;

» Ἐκληρονόμητα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Λόγοις θεϊκοῖς θεοκήρυκας παραμυθοῦσα, τὸ πολὺ τῆς λύπης διέλυνες, προσλαλοῦσα θεομήτορ μητρικῶς.

» Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου.

Πένθος τὴν χαράν, τοῦ Κυρίου καὶ Υἱοῦ μου τέκνα, τῆς πρὸς τὸν Θεὸν ἐνδημίας μου, μὴ ἐργάσησθε τοῖς δάκρυσιν ὑμῶν.

» Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου.

Πρέσβυς πρὸς Θεόν, ἤδη ἄπειμι ὑπὲρ τοῦ κόσμου· μετ' ὑμῶν εἰμι ἐν τῷ κόσμῳ δέ, σὺν Κυρίῳ ὡς ὑπέσχετο αἰεὶ.

» Βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ· εἰς τοὺς λόγους σου.

Φοίττομεν Ἀγνή, τὸ πανάγιον καὶ θεοδόχον, σῶμά σου προσψαῦσαι οἱ δοῦλοί σου, καὶ κηδεῦσαι τὴν Μητέρα τῆς ζωῆς.

» Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι καὶ ἐξερευνήσω.

Τίνας στολισμούς; τίνα σπάργανα Κόρη καὶ μύρα; τίνα δὲ ἐντάφια ἄσματα, τῇ κηδεύσει σου προσφέρομεν Ἀγνή;

» Ἀντιλαβοῦ μοι κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ ζῆσόν με.

Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ πλοῦσιοι λαοῦ Παρθένε, πρόσωπον τὸ σὸν λιτανεύουσι, Βασιλέως οὐρανοῦ ὡς θυγατρὸς.

» Βοήθησόν μοι καὶ σωθήσμαι, καὶ μελετήσω.

Θεὸς ἐν Μητρί, ἀνεπαύσατο ἐν γῇ ὡς βρέφος, νῦν δ' ἐν οὐρανῷ ἀναπαύεται, καὶ εὐφραίνεται ἡ Μήτηρ ἐν Θεῷ.

» Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας.

Νῦν ἡ Μαριάμ, τὸ πανάχραντον σῶμα Κυρίου, τὸ τεθεωμένον ἀγάλλεται, θεωμένη ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ.

» Πραθαίνοντας ἰλογισάμην πάντας τοὺς ἀμαρτωλούς.

Ηκουσας ἐκεῖ, νῦν τὰ ἄρρητα ῥήματα Κόρη καὶ τὰ τῆς σοφίας σοι ἀδηλα, καὶ τὰ κρύφια ἐδήλωσε Θεός.

» Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου.

Ηρθη ἀπὸ γῆς, ἡ περιδοξος Πόλις Κυρίου, περὶ ἧς ἐνδόξως λελάληνται, καὶ εἰσῆλθη εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ.

» Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῶς με.

Ηρθη ἀπὸ γῆς, ἡ ἀμίαντος γῆ καὶ παρθένος, ἐξ ἧς ὁ Ἀδάμ πεπλαστούργηται, τοῦ προπάτορος Ἀδάμ ὁ Πλαστοουργός.

» Ἐκδεξαι τὸν δούλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντήσάτωσάν με.

Νῦν ὁ οὐρανὸς ὑποδέχεται Θεοῦ τὸ ἄρμα μυριοπλασίως τὸ ἅγιον, σὺν Ἀγίων μυριάσιν εὐκλεῶς.

» Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου.

Σήμερον ἐκ γῆς, ἡ ἀμόλυντος παναγνοτάτη, ἔνθα τὸ ἀρχέτυπον ἰδρύεται ἀναφέρεται εἰκὼν καινοπρεπῶς.

» Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἐλεός σου.

Ενθεαστικῶς, τὸν θεόγλυπτον νῦν Ἀνδριάντα, κάλλος τὸ τῆς γῆς περιούσιον, μετατίθησι Θεὸς ἐν οὐρανῷ.

» Δούλός σου εἰμὶ ἐγώ, συνέτισόν με καὶ γνώσομαι.

Βίβλος μυστικὴ, ἐν ἣ γέγραπται Θεοῦ ὁ Λόγος, ἐν χερσὶ Θεοῦ κατατίθεται, οὐρανίων Μυστηρίων εἰς γραφήν.

» Καίρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν.

Ος περιστέρα, τετρωμένη τῆς ἀγάπης κόρη, θρόνον τοῦ Θεοῦ περίπτασαι παριπτάσα νοσσιὰν τὴν ἐπὶ γῆς.

» Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου.

Γῆς καὶ οὐρανοῦ, παμβασιλεία οἶα Μαρία, εἰς τὴν βασιλίαν εἰσάγαγε, τοὺς δοξάζοντας τὴν Κοίμησιν τὴν σὴν.

» Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου.

Κοίμησιν Ἀγνή, τῇ Κοιμήσει σου τῇ ζωηφόρῳ, παῦσον Ἐκκλησίας τὰ σκάνδαλα, καὶ στερέωσον αὐτὴν ὡς ἀγαθὴ.

» Θαυμασὰ τὰ μυστήριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρένησεν.

Υμνοῦμεν Ἀγνή, νῦν τὴν Κοίμησιν καὶ τὴν Ταφήν σου, καὶ πάντες πιστῶς ἐκθειάζομεν, λυτρωθέντες τοῦ θανάτου διὰ σοῦ.

» Ἡ δὴλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ.

Κλίνην τὴν σεπτὴν, τὴν ἀγίαν σε καὶ θεοδόχον, σεπτῶς ἐπὶ κλίνης θεώμενοι, οἱ Ἀπόστολοι ἐβόων ἐν κλαυθμῷ.

» Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ ἔβλεψα πνεῦμα.

Εντεινε σεμνὴ, ἀειπάρθενη κόρη Μαρία, καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε, εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων σὺν Θεῷ.

Δόξα Πατρί.

Αναρχε Θεέ, συναΐδιε Λόγε καὶ Πνεῦμα, ὕψωσον τὸ κέρας Χριστιανῶν, ὡς παντελελήμων καὶ ἀγαθός.

Καὶ νῦν

Τρέσσα ζωὴν, παναμώμητε ἀγνή Παρθένε, καὶ πρὸς τὴν ζωὴν μεταστᾶσα νῦν, καταξίωσον καὶ πάντας τοὺς Πιστοὺς.

» Καὶ πάλιν ὁ δεῦτερος Χορὸς τὸ πρῶτον.

Αξίον ἔστι μεγαλύνειν σε τὸν Ζωοδότην, τὸν τὴν ζωηφόρον Μετάστασιν, μεγαλύναντα Μητρός σου τῆς Ἀγνῆς.

» Εἴτα Συναπτὴ μικρά, καὶ ἐκφώνησις.

Ὅτι ἡγιασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, κ. τ. λ.

ΣΤΑΣΙΣ Γ΄

Ἦχος Γ΄

» Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, ὕμνον τῇ Ταφῇ σου, προσφέρουσι Παρθένε.

» Τὰ διαθήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου.

Δεῦρο πᾶσα κτίσις ὕμνους ἐξοδίους, προσοίσωμεν τῇ Κόρῃ.

» Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων.

Οἱ μαθηταὶ Χριστοῦ μου, κηδεύουσι τὸ σῶμα, Μητρός τῆς τοῦ Θεοῦ μου.

» Τὸ πρόσωπόν σου ἐπέφανον ἐπὶ τὸν δούλόν σου.

Αγγέλων Ἀρχαγγέλων, αἱ τάξεις παρεστῶσαι, συνύμνουν ἀοράτως.

» Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου.

Αἱ τίμιαι Γυναῖκες, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, ἐβόων θρηνώ-
δοῦσαι

» Δίκαιος εἰ Κύριε, καὶ εὐθεὶς αἱ κρίσεις σου.

Απειρανδρε Παρθένε, Θεοῦ Μητερ ὑψίστου, πῶς φέρωμεν τὸ
πάθος;

» Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου.

Ησὴ νῦν ἐκδημία, χαρὰ παντὶ τῷ κόσμῳ, ἡμῖν δὲ πένθος
λύπης.

» Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλος σου ὅτι ἐπελάθοντο.

Τῆς σῆς φιλοστοργίας, καὶ τῆς κηδεμονίας, μὴ ἀπορφανι-
σθώμεν.

» Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα καὶ ὁ δοῦλός σου.

Πῶς τὸ γλυκὺ τὸ ὄμμα, τὸ φῶς ἡμῶν Παρθένε, ὑποίσσωμεν μὴ
βλέπειν;

» Νεώτερος ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐξουδενωμένος.

Πῶς τὸ φιλόθεόν σου, καὶ θεολόγον στόμα, σιγῇ φεῦ συνεδέθη;

» Ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα.

Μητρὸς τοῦ Διδασκάλου, ἡμῶν οὐκ ἀποστῶμεν, Ἀπόστολοι
ἐβόων.

» Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὗροσάν με.

Εν νεφέλαις πάλιν, προπέμφομέν σε Κόρη, ἕως τῶν οὐρανίων.

» Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Ηράβδος ἡ ἀγία, τάφῳ κατατεθεῖσα ζωὴν ἀναβλαστάνει.

» Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου.

Τῷ τάφῳ κατετέθη, ἡ τοὺς νεκροὺς ἐκ τάφων, ἐγείρασα τῷ
τόκῳ.

» Ἐκέκραξά σοι σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια.

Ποῦ ἀπαίρεις Μητερ; ὁ Φίλος καὶ Παρθένος, υἱοπρεπῶς ἐ-
βόα.

» Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ, καὶ ἐκέκραξα.

Εἰς τὴν χαρὰν Υἱοῦ σου, ἀπαίρεις Θεομήτορ, καὶ γέγηθας καὶ
χαίρεις.

» Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ἄρθρον.

Η ἐν Κανᾷ τῷ γάμῳ, νῦν πάλιν προσεκλήθης, μετὰ τῶν Ἀ-
ποστόλων.

» Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου.

Παράλαβε Παρθένε, πρὸς τὸ Θεῖόν σου Τέκνον, κάμε νῦν τὸν
υἱόν σου.

» Προσέγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομία.

Μετὰστησόν με Μητερ, τῇ σῇ νῦν Μεταστάσει πρὸς τὸν ἐκ σοῦ
τεχθέντα.

» Ἐγγὺς εἰ σὺ Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ σου ἀλήθεια.

Ινα συμπαραστῶμεν, ἐν οὐρανῷ τῇ δόξῃ, ὡς ἐν Σταυρῷ τῷ
πάθει.

» Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου

Σὺν Νόων μυριάσι, κατῆλθεν ὁ Δεσπότης, Γεθσημανὴ ἀγάλλου.

» Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελεύ με.

Τῶν μαθητῶν χορεία, εὐφράνθητε ἰδόντες, τὸν Κύριον ἐν
δόξῃ.

» Κρίνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσάι με.

Πᾶσα ἡ γῆ σκιρτάτω, Θεὸν αὐ κατιόντα, σήμερον κατι-
δοῦσα.

» Μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία.

Εξελθωμεν ταχέως, εἰς ὑπαντὴν Κυρίου, αὐτὴς συγκατα-
βάντος.

» Οἱ οἰκτιρμοὶ σου πολλοὶ Κύριε, κατὰ τὸ κῆμα σου

Ακουτισθώμεν πάντες, Θεοῦ νῦν συλλαλοῦντος Μητρὶ τῇ πα-
ναχαράντῳ.

» Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με.

Ο γλυκυτάτη Μητερ, πρὸς τὸ γλυκυτάτόν σου, ἔλθε χαίρουσα
Τέκνον.

» Εἶδον ἀσυνετοῦντας, καὶ ἐξετήκμην.

Ιδε νῦν ὁ Υἱός σου, ἰδοὺ παραλαβεῖν σε, εἰς τὰ ἴδια ἦλθε.

» Ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα, Κύριε.

Ενώπιον τῆς δόξης, Πατὴρ ἐμφανισθῆναι, τὴν δόξαν τῆς Μη-
τρός μου.

» Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Δοξάζω σου Θεέ μου, πρὸς τὸν Υἱὸν ἢ Μήτηρ, τὴν ἄκραν
εὐσπλαγχνίαν.

» Ἀρχοντες κατεδίδωξάν με δωρεάν.

Δοξάζω σε Υἱέ μου, καὶ προσκυνῶ τὴν δόξαν, τῆς σῆς με-
γαλωσύνης.

» Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου.

Πλησίον τοῦ Πατρός μου, ἐλθέ μου ἢ πλησίον, τῆς γῆς ἐξα-
ναστάσα.

» Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελύξαμην.

Κήπος ὁ κεκλεισμένος, ἐνθα ζωῆς τὸ ξύλον, καὶ τῆς ἀθα-
νασίας.

» Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα.

Πηγὴ ἐσφραγισμένη, ὅπου τρυφῆς χειμαῖρους, τῆς πανυπε-
ραφρότητος.

» Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου.

Υμνολογῶ Υἱέ μου, τὸ τῆς Θεότητός σου, τῆς ὑπερθέου κρά-
τος.

» Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Υμνολογῶ Θεέ μου, τὴν συγκατάβασίν σου, καὶ τὴν φιλαν-
θρωπίαν.

» Ἐρύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου.

Δεῦρο ἡ καλὴ μου, ἀπόλαυε τοῦ κάλλους, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ
Πλάστου.

» Ἐρύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου

Δεῦρο δὴ μου Μήτηρ, εἰς τὴν χαράν τὴν θείαν, καὶ εἰς τὴν
βασιλείαν.

» Ἐγγυσάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε.

Δεῦρο δὴ Μαρία, ἐνθα συμπροσκυνεῖται, Πατὴρ Υἱὸς καὶ
Πνεῦμα.

» Εἰσελθεὶ τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου, Κύριε.

Τί σοι ἀνταποδώσω, θεάνθρωπε Υἱέ μου, ἢ δούλη τῷ Δε-
σπότῃ;

» Ἐξερεῦξαι τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με.

Τί νῦν σοι προσενέγκω, ἐν Οὐρανῷ Θεέ μου, εἰμὴ ψυχὴν καὶ
σῶμα;

» Φθιέζοιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια σου.

Δοξάζω τὸν Πατέρα, ὕμνῶ σε τὸν Υἱόν μου, καὶ προσκυνῶ
τὸ Πνεῦμα.

» Ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

Δόξα σοι Θεοτόκε, δόξα τῇ σῇ Γεννήσει, δόξα καὶ τῇ Κοι-
μήσει.

» Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με.

Αἰ δάμ τε καὶ ἡ Εὐα, ἐξέστησαν ἰδόντες, τὴν δόξαν τῆς
Παρθένου.

» Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, μακάριοι τεκόντες, τῷ κόσμῳ θυγατέρα.

» Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰνέσει σε.

Υπερδοξασμένην, ὑπερανωκισμένην, οἶα Θεοῦ Μητέρα.

» Ἐπλανήτην ὡς πρόβατον ἀπολωλός, ζήτησον.

Εἰρήνην Ἐκκλησίᾳ, λαῷ σου σωτηρίαν, δώρησαι σῇ Κοιμήσει.

Δόξα Πατρί.

Ο Τριάς Θεέ μου, Πατὴρ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, ἐλέησον τὸν
κόσμον.

Καὶ νῦν.

Ἰδεῖν τὴν τοῦ Υἱοῦ σου, Παρθένε βασιλείαν, ἀξίωσον σοὺς
δούλους.

Εἶτα οἱ δύο Χοροὶ τὸ πρῶτον.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, ὕμνον τῇ ταφῇ σου, προσφέρουσι Παρθένε.

Καὶ εὐθὺς τὰ Εὐλογητάρια εἰς ἤχον πλ. α'.

Εὐλογημένη Δέσποινα, φώτισόν με, φωτὶ τῷ τοῦ Υἱοῦ σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ ὄμιλος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογι-
σθεῖσαν, τὴν ψυχὴν δὲ εἰς χεῖρας, τοῦ Θεοῦ παραθεῖσαν, καὶ
σὺν τῷ Θεῷ ἀνελθοῦσαν Ἀχραντε, μετὰ δόξης θείας εἰς τὰ οὐράνια.

Εὐλογημένη Δέσποινα, φώτισόν με, φωτί τῷ τοῦ Υἱοῦ σου
 Τίνος χάριν, τὴν χάριν τοῖς δάκρυσι, θεοκήρυκες κινῶντες; ὁ
 ἐξ ὕψους, προσφοιτήσας Δίδυμος, προσεφθέγγετο τοῖς Ἀποστό-
 λοις· Ἴδετε ὑμεῖς τὴν ζῶντα καὶ ἡσθητε· ἡ Παρθένος ἐξανέστη
 τοῦ μνήματος.

Εὐλογημένη Δέσποινα, φώτισόν με, φωτί τῷ τοῦ Υἱοῦ σου.

Ο Μαθητής, ἀπιστήσας Δέσποινα, τὴν Ἀνάστασιν τὴν τοῦ Υἱοῦ
 σου, νῦν πιστοῦται τοὺς λοιποὺς τὴν Ἐγερσίν σου, λέγων·
 θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται μὴ κλαίετε· τὴν Ἀνάστασιν δὲ τῆς
 Παρθένου εἶπατε.

Εὐλογημένη Δέσποινα, φώτισόν με, φωτί τῷ τοῦ Υἱοῦ σου.

Θεοφόροις Παρθένε, Μαθηταῖς ἡθροισμένοις, πρὸς τὸ μνήμά σου
 καὶ θρηνολογοῦσιν, ἐπιφανεῖς ὁ Θωμᾶς ἔφη, λέγων· τί μετὰ
 νεκρῶν τὴν ζῶντα λογιζέσθαι; ὡς Θεοῦ γὰρ ἐξανέστη Γενήτρια.

Δόξα Πατρί.

Προσκυνούμεν Πατέρα, καὶ τὸν τοῦτου Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον
 Πνεῦμα· τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σερα-
 φιμ. κρᾶζοντες τό, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ Κύριε.

Καὶ νῦν.

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, πρὸς ζῶντα τὴν ἀγήρω, μεταβέβηκας ἤδη·
 χαρμονὴν δὲ Παρθένη ἀντὶ λύπης παρέσχες, πρὸς τοὺς Μαθη-
 τὰς, ἐκ τάφου τριήμερος, ἀναστᾶσα Κόρη, καθὼς ὁ Κύριος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός· Τρίς.

Εἶτα συναπτή, καὶ ἐκφώνησις. Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
 οὐρανῶν. κ.τ.λ. Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῇ τῷ
 χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Υἱέ καὶ Θεέ μου,
 παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα. Ἐκ τρίτου.

Εἰς τοὺς Αἰῶνες, ἱστώμεν στίχους δ'. Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι,

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, Οὐρανοὶ ἐπαγάλλονται, καὶ Ἀγγέλων
 γέγηθε τὰ στρατεύματα· πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται, ὥδῃ σοι
 ἐξόδιον προσφωνοῦσα τῇ Μητρὶ, τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, ἀπει-

ρόγαμε, Παναγία Παρθένε ἡ τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων ῥυσταμένη,
 προγονικῆς ἀποφάσεως.

Δίς.

Εκ περάτων συνέδραμον, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, θεαρχεῖω
 ἐνέυματι τοῦ κηδεύσαι σε, καὶ ἀπὸ γῆς αἰρομένην σε, πρὸς ὕψος
 θεώμενοι, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, ἐν χαρᾷ ἀνεβόων σοι· Χαῖρε
 ὄχημα, τῆς θεότητος ὅλης, χαῖρε μόνη, τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω, τῷ
 τοκετῷ σου συνάψασα.

Τὴν ζῶντα ἡ κηύσασα, πρὸς ζῶντα μεταβέβηκας, τῇ σεπτῇ Κοι-
 μήσει σου τὴν ἀθάνατον, δορυφορούντων Ἀγγέλων σοι, Ἀρχῶν
 καὶ Δυνάμεων, Ἀποστόλων Προφητῶν, καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως,
 δεχομένου τε, ἀκηράτοις παλάμαις τοῦ Υἱοῦ σου, τὴν ἀμώμητον
 ψυχὴν σου, Παρθενομητορ θεόνυμφε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν σήμερον μυστικῶς, ὁ μέγας Ψαλμωδός, προδιετυποῦτο, λέ-
 γων· Ἀνάστηθι Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ Κιβω-
 τὸς τοῦ ἁγιασμάτος σου· καὶ αὖθις Παρέστη, λέγων, ἡ Βασίλισσα
 ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσω, περιβεβλημένη πεποικιλ-
 μένῃ· τοῦτο γὰρ ἐστὶν εὐλογημένον Σάββατον, αὕτη ἐστὶ κα-
 ταπαύσεως θεῖα ἡμέρα, ἐν ἣ κατέπαυσε τοῦ ζῆν, ἡ Μητὴρ τῆς
 ὄντως ζῶσας, διὰ τῆς κατὰ τὸν θάνατον οἰκονομίας, τῇ σαρκὶ σαβ-
 βατίσασα καὶ μεταστᾶσα, καὶ εἰς οὐρανοὺς ἀνεληλυθῆσα, δυ-
 νάμει τοῦ ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ σὺν
 αὐτῷ εἰς αἰῶνας αἰῶνων διαιωνίζουσα, καὶ παρέχουσα ἡμῖν ζῶντα
 αἰώνιον, τοῖς μετὰ πόθου τιμῶσι, τὴν ἱεράν αὐτῆς Κοίμησιν.

Δοξολογία Μεγάλη· εἶτα ἡ Λιτή, μεθ' ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς τό, Πρόσχωμεν.
 Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία. Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Τροπάρια.

Ἦχος β'. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ.

Ο εὐσχήμων Μαθητῶν, χορὸς νῦν θεῖος ὁ Σεμνὴ, τὸ ἄχραντόν
 σου σῶμα, δακρυοῖς καθαροῖς, εἰλήσας ὡς ἀρώμασιν, ἐν μνή-
 ματι σεπτῷ, κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος μετέστης Δέ-
 σποινα, δοῦσα παντὶ τῷ κόσμῳ τὸ θεῖον ἔλεος.

Δόξα Πατρί.

Ο τε κατ' ἡλθες πρὸς τὸν θάνατον, ζῶσας Μητὴρ ἀθάνατε, τότε ὁ
 ἄδης ἐθαύμασε, καὶ κατεπλάγη ἐξάίσιον· ὅτε δὲ ὤφθης μετα-

στασα εἰς οὐρανοὺς Μαριάμ· ἐκ τοῦ μνήματος, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων μετὰ δέους ἐκραύγαζον· Ζωηφόρε Μητερ τῆς ζωῆς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Τοῖς θυηπόλοις Μαθηταῖς, Γεθσημανῇ Θεοῦ Μητρός, κομίζουσι τὸ σκῆνος, ὃν ὕμνον ἐκφωνῶ, ὑπάρχει ἀρμόδιος, Χριστοῦ Μητρὶ ἀληθῶς, τῇ μόνῃ θεόπαιδι· διὸ κραυγάζατε, Ἀνάστα, ὦ Δέσποινα, παρέχουσα πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος,

Καὶ γίνεται συνήθως ἡ ἱερὰ κατάθεσις, ὥσπερ καὶ τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ ἀπαρallάκτως. Μετὰ δὲ ταῦτα λέγει ἐν τῷ μέσῳ ὁ Ἀναγνώστης τὸ παρὸν Τροπάριον εἰς Ἦχον δ'.

Μητέρα σε ἐν παρθένοις, καὶ Παρθένον ἐν μητρᾷσιν ἀμίαντον, πρὸ τόκου, ἐν τόκῳ, καὶ μετὰ τόκον δοξάζομεν Μητροπάρθενε, ἐν εἰλικρινεῖ καὶ ἀδιστάκτῳ πίστει τε καὶ καρδίᾳ, μὴ ἐρουνῶντες καθόλου τό, Πῶς; καὶ γὰρ ὑπὲρ πᾶν πῶς ἐνὶ πάντα τὰ σά, ἀπειροχαρίτωτε μακαρία Μαρία. Δώρησαι οὖν ἡμῖν, καὶ τὴν πάντιμον σὺν αὐτοῖς τιμῶσί σου Κοίμησιν, παραπτωμάτων συγχώρησιν, ὡς φιλάγαθος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ Κιβωτός τοῦ ἀγιασμάτων σου.
Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα.

ΚΕΦ. ΜΓ'. 29.

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτερῆς, τῆς βλεπούσης κατὰ Ἀνατολὰς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη· διότι ὁ Ἠγούμενος οὗτος καθήσεται ἐν αὐτῇ, τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύ-

σεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσῆγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατέναντι τοῦ αἰκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Καὶ εὐθὺς τὸν Ἀπόστολον. Προκείμενον Ἦχος γ'. Ῥῆ τῆς Θεοτόκου.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Φιλιπησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα

ΚΕΦ. Β'. 5

Ἀδελφοί, τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν, ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ' ἄρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ· ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· καὶ σχήματι εὐρέθεις ὡς ἄνθρωπος, ἐταπεινώσεν ἑαυτόν, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ Σταυροῦ. Διὰ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων, καὶ ἐπιγείων, καὶ καταχθονίων· καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος, πλ. δ'.

Ἀκουσον θύγατερ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου.

Παρέστη ἡ Βασιλίσσα ἐκ δεξιῶν σου.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα, κ.τ.λ.

Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, ψάλλει, εἰ βούλεται ὁ Προστώς, τὰ παρόντα τροπάρια, καὶ ἀσπάζονται οἱ ἀδελφοὶ τὴν ἁγίαν Εἰκόνα τῆς Κοιμήσεως.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Ὅτε ἐκ τοῦ κόσμου ἡ ζωὴ, τὴν ζῶν παντὸς ἡ τεκοῦσα, Ἰὼν Θεοῦ ἐν σαρκί, ἤρτης ἀναβαίνουσα, πορείας θείας Ἀγνή, οὐρανοῦ μετ' ἐκπλήξεως, τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τίς ἡ ἀναβαίνουσα, ἐκ τῆς ἐρήμου νυνί, αὕτη ἀνεκραύγαζε τότε· τὸ δὲ πᾶν σὺν φόβῳ ἐβόα, Δόξα τῇ ἀνόδῳ σου φιλάγαθε.

Κ. Χ. ΔΟΥΚΑΚΗ ΕΓΚΩΜ. ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑΣΤ. ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ὅτε, ἐν τῷ τάφῳ Μαριάμ, τῆς Γεσθημανῆ κατετέθης, σαρκὶ φυσιζῶς, τότε κτίσις ἅπανα ἰδοῦσα σ' ἔπτηξεν, ὁ δὲ Κτίστης τὸ πνεῦμά σου, τὰς χεῖρας ἀπλώσας, χάριεν ἐδέξατο, ὡς ὀφειλέτης Υἱός· ὅπερ Ἀσωμάτων αἱ τάξεις, βλέπουσαι σὺν φόβῳ ἐβόων. Δόξα τῇ ἀνόδῳ σου φιλάγαθε.

Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου.

Ὅτε, Ἱερέων ἡ τριάς, Ἀρεοπαγίτης ἐκεῖνος, καὶ Ἱερόθεος, σὺν Διονυσίῳ σου, τὴν θείαν ἔμαθον, πανακίηρατε Κοίμησιν, τότε δακρυρρώως, ταῦτα διεξίλασι, πρὸς σέ πῶς οἴσομεν, πάθος ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ γάρ σε, ὦ Παρθενικὴ τὸν Υἱόν σου, ὤμεθα ὄραν παρηγορούμενοι.

Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Ὅτε, αἱ Δυνάμεις Μαριάμ, ὑπὸ τῶν Ἑβραίων ἐώρων καθυβριζόμενον, τὸ ἀπειροτίμητον καὶ θεῖον Σῶμά σου, τότε ξίφει ἀπέκοψαν, τὰς χεῖρας ἐκεῖνου, τοῦ τοῦ θεοῦ Σκίμποδος, ἐναψαμένου οἰκτρῶς· τότε καὶ τυφλώσει τυφλώττει δίκη ἡ ἀόρατος Κόρη, πάντας τοὺς κενά σοι μελετήσαντας.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α.'

Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς ὥσπερ ἱμάτιον, Υἱὸν Θεοῦ τὴν κυήσασαν, τὸ στίφος τῶν μαθητῶν αὐτοῦ θεωρήσαν νεκράν, καθηπλωμένην ἐν σκότου ἐμπλέω μνήματι, καὶ εὐσυμπάθητον θρήνον ἀναλαβόν, ὀδυρόμενον ἔλεγεν· Οἱμοι, γλυκυτάτη Μαριάμ, ἦν πρὸ μικροῦ ἐγὼ εἶχον παρηγορίαν, καὶ ὥσπερ βλέπον σε, τὸν ἑμαυτοῦ Διδάσκαλον θεᾶσθαι· ἀλλ' ἰδοὺ νῦν βλέπω σε, ὑπελθοῦσαν θάνατον τῷ τῆς φύσεως λόγῳ· ὦ πῶς σε κηδεύσω Παρθέने; ἢ πῶς σινδόσιν εἰλήσω; ποίαις χερσὶ δὲ προσψαύσω, τὸ σὸν ἀκήρατον Σῶμα; ἢ ποῖα ἄσματα μέλψω, σοῦ τῇ ἐξόδῳ οἰκεῖα; πῶς δὲ ὑπόσω Κυρία, σοῦ τὴν δεινὴν ἀπουσίαν; ἢ πῶς ἀπόνως βαστάσω, τὴν πάνδεινον ὀρφανίαν; ἐπαπορῶ μακαρία Θεοκυητορ Μαρία· καὶ ἐνωδύνῳ καρδίᾳ, ὑφαίνω τὴν ὑμνωδίαν, καὶ μεγαλύνω σε Δέσποινα. Ὑμνολογῶ τὴν Σύλληψίν σου, γεραίρω σου τὴν θείαν Γένναν, τιμῶ τὴν Εἰσοδόν σου Κόρη, ἐκθειάζω

δὲ τὴν Κοίμησιν σου, καὶ τὴν παναγίαν Ταφήν σου, σὺν τῇ Μεταστάσει κραγάζων. Κύριε δόξα σοι.

Ἐκτενής. Εἰπώμεν πάντες. Πληρώσωμεν, κ.τ.λ. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἐξηρεῦξάτο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ὁραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Τῇ ὠραιότητι σου, καὶ τῷ κάλλει σου, καὶ ἔντεινε, καὶ κατεύοδοῦ, καὶ βασιλεύε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἀκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλοῦια.

Στίχ. β'. Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱμνισμῷ διαχρύσω περιβεβλημένη πεποικιμένη.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. γ'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλοῦσοι τοῦ λαοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. δ'. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱός, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, κ.τ.λ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σύ καὶ ἡ Κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας.

Στίχ. β.' Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας.

Στίχ. γ.' Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας.

Στίχ. δ.' Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετήσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας.

Εἰσοδικόν.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πᾶσι γενεαῖς καὶ γενεαῖς.

Τροπάριον.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας κ.τ.λ.

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. α΄.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν χωρηθῆναι εὐδόκησεν. Μακάριοι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σέ ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκληπτρα τῆς Βασιλείας, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις κρατύνονται· διὸ ἀνυμνοῦντες βοᾷμέν σοι χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β΄.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπαρθένον.

Μεγαλυνάρια εἰς τὴν αὐτὴν Ἑορτήν.

Πέτρε δεῦρο βλέψον θαῦμα καινόν· καὶ βόησον φρίττων, τί τὸ ξένον τοῦτο Ἀγνή; πῶς ζωῆς Μητέρα, ὁρῶ σε ἠπλωμένην, ὑπτίαν ἐν τῇ κλίνῃ· ὦ ξένον θεάμα!

Ἔτερον ὁμοιον.

Σήμερον συγχαίρει ὁ οὐρανός, καὶ ἡ γῆ σκιρτῶσα, συνεκάλεσε τοὺς βροτοὺς, εἰς ὕμνον καὶ δόξαν, τῆς μόνης Παναχράντου, τῆς ἀπὸ γῆς ἀρθείσης, εἰς τὰ οὐράνια.

Κοινωνικόν,

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

ΛΟΓΟΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΕΝΩ ΚΑΤΑ ΠΑΡΕΚΒΑΣΙΝ ΔΕΙΚΝΥΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟ ΤΟΚΟΥ ΕΝ ΤΟΚΩ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΟΚΟΝ ΠΑΡΘΕΝΟΣ

Ἐκφωνηθεὶς εἰς τὴν θείαν πανήγυριν τῆς Θεοτόκου

καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας

«Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ἐκ τῆς ἐρήμου»; (τὸ Ἄσμα)

Τί λέγει; τί ἀπορεῖ; τί ἐρωτᾷ τώρα, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον; Σιωπῇ, συχάσατε Σὺς παρακαλῶ, διὰ τὰ ἀκούωμεν. «Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ἐκ τῆς ἐρήμου»; βαβαί! τί ἀκούω; καὶ τοῦτο εἶναι λοιπὸν ἐκεῖνο, ὃ εὐσεβέστατόν μου συνᾶθροισμα σήμερον, τοῦτο, λέγω, εἶναι ἐκεῖνο, ὅπου μοῦ σκοτίζει τὸν νοῦν· τοῦτο εἶναι ἐκεῖνο, ὅπου μοῦ προξενεῖ, τὸν δυσδιάλυτον Ἰλλίγγα· τοῦτο, ὅπου μοῦ τυφλῶνει τὰς κόρας τῶν ὀφθαλμῶν· αὐτὸ τοῦτο, ὅπου μοῦ ἀμβλύνει τὰ τοῦ νοῦς αἰσθητήρια· αὐτὸ τοῦτο, ὅπου μοῦ συγχίζει τὴν ψυχικὴν εἰρήνην· αὐτὸ τοῦτο ὅπου μοῦ φέρει τὸ θάμβος· ἀπὸ τοῦτο μοὶ γίνεσθαι ἡ μεγάλη ἀπορία καὶ ἐκπληξίς, ἀπὸ τοῦτο τὸ ὑπερβολικὸν τῆς σκοτοδινιάσεως· ἀπὸ τοῦτο ῥίπτομαι εἰς τῶν ἀποριῶν, τὸ βαθὺν καὶ μεγάλον λαθῦρῖνον· διὰ τοῦτο, ἀπὸ ἀμετρον φρίκην συνέχομαι· διὰ τοῦτο, ὅπως νενέκρωμαι· διὰ τοῦτο, ὡς ἰχθὺς ἄφωτος φαίνομαι· ἕνεκ τούτου τέλος πάντων, ἐπάγωσεν εἰς τὰς φλέβας τὸ αἷμά μου· τοῦτο λέγω· «Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ἐκ τῆς ἐρήμου; ὡς στελέχη καπνῶν τεθυμιαμένη, Σμύρναν καὶ λίβανον, ἀπὸ πάντων κωνιορτῶν μυρεψοῦ; καὶ, τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ὡς αἶμα ὀρθρὸς;»

Ἐπειδὴ ἂν καὶ ἐκεῖ, εἰς τὴν ἀπὸ γῆς, τοῦ Δεσπότου ἡμῶν, εἰς οὐρανούς λαμπροφόρον ἀνάβυσσον, λέγω δὴ, εἰς τὴν τοῦ θεωμένου καὶ ἀπαρθητισμένου ἐκεῖνου Κυριακοῦ Σώματος, θεοπροφωδιστάτην Ἀνάληψιν βλέπω, ὅχι μὲ ὀλίγον μου θαυμασμόν, νὰ διανοίγῃ τὰς ἑαυτοῦ πύλας ὁ οὐρανός, καὶ δεικνύων ὅλον τὸ κάλλος του, νὰ παρρησιάζῃ νεφέλην ὁλόφωτον, ὡτάν ἄλλον θρόνον βασιλικόν, διὰ τὰ δεχθῇ ὡς Παμδυναίως ἀπάσας τῆς κτίσεως, τοῦ θεανθρώπου Λόγου, τὴν ἔνθεον, καὶ ἐννοον, καὶ ἐμψυχον ἐκείνην Σάρκα· τὴν συμπαθῶς καὶ ἀφύρτως, ἐξ ἡμῶν προσελάβετο. «Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλέπόντων κούτων ἐπήρθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.»

Ἀκούω δύο ἄνδρας, ἐκστατικῶς ἐστῶτας πλησίον εἰς τοὺς ἱερούς μαθητάς, ἐνδεδυμένους μὲ λαμπρὰ καὶ λευκὰ φορέματα. «Καὶ ὡς ἀντιζόντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο περιεστῆκεισαν αὐτοῖς, ἐν ἐσθῇ λευκῇ· οἱ ὅποιοι βλέποντες αὐτοὺς τόσον πολλὰ λυπημένους, καὶ ἀντιζόντας εἰς τὸν οὐρανόν, παρηγόρουν, μὲ τὰ ἀκόλουθα λόγια. Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀπ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλεύσεται πάλιν, διὰ τὸν τρόπον ἐπαλάσσεσθαι αὐτόν, πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν.»

Καὶ πρὸ πάντων, ἀκούω μὲ ἄκραν μου ἀπορίαν τὰς ἰσχυρὰς δυνάμεις, ὅτι πρὸς ἀλλήλους διακελεύονται τὴν τῶν οὐρανίων θυρῶν ἀναπέτασιν. α' Ἀ-
πρατε λέγουσαι μετὰ τοῦ Δαβὶδ, ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρ-
»θητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.» καὶ ὅτι ἐξιστά-
»μενοι μετὰ τοῦ Ἰησοῦ διὰ τὴν ξένην ἐκείνην ἄνοδον· καὶ, «Τίς οὗτος ὁ
»παραγενόμενος ἐξ Ἐδῶμ; ἐκφωνοῦσι· ἐρύθημα ἱματίων αὐτοῦ ἐκ Βοσὸρ; οὐ-
»τος ὡραίος ἐν στολῇ αὐτοῦ· καὶ ἵνα τί αὐτοῦ ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια, ὡς ἀπὸ
»πατητοῦ ληνοῦ πλήρης καταπεπατημένης».

Ἄλλὰ καὶ ἐνταῦθα εἰς τὴν ἐξαίσιον ἄνοδον τοῦ Θεομητορικοῦ σκήνου,
τὰ αὐτὰ σχεδὸν βλέπω, ἀπαρallάκτως συμβεβηκότα, καὶ ἀποτελέσματα·
βλέπω ὄρος, βλέπω προσκλήσεις φυτῶν· βλέπω ἐτοιμασίας καὶ πάντα τὰ
πρὸς ταφὴν ἐπιτήδεα· βλέπω Ἀγγέλους μηνυτάς, καὶ βραβεῖα Φοινίκων θάλ-
»λια, σύμβολα νίκης· βλέπω δάκρυα, ὡς ποταμούς· νὰ χύνονται ἀπὸ τῶν
»παραστημένων τούτων ὀφθαλμῶν· ἀκούω ἀναστεναγμούς καὶ κλαυθμούς, οἰμω-
»γὰς καὶ ὀλοφυρμούς· ἀκούω ἤχους καὶ βιαίας βροντὰς καὶ ἄλλα παρόμοια
»φρόνητρα· βλέπω οὐρανοὺς ἀνεωγμένους, βλέπω Ἀγγέλους ψάλλοντας· βλέπω
ὡς θρόνους νεφέλας ἡτοιμασμένας· βλέπω μαθητὰς ὑμολόγους, καὶ ἱερεῖς θεο-
»φάντορας, προσκλαιομένους τὸν ἴδιον ἀπορφανισμόν, καὶ ἐκ τῆς ἀφορήτου λύ-
»πης, εἰς τὸν οὐρανὸν ἀτενίζοντας· βλέπω ἀνθρώπους τῇ μᾶλλον εἰπεῖν Ἀγγέ-
»λους, τοὺς ὁποίους μοῦ φαίνεται ὅτι ἀκούω αὐτοὺς παρηγοροῦντας ἀλλήλους
καὶ λέγοντας οὕτω· «Ὡ ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν
»οὐρανόν; αὕτη ἡ μετastάσις νῦν. ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, αὕτη ἐλεύσε-
»ται πάλιν, ὑπερέδοξαμένη σὺν τῷ Θεανθρώπῳ Υἱῷ αὐτῆς, ὅταν ἔλθῃ κρί-
»ναι τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ὃν τρόπον ἐθέλασθε αὐτὴν τώρα, πορευο-
»μένην εἰς τὸν οὐρανόν.» Καὶ πρὸ πάντων βλέπω τυφλοὺς ἀναβλέποντας, κω-
»φούς ἀκούοντας· χωλοὺς σκιρτῶντας· αὐθάδεις καὶ τολμητίας συγγνώμην λαμ-
»βάνοντας, καὶ πᾶν ἄλλο εἶδος ἀσθενειῶν ἀνιάτων θεραπευόμενον· καὶ βλέπω
ὅτι παιδεύονται ἀνιέως, καὶ πάλιν ἐλίουονται καὶ θεραπεύονται ἐπι-
»στρέφοντες· ἰατρεῦόμενοι ἀμισθί καὶ χωρὶς κόπον ἐξ ὀλοκλήρου, ἀπὸ ὅλας τὰς
»ἁρρωστίαις τῶν· βαβαὶ τῶν θαυμασίων! καὶ ἰδοὺ ἀδελφοί μου, ἐκεῖνο ὅπου
πρὸ ὀλίγου σὰς εἶλεγον· ἤγουν, πῶς βλέπω συμβαίνοντα, τὰ αὐτὰ τερατώδη,
ἀπαρallάκτως ἀποτελέσματα.

Ἄλλὰ τί λέγω τὰ αὐτά; τί λέγω τὰ αὐτά, τολμῶ λέγειν καὶ μεγαλή-
»τερα, καὶ πλέον θαυμασιώτερα· ἐπειδὴ, εἶναι ἀναμφίβολον, ὅτι ἐκεῖ, ἐξαλλοὶ
οἱ ἰσχυροὶ Ἀγγελοὶ, θαυμάζουσι τοῦ ξένου τρόπου τὴν ἄνοδον· ἐκθαμβοῦν-
»ται καὶ ὑπερπλήττονται, πᾶσαι αἱ ὑπερκόσμιαι διακοσμήσεις, ἐκείνου τοῦ
»φρικτοῦ μυστηρίου τὸ ἀπόρητον, ὅθεν καὶ ἡμεῖς, ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος, κραυ-
»γάζουσιν ἐκθαμβούμενα, ὅλα ἐκεῖνα τὰ μακάρια πνεύματα. «Τίς ἐστὶν οὗτος;
»Τίς οὗτος ὁ παραγενόμενος;» καὶ τὰ ἐξῆς, καθὼς ἀνωτέρω βραχυλόγως
προείπομεν.

Ἄλλ' εἶναι ὑπερομολογούμενον, ὅτι καὶ ἐδῶ, λέγω εἰς τοῦ Θεομητορικοῦ
»σκήνου τὴν ὑπέρτιμον ἄνοδον, ὅχι πλέον Κτίσις, ἀλλὰ Κτίστης, ὅχι πλέον
κἀνένα Πνεῦμα Ἀρχαγγελικόν· ἀλλ' αὐτὸ τὸ ὁμοούσιον, καὶ σύνηθον, καὶ

ὁμότιμον τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ· τὸ τρίτον τῆς ὑπερθέου Θεότητος Πρό-
»σωπον, τὸ Παράκλητον καὶ Πανάγιον λέγω Πνεῦμα· τὸ, ἀρρήτοις προόδοις,
ἐκ μόνου τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ ἐν Υἱῷ, ὑπὲρ λόγον, καὶ ὑπὲρ πᾶν
»πῶς, ἐκπνευόμενον· αὐτὸ λέγω αὐτό, ἐδῶ εἰς τοῦτο τὸ ξηνίκουστον συμ-
»βεβηκός, ἀκούω νὰ ἐκφωνῇ· «Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ὡσεὶ ὄρθρος; τίς αὕτη
»ἡ ἀναβαίνουσα ἐκ τῆς ἐρήμου, ὡς στελέχη καπνοῦ, τεθυμαμμένη, Σμύρναν
καὶ λίβανον ἀπὸ πάντων κοινοτήτων μυρεψοῦ;»

Ποῖος λοιπὸν μοῦ ἀρνείται τώρα, τοῦτον τὸν δικαιοτάτον θαυμασμόν; τίς
»δὲν μοι συμπάσχει εἰς τὸ ἐξῆς, διὰ ταύτην τὴν εὐλογητὴν ἐκπληξιν; τίς
μοι ἀρνείται ταῦτα; ὦ ξένων πραγμάτων! ὦ παραδόξων ἀκουσμάτων! ὦ
»ἄπειρος τιμὴ! ὦ δόξα καὶ μεγαλειότης τῆς Παρθένου ἀσύγκριτος! ὅλα θεο-
»εἰκέλα· ὅλα θεοειδέστατα· ὅλα θεοπρεπέστατα τὰ σά, ὦ Θεοτόκε Θεόνυμφε·
καὶ Σύλληψις, καὶ Γέννησις, καὶ Εἵσοδος, καὶ Κοίμησις καὶ Μετάστασις·
καὶ δικαίως.

Ἐπειδὴ, ἔπρεπε βέβαια νὰ ᾔῃναι τοιαῦτα μυστηριώδη καὶ καθόλου πλέον,
»παρὰ σύμφωνα, μὲ ἐκεῖνα τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, πάντα τὰ Σά· ἐξαιρέτως
δὲ ἡ Κοίμησις σου καὶ ἡ Μετάστασις· ἵνα εἰς ἡμᾶς γένηται πλέον ἐναργε-
»στέρᾳ ἡ παντοδυναμία σου· πάντα γὰρ ὅσα θέλεις καὶ δύνασαι, ὡς τὸν τὸ
»θέλει καὶ τὸ δύνασθαι παραπλήσιον ἔχοντα μονογενὴ Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ Θεόν,
τὸ κατὰ σάρκα, ἀρρήτῳ λόγῳ γεννήσασα.

Καὶ ἂν οὕτως ἔχει λοιπὸν, καθὼς καὶ τῇ ἀληθείᾳ εἶναι, τί πρέπει πλέον
»ἡμεῖς, ὦ ἀδελφοί μου νὰ κάμωμεν; νὰ κλείσωμεν τὸ στόμα; νὰ σωπῇσωμεν
»παντελῶς, ἔπειτα ἀφ' οὗ ἐδῶ σήμερον ἐπαρρησιάσθωμεν; καὶ εἰς ποίους δὲν
»ἠθέλαμεν φανῇ ἀξιοκαταγέλαστοι τῇ ἀληθείᾳ;

Ὅθεν ἂς χαίρεισθωμεν, καὶ μὲ ὑμολόγους φωνάς, ἂς ὑμολογήσωμεν κατὰ
»δύναμιν, καὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, τῆς Θεοτόκου τὴν Παναγίαν Μετάστασιν σή-
»μερον, ὦ εὐλαβητικόν μου καὶ φιλόστονον σύστημα, βάλλοντες ἀρχὴν καὶ τέλος
»τῶν ὕμνων τῆς, τοῦ Ἀρχαγγέλου τὸν ἀσπασμόν, καὶ τό, χαῖρε, εὐέλπιδες·
ἐπειδὴ, δέχεται βέβαια εὐμενῶς, ἡ ταπεινότης καὶ παναγία ψυχῇ τῆς, καὶ
»τὰ παραμικρὰ μας ψελλίσματα, νοητὰ καὶ εὐρυχωρότατος οὐρανοῦ οὔσα,
ὡς περ καὶ ὁ δρώμενος οὗτος, καταδέχεται νὰ ἐπιπαῖται εἰς τὸν ἑαυτὸν του,
καὶ τὰ πλέον εὐτελῆ τῆς γῆς, καὶ παραμικρότατα ἄτομα.

«Χαῖρε λοιπὸν χαῖρε, ὦ Θεοτόκε χεῖρ ἀρρήτων, καὶ κεχαριτωμένη μακαρία
»Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναίκει, καὶ εὐλογημένος ὁ
»Καρπὸς τῆς Κοιλίας σου· ὅτι Σωτὴρα ἔτακας τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀμήν.»

Χαῖρε Παρθένη κεχαριτωμένη, ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος σοῦ φωνάζομεν, χαῖρε·
»χαῖρε, ἡ μόνη προορισθεῖσα ἀπὸ γενεῶν ἀρχαίων, ἀπὸ τῆν προαιώνιον βου-
»λήν τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κατοίκησιν, τοῦ μόνου Παντάρχου καὶ
»Δημιουργοῦ, ὅλης τῆς ὁραμένης καὶ νοουμένης κτίσεως. «Αὕτη ἡ κατὰ πᾶν-
»σίς μου, εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὅδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτὴν· καί,
»Τὸ ὄρος, ὃ εὐδόκησα κατοικεῖν ἐν αὐτῷ, λέγει ὁ Θεός.»

Χαίρεις Θεοῦργαντος Σκηνῇ, Παναγία καὶ Θεοκατασκήυα· ἐντὸς τῆς
»ὁποίας εὐρίσκονται ἀψευδῶς ὅλα, ὅχι πλέον τὰ σκιώδη ἐκεῖνα τῆς παλαιᾶς τοῦ

μαρτυρίου Σκηνης, και αι νιγματοειδῆ ἐκτυπώματα, ἀλλ' αὐταὶ ἀληθῶς αἱ ἀλήθειαι καὶ τὰ πράγματα. «Καὶ εἰσήγαγε με, κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης πτῶν ἁγίων, τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον· καὶ ἰδοὺ πλῆρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου. Προφητεύει ὁ 'Ιεζεκιήλ· καὶ, πάλιν, ἐκάστοις πτῶν ἐκλεκτῶν, ἡ χάρις κατὰ μέρος ἐδόθη, τῇ δὲ Μαρίας, ἅπαν τὸ τῆς χάριτος πλήρωμα.» λέγει καὶ ὁ ἱερός 'Ιερώνυμος.

Χαῖρε θεὸς καὶ μυστικὴ Κιβωτός, εἰς τὴν ὁποίαν ὅστις καταφεύγει, μετὰ θερμότητος εὐλαθείας καὶ πίστεως, οὐ μόνον σφίστε ἀσινῆς ἀπὸ τὸν νοητὸν τῆς ἁμαρτίας κατακλυσμόν, ἀλλὰ καὶ διαφυλάττεται ἀβλαβῆς ἀπὸ τὰς θειῶν ἐπιρρείας καὶ καταδρομᾶς, τῶν ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν. «Πύργος νίσχυος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ, προλέγει περὶ αὐτῆς καὶ ὁ Προφῆτὰναζ· ἡ δὲ ὀρθόδοξος ἐκκλησία ψάλλει. Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατατρυχούμενος ἀπὸ σοῦ ἱκανοῦται, Ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.»

Χαῖρε οὐράνιε τράπεζα, ἐπάνω εἰς τὴν ὁποίαν οὐ μόνον ἐπληρώθη ἐντελῶς τὸ χρέος τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἀλλὰ καὶ καθ' ἐκαστὴν εὐρίσκεται ἑτοιμὸς ὁ ἄρτος τῆς ἀκηράτου ζωῆς, ἵνα θρέψῃ αὐταρκῶς τοὺς ἀπὸ ψυχικῆν πείναν συνεχόμενους. «Ἐλθετε, φάγετε τὸν ἑμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον. δι' κεκέρακα οὐμί· ἡ Παροιμία προείρηκε· καὶ, «Λαβετε φάγετε, λέγει ὁ Κύριος, τοῦτό ἐστι τὸ Σῶμά μου· καὶ πάλιν λέγει, «ὁ ἄρτος γάρ, δι' ἐγὼ δώσω ὑμῖν, ὃ ἡ Σὰρξ μου ἐστίν.»

Χαῖρε λαμπρὰ καὶ Λυχνία ἐπτάφωτος, μέτρον ἔχουσα λαμπάδιον χρυσόν, διὰ τοῦ ὁποίου περιπατοῦμεν, τὴν εὐθεὶαν ὁδὸν τοῦ φωτός, ἀποφεύγοντες τοῦ σκοτεινοῦ καὶ τῆς ἀνοδίας τὰ βράχθρα. «Ἐγὼ, ὁ αὐτὸς λέγει, Φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα· ἐγὼ γὰρ εἰμι τὸ Φῶς τοῦ Κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί, οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτεινῇ· καὶ πάλιν λέγει προστακτικῶς, περιπατεῖτε ὥς τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ ἡ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ.»

Χαῖρε ἡ πάγχυρος Στάμνος, ἐν ᾗ παναληθῶς τὸ ἀπειροτήτων καὶ οὐράνιον Μάννα περὶλαττα· διὰ τοῦ ὁποίου τρέφονται πάντων τῶν πεινῶντων αἱ καρδίαι αἰώνια. «Οἱ πατέρες ὑμῶν, ἔφαγον τὸ Μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον· ἰδὼν δὲ τις φάγη ἐκ τοῦ ἁρτου τούτου οὐ μὴ πεινάσῃ, ἀλλὰ ζήσεται οὐκ ἐν τῷ αἰῶνι,» βεβαίως ἡμᾶς ὁ αὐτὸς Δεσπότης Χριστὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν.

Χαῖρε θυμιατήριον πάγχυρον, τοῦ ὁποίου ἡ διπλὴ καὶ Πνευματικὴ εὐωδία, ὅλας τοῦ διττοῦ Κόσμου τὰς αἰσθήσεις ἐμύρησε καὶ εὐωδίας ἐπλήρωσε τῶν Πνευματικῶν. «Χριστοῦ γὰρ εὐωδία ἰσμέν τῷ Θεῷ, καὶ ἐν τοῖς σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις·» τὸ δὲ φθοροποιὸν μελισσῶνα, τῶν ἀρχαϊκῶν δαιμόνων, μακρὰν ἐφυγάδισε. Φυγαδεύονται γὰρ τοὶ μακρὰν ἀρ' ἡμῶν αἱ τῶν δαιμόνων φαλαγγες, αἰθινόμενοι ἡμᾶς, Πνευματικῆς εὐωδίας ὁσμὴν ἀναπνέοντες.

Χαῖρε Πλάκα νοητή, τῆς κρυφιομένου Διαθήκης Κυρίου Σχιδῶθ· ἐπάνω εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἐγράφησαν πλέον ἐντολαὶ καὶ προσταγμάτων, τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων ἐκατελεύτητον θάνατον, ἀλλ' αὐτὸς ἐνεχαράχθη ὁ ἴδιος Νομοθέτης Θεός, μνηύων πᾶσι τοῖς ἁμαρτωλοῖς σωτηρίαν, καὶ ζωὴν

ἀντὶ θανάτου ἀθάνατον ἐπιστρέψουσιν. «Ἐγὼ ἦλθον λέγει, ἵνα ζωὴ ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσι· ἐγὼ γὰρ εἰμι φῶς ἐν τοῖς ἀνθρώποις, ἡ ζωὴ καὶ πᾶς ὁ ὢν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

Χαῖρε Ἀαρωνίτις Ραβδός, καθὼς ἐκείνη παραδόξως τότε, καὶ μεθ' ὅταν ἦτον τελείως καταξήρης, παρομοίως καὶ σὺ καὶ μετὰ τὸν πολλὰ ὑπερφυῆς καὶ ὅλως ἀνήκουστον, ἀνεβλάστησας καὶ ἐκαρποφόρησας, καὶ μεθ' ὅταν ἦτον ὑπὴρχεις τελείως ὑστερημένη, πάσης νοτίδος καὶ ὑγρασίας Φυσικῆς· ἦγον ἀπειράνθρωπος, ἀρρέυστος καὶ ἀπαθὴς, «Πρὶν γὰρ ᾤκησιν, ἡ συνελθεῖν αὐτοὺς,» εὐρέθη ἐν Γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου· καὶ τὸ ἐκ αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος ἐστὶν Ἅγιον.

Χαῖρε ἐμψυχε χερουβίμ, τοῦ ὁποίου αἱ ἀργυροχρυσοειδῆς καὶ Ἡλιακτικαὶ πτέρυγες, τοῦτ' ἐστὶν αἱ ἀπειροὶ ἀρεταί, αἱ πρὸς τὸν φιλόνηρον Θεὸν ἀκόμη μητρικαὶ καὶ πανευπρόδεκτοι δεήσεις, θερμαίνουσι, καὶ ἀδιαλείπτως σκεπάζουσι, καὶ ἀνεπηρέχστον διασώζουσιν οὐχ' ἕνα Πλάστηριον, ἀλλὰ πᾶσαν ἀπλῶς τὴν Κτίσιν, ὁρατὴν τε καὶ ἀόρατον. «Ἀμφιλαφῶς γὰρ καὶ δόξαι ὁδοὶ ὑπὲρ πάσης τῆς κτίσεως ἡ Παρθένος, τὰς αἰτήσεις ποιῆται καὶ σκέπει αὐτὴν μᾶλλον, εἰπερ τὰ τῶν τε χερουβίμ τὰ τοῦ Πλάστηριου ἐκείνου, ἐμψυχὰς χερουβίμ· πέλουσα, πολλὰ γὰρ ἰσχύει δεήσεις Μητρός, πρὸς ἐμμένειν» Δεσπότης, πιστεύεται καὶ ὁμολογεῖται.

Χαῖρε Ἅγια Ἀγίων Ἀγιωτέρα· ἐν ᾗ εἰσελθὼν ἀφράστως καὶ ὑπὲρ φύσιν, ὁ μόνος ἄρκος Ἀρχιερεὺς Χριστὸς, προσέφερε τὴν μυστηριωδέστατην ἐκείνην θυσίαν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ Πατρὶ, εἰρηνοποιήσας, τὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ γενναρχοῦ, μακροχρόνιον ἐχθραν, καὶ καθάρισας καὶ ἀγιάσας τὴν σύμπαντα, πλὴν οὐχὶ δι' αἱματος ταύρων καὶ τράγων καὶ σποδοῦ δαμάλεως, καθὼς ὁ νομικὸς ἐκεῖνος Ἀρχιερεὺς, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ αἱματος, ὅπερ καὶ μέχρι τῆς ἰσχάτης ῥηνίδος, ἔχεν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ. «Χριστὸς γάρ, φησὶν ὁ Ἀπόστολος, ἐστὶν ἡ Εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἁμώτερα ἐν, καὶ τὸ μεσότηγον τοῦ φραγμοῦ λύσας·» καὶ, οὐ δι' αἱματος ταύρων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἱματος εἰσήλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια·»

Χαῖρε, ὅρος ἀλάτρητον καὶ ἀλάξυτον, ἐξ οὗ ἀπετμήθη λίθος ἀνευ χειρῶν, καὶ ἐπάταξε, καὶ κατελέπυνε τὴν κραταιὰν καὶ ὑπερήφανον ἐκείνην εἰκόνα τοῦ νοητοῦ Ναβουχοδονόσορος, σὺν αὐταῖς ταῖς δυνάμεσι καὶ δόξαις καὶ αὐτὴν τὴν βασιλείαν του. «Ἐθεώρεις ἕως οὗτο ἀπετμήθη λίθος ἀπὸ ὄρους ἀνευ χειρῶν, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα, ἐπὶ τοὺς πόδας τοὺς σιδηροῦς καὶ ὀστέων κίλους, καὶ ἐλέπυνεν αὐτοὺς εἰς τέλος·» ὁ προφῆτης λέγει Δανιὴλ.

Χαῖρε, Παράδεισε ἐνθέου τρυφῆς, ἐξ οὗ δὲν τρέχουσιν ὕδατα τῶν τεσσάρων ἐκείνων ποταμῶν, Γεδὼνος, Φισῶνος, Εὐφράτου, καὶ Τίγρεως· ἀλλ' αἱ τέσσαρες ἐκείναι γενικαὶ ἀρεταί, Ἀνδρία, Λέγω, Δικαιοσύνη, Σωφροσύνη καὶ Φρόνησις· ἐν μέσῳ αὐτοῦ δὲν εἶναι πεφυτευμένον ξύλον θανάτου, ἀλλ' ἀτελευτήτου καὶ μακαρίας ζωῆς τε καὶ δικηγωγῆς. «Πολλοὶ θυγατέρες ἐποίησαν δύναμιν,» ἐκθειάζει αὐτὴν ὁ Σοφὸς Σολομών, πολλοὶ ἐκτήσαντο πλοῦτον, οὐ δὲ ὑπερχεισται, καὶ ὑπερήρας πάσης· καὶ πάλιν, «Ζωὴ γὰρ σὲ Κῆπον μᾶλλον ἐξέστη·» ἐστὶν ἐπιγράφεσθαι ὅτι ἐκ σοῦ τῆς ἀθνήατος δικηγωγῆς, τὸ μυστικὸν ἀνεβλά-

»στησε ξύλον οὐ τοῦ καρποῦ οἱ φαγόντες καὶ θνήξαντες οὐκ ὄφονται θάνατον· ὁ
»πιστευόντων γὰρ φησιν εἰς ἐμέ (τὸ ἀψευδέστατον στόμα) καὶ ἀποθάνη ζήσεται.»

Χαῖρε, ἡ θαυματουργὸς Ῥαβδος, δι' ἧς ὁ μυστικῶς Μωϋσῆς πλήξας τὴν
ἀλμυρὰν τῆς ἀπιστίας θάλασσαν, διεσώθημεν, ἀβρόχοις ποσὶ δι' αὐτῆς δια-
βάντες, καὶ εἰς τὸ ὅρος τῆς ἀληθοῦς διὰ Σοῦ ὀδηγηθέντες πίστεως, ἀπὸ τῆν
πολυχρόνιον καὶ ἀνυπόφορον μοχθηρίαν τοῦ τυραννικωτάτου Φαραῶ.

»Θάλασσαν ὡς πρὶν, λήξας Ἰσραηλίτην,

»Καὶ σώσας Μωσῆς, Φαραῶνος κακίης,

»Τὸν πάλαι· ὥδε Μωσῆς διαβιβάζει.

»Ἰσραηλίτην, τῶν παθῶν τυραννίας.

»Καὶ νῦν σχολιοῦ, Φαραῶ Ῥαβδῶ νέον,

»Χριστὸς Ἰησοῦς, μυστικῇ τῇ Μαρίᾳ.

»Θάλασσαν πλήξας ἀλμυρὰν ἀπιστίας,

»Καὶ διασώζει, τῆς ἐρατῆς εἰς ὅρη.

Χαῖρε, Ἰρις μυστικῇ, εἰς τὴν ὁποίαν βλέποντας ὁ Θεὸς, οὐ μόνον δὲν θέλει
ἀφήσει πλέον τὸν πικρὸν κατακλυσμὸν, τῶν ὑδάτων τῆς ἀσεβείας καὶ εἰδωλο-
λατρείας, νὰ κατακαλύψῃ ὅλην τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ ἔσται ἕλως ἐπιβλέπων
εἰς ἐκείνους ὅστινες συχνὰ παραπικραίνουν τὸ ὄνομά του τὸ Ἅγιον εἰς τὴν
σκέπη τῶν θείων πτερυγῶν σου ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει καταφεύγον-
τας. «Τὸ τόξον μου τίθημι ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης
»ἐνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς,» τὴν σὴν δόξαν ὁ Κτίστης, ἰδίαν εἶναι οἰόμε-
νος ὡς υἱός, σχεδὸν λύων τὸ χρέος, ἐκπληροῖ τὰς αἰτήσεις.

Χαῖρε Κλίμαξ οὐρανομήκης, ἐστηριγμένη μὲν εἰς τὴν γῆν, φθάνουσα δὲ εἰς
τοὺς οὐρανούς· διὰ τῆς ὁποίας ὁ μόνος τῆς Μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελος, κατέβη
καὶ ἐμήνυσε τοῖς ἐν γῇ, τὴν τελείαν καταλλαγὴν, καὶ διηνεκὴ εἰρήνην τῆς
παλαιᾶς καὶ ἀφιλιώτου ἐκείνης ἐχθρας τοῦ Ποιητοῦ καὶ Πλάστου Θεοῦ. «Καὶ
»ἰδοὺ Κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν,
»καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς, ὁ δὲ Κύριος
»ἐπέστηρικτο ἐπ' αὐτῆς· ὡς ἑώρακεν ὁ πατριάρχης Ἰακώβ·

Χαῖρε ἡ πάντοτε ἀσφαλὴς κατακλεισμένη μυστικῇ καὶ ἔνθεος πύλη
ἐκείνη, τῆς ἱερᾶς τῶν ἁγίων πορείας, ἡ κατὰ ἀνατολὰς βλέπουσα, (καθὼς
πάλαι ποτὲ ὁ αὐτὸς τῶν Προφητῶν Ἰεζεκιὴλ ἐκραντικώτερον σὲ προσθεά-
σατο) εἰς τὴν ὁποίαν οὐδόλως Ἰῶς Ἀνθρώπου εἰσῆλθεν ἢ ἐξῆλθεν, εἰμὴ μόνος
ὁ μονογενὴς Ἰῶς τοῦ Θεοῦ, ἀπῆλθες, ἀβρύστως, καὶ ἀναλλοιώτως. «Ἡ πύλη
»αὕτη, κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐ-
»τῆς ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη.

Χαῖρε, ἡ καὶ παρὰδοξος Ὑδρίσκῃ, τοῦ Προφήτου Ἐλισσαίᾳ· καθὼς
γὰρ τὸ περιεχόμενον εἰς ἐκείνην ὑπ' αὐτοῦ ἄλλας ῥιφθὲν εἰς τὰ Ἱερουσόλια
ὑδάτα, παρὲνθους παραδόξως κατεγλύκανεν τὴν ὑπερβολικὴν τῶν πικρότητων·
οὕτω καὶ τὸ εἰς σέ, ἐπελεύσει τοῦ θείου Πνεύματος, καὶ ἐρριμένον εἰς ὅλην
τὴν Κτίσιν, τὸ ἱαματικὸν καὶ νόστιμον ἄλλας, ὁ Ἰῶς τοῦ Θεοῦ, μετεπνῆσται
εἰς Πνευματικὴν παραδόξως γλυκύτητα, τὴν ταύτης ὑπερβολικὴν, καὶ παρὰ-
λογον, τῆς παγγαλέπου εἰδωλομανίας πικρίαν. «Λάβετέ μοι Ὑδρίσκην καὶνὴν,

»καὶ ἐμβάλετε ἐκεῖ ἄλλας, καὶ ἐξῆλθε παρὰ τὴν διεξόδον τῶν ὑδάτων, καὶ
»ἐρρίψεν ἐκεῖ τὸ ἄλλας, καὶ εἶπε· τὰδε λέγει Κύριος, ἱσμεὶ τὰ ὑδάτα ταῦτα,»
καὶ ἱαθῇ ἕως τῆς σήμερον.

Χαῖρε ἡ νοσητὴ καὶ φλογεφόρος, καὶ πάνυ μυστηριώδης ἐκείνη Βάτος, ὅπου
ἐν ὄρει Σινᾶ τὸ πάλαι, ὁ Θεόπτης Προφήτης ἑώρακεν· ἡ ὁποία, καὶ μ' ὅλον
ὅπου ἐφαίνετο ὅτι ἐκαίετο ἀπὸ μίαν μεγάλην πυρκαϊάν, ὅμως ἔμεινε παντε-
λῶς χλοερὰ καὶ ἀκατάφλεκτος πάντοτε· ἦτοι, καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν ὑπερβολι-
κὴν ἐκείνην τοῦ πυρὸς φλόγα. «Καὶ ὤρᾳ, ὅτι, ἡ Βάτος καίεται πυρὶ, καὶ ἡ
»Βάτος οὐ κατεκαίετο· καὶ εἶπε, παρελθὼν ὄψεσθαι τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο,
»ὅτι οὐ κατεκαίεται ἡ Βάτος.»

Ἐπειδὴ, οὐ μόνον ὑπῆρχε πρὸ τόκου, καὶ ἐν τόκῳ, Παρθένης καθαρὰ,
ἀδιάφθορος καὶ ἀμίαντος, καθὼς ὁ Μεγαλοφωνότατος ἐν Προφήταις, ἡ μᾶλλον
εἰπεῖν, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, μὲ τὸ στόμα του ἐπροφήτευσεν. «Ἰδοὺ ἡ Παρ-
θένης ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται Υἱόν·» οὐ μόνον λέγω, ὑπῆρχε Παρθένης,
πρὸ τόκου, καὶ ἐν τόκῳ, ἀλλὰ καὶ μετὰ τόκον, ἔμεινε Παρθένης. Καὶ ὡς
δῶσωμεν, (παρεκχαιτικώτερον) τοῦ πανιέρου τούτου ῥητοῦ, διὰ τοὺς ἀπλου-
στέρους, μίαν βραχυτάτην, ἀλλὰ ἀναγκαιοτάτην ἐξηγήσιν· ἐπειδὴ καὶ οὕτω
συνέπεσε. Σὰς παρακαλῶ, ἂν κρίνητε, λάβετε ὀλίγην προσοχὴν καὶ ὑπομονήν.

«Ἰδοὺ, ἡ Παρθένης ἐν γαστρὶ» ἔξει, καὶ τέξεται Υἱόν· ταύτην τὴν πρώτην
λέξιν, τῆς παρουσίας περιόδου, ἤγουν τὴν, «Ἰδοὺ»· ὡσαύτως καὶ εἰς ἄλλας,
τό, «Ὡς», καὶ τό, «Σήμερον», καὶ τὰ ὅμοια· καὶ μ' ὅλον ὅπου ἔχουν ἀλ-
λὴν σημασίαν, κἄμμίαν φοράν· συνειθίζουσιν ὅμως αἱ Ἅγιοι γραφαί, Παλαιά
τε καὶ Νέα, νὰ τὰς μεταχειρίζονται μὲ ἄλλην, ὡςπιτοπλείστον, καθὼς π.
χ. τό, «Καὶ οὐκ ὑπέστρεψεν ὁ κόραξ, ἕως ὅτου κεκόπακε τὸ ὕδωρ ἐπὶ τῆς
γῆς»· καὶ τό, «Καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν
Πρωτότοκον»· καὶ, καθὼς τό, «Υἱός μου εἰ σύ. ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε»·
καὶ, τό, «Ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσθι ἐν τῷ Παραδείσῳ»· καὶ
καθὼς, τό, «Ἰδοὺ ἐγὼ βάλλω αὐτήν εἰς κλίνην». Ἰδοὺ νῦν τῆς ἐμῆς ὑπο-
θέσεως περὶ ἧς εἵπομεν· (τὰ ὁποία οἱ προκοιμένοι ἀγράμματοι, ἤγουν, οἱ εἰς
τὰ πνευματικὰ ἀναλφάβητοι καὶ ἀπαιδεῖτοι, καὶ σὺν αὐτοῖς τὰ τῆς δυσσε-
βείας, ἡ μᾶλλον εἰπεῖν, τοῦ Διαβόλου ἐκτρόματα, οἱ δοκίμοις τοῖς λέγω, παρεξη-
γούσι, φέροντές τα κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀρέσκειαν, καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν
ἀπώλειαν· καθὼς ἀληθέστατα γράφει διὰ τὰ τοιαῦτα, καὶ ὁ θεὸς Ἀπό-
στολος Πέτρος, περὶ τῶν Θεῶν ἐπιστολῶν τοῦ συναποστόλου του, μὲ τὰ ἀκό-
λουθα λόγια. «Καθὼς (φησὶ) καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος, κατὰ
»τὴν αὐτῷ δοθείσαν σοφίαν, ἐγραψεν ἡμῖν· ἐν αἷς ἐστι δυσονότης τινα, ἃ οἱ
ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφάς, πρὸς τὴν
ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν)· καὶ τό, «Ἰδοὺ λέγω,» ὅπερ προείπομεν, τὸ τῆς ἰδίας
ἡμῶν ὑποθέσεως.

Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ Παρθένης· (πρόσκειται μετὰ τοῦ ἄρθρου Ἡ· ἵνα ᾖ καὶ
ἐμφαντικώτερον, ἤγουν ἵνα σημάνη ταύτην μόνην τὴν Παναγίαν Παρθένην,
προσδιορισμένως, καὶ οὐδεμίαν ἄλλην· ἡ Παρθένης, μάθετε ὅτι εἰς τὸ Ἑβραϊ-
κόν, εὐρίσκεται γεγραμμένον ἀντὶ τοῦ, Παρθένης Νεάνις· τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει

ἀπὸ τοῦ Παρθένου, οὐδεμίαν διαφορὰν· διότι καθ' ἡμᾶς Παρθένος, Κόρη Νεανίς, δὲν ἔχουσι τὸ ἓνα ἀπὸ τοῦ ἄλλου, οὐδεμίαν διαφορὰν· ἀλλὰ πάντα τὸ αὐτὸ σημαίνουν, τὴν ἀδιάθετον λέγω, τὴν Ἀπειρόγαμον καὶ ἀμίαντον· λοιπὸν λέγω, ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἐν γαστρὶ ἔξει· ἦτοι, Παρθένος οὕσα ἐν γαστρὶ ἔξει, τοῦτ' ἐστὶ, θέλει συλλάβει, ἐγγαστρωθῇ· καὶ ἰδοὺ, ἀγαπητοί, τό, πρὸ τόκου Παρθένος.

«Καὶ τίζεται Ἰόν»· ἤγουν, ἂν οὐ Παρθένος οὕσα ἐγγαστρωθῇ, θέλει γεννήσῃ παιδίον ἀρσενικόν, ἔνουν, ἐμψυχον, τέλειον, καὶ κατὰ πάντα ἡμῖν ὅμοιον, κατὰ τὰ πάθη τὰ ἀδιάβλητα, καὶ μὲ τὸν ἴδιον διωρισμένον καιρὸν τῆς φύσεως· «Καὶ τίζεται Ἰόν»· ὁ Καὶ Σύνδεσμος, καθ' ἑλληνας ἐξηγούμενος, προσεπιφέρει καὶ συμπλέκει ὅμοιον ὁμοίου· ὥστε κατὰ ταύτην τῆς γλώσσης τὴν συμφωνίαν, σημαίνει, ἐξ ἀνάγκης οὕτως ἔσται· Παρθένος γὰρ οὕσα, τίζεται, θέλει γεννήσῃ δηλονότι Ἰόν. «Ἰδοὺ, ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τίζεται Ἰόν»· λοιπὸν, ἰδοὺ καὶ τό, ἐν τόκῳ Παρθένος, φιλέορτοι καὶ φιλακροάμενοι.

Τὸ δὲ, μετὰ τόκον· οὐ μόνον συνάγεται καὶ ἀποδείκνυται ἀπὸ τὸ μυστηριώδες ἐκείνης τῆς Μωσαϊκῆς Βάτου, περὶ οὗ ὁ λόγος· ἡ ὁποία, καὶ μετὰ τὴν μεγάλην ἐκείνην φλόγα, ἐμεινεν ὀλοτελῶς ἀκατάφλεκτος· οὐκ ἀπὸ τῶν ἄλλων βήσεων Προφητικῶν καὶ αἰνιγμάτων· οἷα ἐκείνη ἡ Πύλη τοῦ Ἰαζεκίηλ· ἡ Ράβδος τοῦ Ἀαρών, ἡ θυμωνία τοῦ Σίτου, ἡ περιπεφραγμένη ἐν κρίνοις, τοῦ Σολομῶντος, καὶ ἄλλα παρόμοια· τὰ ὅποια, ἐν τὰ καθεκαστα ἤδη ἀπαριθμῶσα ἐγὼ, θέλω σὰς προξενῆσαι μεγάλην ἐνόχλησιν, ἐπεὶ δὴ ἤξευρα ἀκριβῶς ὅτι εἴθε πολλὴ κεκοπιαικότες. ἐκ τῆς ἱερᾶς ἀκολουθίας· διὰ τοῦτο τὰ παραλείπω εἰς ἄλλον καιρὸν. Οὐμὴν ἄλλ' ἐτι καὶ ἀπὸ τὰς μυριάς μαρτυρίας τοσούτων ἁγίων, καὶ Θεοφόρων Πατέρων καὶ Ἀποστόλων Πνευματοφόρων· πρὸς δὲ καὶ ἀπὸ τῆς ψήφου, καὶ ἱερῶν Κανόνων τοσούτων ἱερῶν Συνόδων, καὶ μερικῶν, καὶ οἰκουμένων· ταύτων εἰπεῖν, τοῦ Παναγίου Πνεύματος. «Ἐδοξε γὰρ (φῃσι) τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ ἡμῖν». Οὐ μόνον ἀπὸ τὴν αὐθεντίαν ὅλης ἡμετέρας ἀγιωτάτης ἡμῶν Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τὸ ὅποιον (σημειώσατε) ἤγουν τό, μετὰ τόκον Παρθένος, πρέπει ἐτι· νὰ πιστευταὶ ἀδιστάκτως, (καθὼς τινὲς φρονούσιν) ὅτι κατ' οἰκονομίαν Θεοῦ, καὶ ἐξ ἐπιτήδεως τὸ ἐσιώπησεν ὅλως, ὁ Προφήτης· ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ πολλὰ σκιωδῶς τὸ ἐσήμαναν, διὰ μεγαλητέραν αὐτῆς δόξαν· ἡ ὁποία καθὼς ἦτο πρέπει, ἐμελλεν ἀναγκαιῶς νὰ τὸ ἐπινοήσῃ καὶ νὰ τὸ διορίσῃ συνοδικῶς, καὶ νὰ τὸ πιστεύῃ ὀρθοδόξατα, φωτισθεῖσα μὲ τὰς ἐλάμψεις τοῦ Παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος. «Ἐδοξε γὰρ (φῃσι) τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ ἡμῖν». Ἐπεὶ δὴ οὐ μόνον ἀπὸ ταῦτα λέγω καὶ τὰ τοιαῦτα συνάγεται, καὶ ἀριδιῶς ἀποδεικνύεται τό, μετὰ τόκον Παρθένος· ἀλλ' ἀκόμη καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ Δικαίου καὶ τοῦ Νομίμου ἀναντιρρήτως.

Καταλλήλον γὰρ ἦτο, εἰς τὴν θείαν καὶ μακαρίαν ἐκείνην φύσιν, καὶ νόμιμον ἅμα καὶ δικαιοτάτον· ἵνα μὴ εἴπω καὶ ἀναγκαιότατον ὅτι, ἐκείνος ὅστις ὑπὲρ ἔνοιαν, καὶ τρόπῳ ὑπερκαταλήπτῳ, καὶ κατέβη ἀνεκφροτήτως· καὶ ὤρῃσεν ἀπαθῶς τὴν Πανάχραντον ἐκείνην Μήτηρ, καὶ ἦνυσεν ἀφύρτως

τε καὶ ἀουγῇτως τὰς δύο φύσεις· τὴν θείαν λέγω, καὶ Ἀνθρωπίνην· καὶ ἔκαμε νὰ διαφυλαχθῇ, ὡς πρὸ τόκου, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, συνάγεται λέγω, καὶ ἀναγκαιῶς συμπεραίνεται ὅτι εἶναι ὑπεράληθές, πῶς αὕτη ἠδύκαη νὰ μείνῃ καὶ μετὰ τόκον Παρθένος ἀδιάφθορος, καὶ θέλει μένει, ὡς πρὸ τόκου καὶ ἐν τόκῳ μόνῃ Ἀειπαρθένος. Ἄν γὰρ πιστευταὶ πρὸ τόκου καὶ ἐν τόκῳ, κατὰ τὴν προφητείαν, τί τό καὶ μετὰ Τόκον τοῦτο κωλύον, ὥστε νὰ ἦναι καὶ πιστευταὶ οὕτως, ὡς ἀδελφοί μου φιλοπάρενοι καὶ φιλακροάμενοι.

Ἀλλὰ πῶς; (ἴσως ἤθελε τις ἀπαντήσῃ), ἐν ᾧ τῆς φύσεως οἱ νόμοι παντελῶς δὲν δέχονται τοῦτο; πῶς; Ἀκουσον λέγω α' ὅτι, ἂν εἰς τοὺς νόμους τῆς φύσεως ὑποτάσσετο· ἂν ἀπὸ φυσικᾶς ἀποδείξεως δεικνυτο· ἂν εἰς τοὺς φυσικοὺς ὅρους περιωρίζετο, τότε οὐκ ἦν θαῦμα· δὲν ὁμολογεῖτο σημείον· δὲν ὀνομάζετο ἔργον ὑπερφύε. «Διὰ τοῦτο (φῃσι) δώσει ὑμῖν Κύριος ὁ Θεὸς σημείον». Καὶ β'. Ἀκουσον, ἂν εἰς τοὺς φυσικοὺς νόμους ὑπέκειτο, δὲν ἦτο χρεία τοσούτων προφητικῶν αἰνιγμάτων, καὶ τύπων καὶ ρήσεων. «Ἀναθεν γὰρ (φῃσι) οἱ Προφῆται, Σὲ προκατήγγειλαν· Στάμνον, Ράβδον, Πλάκα, κτλ.». Ἀκουσον λέγω δὲ σοὶ καὶ γ' ἂν ἀπὸ τοὺς φυσικοὺς νόμους κατωρθούτο, οὐκ ἂν δέοιτο ὑπερθέου βουλευτηρίου. «Τίνα γὰρ (φῃσι) ἀποστελῶ; καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαόν τοῦτον; οὐδὲ τοσούτων ἄλλων ἦν χρεία». Καὶ ὁ Λόγος (φῃσι) Σάρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. Ἄλλ' εἶναι ὅλων τῶν εἰρημένων τὰ ἐναντία· ἄρα ἐξασθενούσι καὶ μεματαιώνται, ὅλοι οἱ θεομοὶ καὶ οἱ νόμοι τῆς φύσεως· ἐπεὶ δὴ οὐδὲν ἀδύνατον τῷ Παντοδυνάμῳ Θεῷ· καὶ «τῷ θελήματι αὐτοῦ τίς ἀντίστηκε;» ὅπου γὰρ θέλει νικάται ἡ τάξις τῆς φύσεως, καθὼς γέγραπται. «Ὅπου γὰρ (φῃσι) βούλεται Θεός, νικάται φύσις. Τῷ γὰρ θελήματι αὐτοῦ τίς ἀντίστηκε;».

Καὶ ἂν ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, μὲ ἓνα μόνον ψιλὸν πρόσταγμα· «Στήτω ὁ Ἥλιος», παρευθὺς εἰσχυρούσθῃ· ἂν ὁ Ἐλισσαί, μὲ τοῦ διδασκάλου τὴν μηλωτήν, διέβη ἀβρόχως τὰ Ἰορδάνια ρεῖθρα· ἂν ἡ Μωσαϊκὴ ἐκείνη Ράβδος, δεκάκις ἐθαυματουργήσεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἐνεργήσασα τοσαῦτα σημεία καὶ τέρατα· ἂν τόσαις στείραις, τόσοι νεκροί, τόσοι τυφλοί, τόσοι παράλυτοι, τόσοι δακμονισμένοι, τόσοι ἀσθενεῖς, τόσα βουνα, ὡς ἀδιστάκτως πιστεύομεν, ἐτεκνοποίησαν, ἀνεστήθησαν, ἀνέβλεψαν, ἀνωρθώθησαν, ἐσωφρονίσθησαν, ἐκτρεύθησαν, ἐμετετοπίσθησαν. Ἄν ὁ λόγος καὶ μόνος ὁ ἱσχυρὸς καὶ αὐτὰ τὰ σπουδαία ἐναρέτων ἀνδρῶν Προφητῶν, Πατριαρχῶν, Ἀποστόλων, Ἱεραρχῶν, Μαρτύρων, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων, ἐξετέλεσε τοσαῦτα ὑπερφυσικά καὶ ἔπειρα καὶ μεγαλῶτατα θαυμασιά τε καὶ σημεία ἐξαίσια· καὶ ἔως τῆς σήμερον ἐκτελεῖ πράγματα, ὥστε οὐδεὶς δύναται νὰ τὰ ἀρνήσθῃ, ἢ ὅλως νὰ τὰ διαβάλλῃ, ἐκτὸς ἂν ἦναι ἡ τελείως ἀμαθὴς καὶ εὐήθης καὶ ὅλως μαινόμενος, ἡ παντάπασιν ἰσχυρογνώμων, ἄθεος καὶ αὐτόματος. «Ὅπου γὰρ βούλεται Θεός, νικάται φύσις· τῷ γὰρ θελήματι αὐτοῦ τίς ἀντίστηκε;». Ἄν λέγω, οἱ δούλοι, οἱ μαθηταί, τὰ πλάσματα, πιστεύεις ὅτι ἠδυνήθησαν ἐν εὐκολίᾳ, νὰ κατορθώσουν θεία δυνάμει, παρόμοια θαύματα ὑπερφυσικά, ποῖα δυσκολία ἦθελον εἶναι, ὥστε νὰ πιστεύσῃς, ὅτι ὁ Πλάστης καὶ Δημιουργὸς καὶ Δεσπότης

της αὐτῶν, ἵνα αὐτοῦργήσῃ θάυμα παρόμιον; Φεῦ τῆς βλασφημίας καὶ ἀδίκου σου γλώσσης, γοοῖ τε καὶ διανοίας! «Ὅπου γὰρ βούλεται Θεός, νικάται φύσεως τάξις· τῷ γὰρ θελήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκε;».

Καὶ ἐὰν σὺ δοξάζῃς ὅτι μὲ ἓνα μόνον ψιλόν, ἀλλὰ παντοδύναμον αὐτοῦ λόγον, παρήγαγεν ἐκ μηδαιμῆς μηδαιμῶς ὄντος ἓνα τοιοῦτον Κόσμον περικαλλέστατον καὶ θαυμάσιον, ὃν καὶ βλέπομεν, καὶ τρανῶς νοοῦμεν· καὶ ἐξ ἀρχῆς καὶ ἕως τώρα, καὶ ἔκαμε, καὶ κάμνει παντοδύναμως τοσαῦτα ὑπερφυσικά τέρατα «καὶ γὰρ πάντα ἡ Κτίσις ὑπόκειται εἰς τὰ αὐτοῦ νεύματα καὶ προστάγματα». «Τὰ σύμπαντα γὰρ (φησι) δούλα σά»· ποῖαν ἀδυναμίαν δύνασαι νὰ ὑπολάβῃς, ἢ ποῖαν δυσπιστίαν ἐν τούτῳ νὰ ὑποπτεύσῃς ποτέ; καὶ τίνα ἄλλην σμικροπρέπειαν δύνασαι νὰ προσάψῃς, ὃ ἀδελφε μου χριστιανέ, μαχαλητήραν, ἢ βλασφημίαν θεοσυγώτεραν εἰς τὴν ὑπέρθρον καὶ παντοδύναμον αὐτοῦ φύσιν ἀπὸ ταύτης, παρόμοια φρονῶν καὶ προσέρον; Βεβχι βεβχαί, τῆς παντολόμου ἐρεύνης, καὶ ἀδιακρίτου σου τόλμης! «Ὅπου γὰρ βούλεται Θεός, νικάται φύσεως τάξις· τῷ γὰρ θελήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκε;».

Μέ, τῆς φιλοσοφίας οἱ κανόνες (ἄλλ' ἴσως ἄλλος ἤθελεν ἐναντιωθῆ) τὸσον τῆς παλαιᾶς ὅσον καὶ τῆς νέας, (καὶ μάλιστα τῶν παρόντων αἰῶνων τῶν πονηρῶν καὶ διεσθαρμένων τούτων τῆς ἀπωλείας)· ὁλοτελῶς δὲν τὸ παραδέχονται· ἐπειδὴ καὶ οὐδόλως διὰ μαθηματικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν δειξάντων ἀποδεικνύεται· πρὸς αὐτὸν ἐγὼ ἀποκρίνομαι, οὐκ ἐγὼ, ἀλλὰ δι' ἐμοῦ, ὁ θεὸς Ἰσάριος. «Εἰκότως, ὡς οὗτος, εἰκότως, οὐδόλως ὑποτάσσεται τὸ τοιοῦτον εἰς τὰς φιλοσοφικὰς σου ἀποδείξεις». Ταῦτα γὰρ τοὶ Φιλοσοφία οὐδόλως ἐπίσταται.

Ἐπειδὴ καὶ εἰς τοῦτο ἀργεῖ ἡ οὐσία, τὸ ποσόν, τὸ ποιόν, τὸ πρὸς τι, τὸ ἐνεργεῖν, τὸ πάσχειν, τὸ πού, τὸ πότε, τὸ κεῖσθαι, τὸ ἔχειν, τὰ δέκα ταῦτα λέγω· «κατηγορήματα» φιλοσοφία οὐδόλως ἐπίσταται.

Δὲν ἐνεργοῦσιν οἱ Ἀλγεβρικοὶ χαρακτῆρες, εἴτε Διώνυμοι, εἴτε Πολύωνυμοι· οὔτε τὰ Πάθη, αἱ Δυνάμεις, οἱ Πίνακες, αἱ Συνάψεις, αἱ Ἀφαιρέσεις, Πάλλαπλασιασμοὶ καὶ Διαιρέσεις· βέβανοί τε καὶ ἐργασίαι καὶ ἐξαγωγαὶ τῶν βιζών, Διγώνων, Τετραγώνων, Κυβών, Δεκαδικῶν, Λογαριθμῶν, μεθόδων τε διαφόρων καὶ κλασμάτων ἐπὶ κλασμάτων, κτλ. «Ταῦτα φιλοσοφία οὐκ ἐπίσταται».

Ἀπρακτοῦσι τῆς Γεωμετρίας, εἴτε σφικρικῆς εἴτε ἐπιπέδου, τὰ διάφορα σημεῖα, καὶ Ῥοαί, καὶ Γραμμαί, εὐθεῖαι τε καὶ καμπύλαι, μικτογράμμοι, καθέτοι καὶ παράλληλοι· καὶ τὰ πολυειδῆ ἀκόμη καὶ πολύπλοκα Σχήματα, καὶ Γωνίαι, καὶ Πλευραί, ὀρθαί, ἀμβλείαι τε καὶ ὀξείαι· Τρίπλευρα, Πολύπλευρα· Τριγῶνα, Τετράγωνα, Ῥόμβοι, Ἑτερομήκη, τραπέζια, κτλ. καὶ σὺν αὐτοῖς οἱ Ὁρίσμοι καὶ Προτάσεις, Πορίσματα καὶ Ἀξιιώματα. Τριγωνομετρία καὶ Ἀρχημήδεια Θεωρήματα κτλ. «Ταῦτα φιλοσοφία οὐκ ἐπίσταται».

Ἐξασθενοῦσι τῆς Γεωγραφίας, καὶ Φυσικῆς, καὶ αὐτῆς τῆς ὑψηλοτάτης Ἀστρονομίας αἱ σφίραι αἱ κρικωταί, ἢ Γλόμποι, οἱ χάρτες κτλ. καὶ τὰ ἰσχυρὰ καὶ μεθοδικὰ καὶ τελειότατα τηλεσκόπια, καὶ τὰ διεισδύοντα τρόπον καὶ μηχανῆς ἀξιόλογα πειράματα, διὰ τῶν ὁποίων μετροῦσι καὶ διακρίνουναι λεπτομερῶς τοὺς χυμούς, τὰς ιδιότητας, τὰς ποιότητας, τὰς ποσότητας, τὰς

θερμότητας, τὰς ψυχρότητας· τὰς βαρύτητας, τὰς κορυφότητας· τὸ γλυκὺ, τὸ πικρὸν· τὸ πυκνόν, τὸ ἀρεόν· τὸ μέλαν, τὸ λευκόν· τὰ μακράν, τὰ ἐγγύς· τὰ ὀρενά, τὰ πεδινά· τὰ ἀρεγγή, τὰ λαμπρά· τὰ ὑψηλά, τὰ ταπεινά· τὰ διαστήματα, τὰ ἀποστήματα· τὰς φθοράς, τὰς γενέσεις· τὰς ἡμερίας, τὰς κινήσεις, τὰς θέσεις, τὰς ἴσους ἢ ἀνίσους τῆς Ὑδρογείου, καὶ τῶν αὐτῆς ὄντων· τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν αὐτῶν ὁραμένων, τῶν Πλανητῶν λέγω καὶ Ἀπλανῶν, καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια. «Ταῦτα φιλοσοφία οὐκ ἐπίσταται».

Δὲν φθάνει, καὶ συντόμως εἰπεῖν· οὔτε ὅλως ἐξαρκεῖ, οὔτε διὰ τὴν παραμικράν ἀπόδειξιν τῶν τοιούτων, οὔτε Ἀδὰμ θεοπνεύστου καὶ Φιλοσοφάρχου καὶ Σήθου ἡ σχολαρχία· οὔτε παλαιῶν Χαλδαίων ἐκείνων, ἢ παρὰ πάντας φημιζομένη Ἀστρονομία· οὔτε τῶν Αἰγυπτίων ἢ θρυλλουμένη Φιλοσοφία· οὔτε τῶν Περσῶν ἢ τερατώδης ἐκείνη καὶ μυριώνυμος ἀγυρτική Μαγεία κτλ. «Ταῦτα φιλοσοφία οὐκ ἐπίσταται».

Δὲν ἐγνωρίσθησαν τὰ τοιαῦτα, οὔτε ἀπὸ τοὺς περιβοήτους τῶν Φιλοσόφων, τῶν τε παλαιῶν καὶ τῶν νέων· οὔτε ἀκόμη ἀπὸ τὰς ἀπειροφήμους αὐτῶν Ἀκαδημίας· οὔτε ἀπὸ τὰς μυριώνυμους φατρίας καὶ κόμματα καὶ αἰρέσεις αὐτῶν· Σεβαστικῶν, λέγω, Πολιτικῶν, Μαθηματικῶν, Πυθαγορικῶν, Ἑλεατικῶν, Συλλογιστικῶν, Ζητητικῶν, Σκεπτικῶν, Ἑρετικῶν, Ἐπικουριῶν, Κυνικῶν, Στωϊκῶν, Κυριναϊκῶν, Ἠγησιακῶν, Ἀνικερειῶν, Θεωδωρειῶν, Ἀκαδημαϊκῶν, Ἡλιακῶν, Ἐριστικῶν, Ἑρετριακῶν, Διαλεκτικῶν, Περιπατητικῶν, Ἐκλεκτικῶν, Συλλεκτικῶν, Ἀμμωνιακῶν, Ὀριγενειακῶν, Σχολαστικῶν, Ὀνοματικῶν, Θωμιστῶν, Σκοτιστῶν, Ὀχαμιστῶν, κτλ. «Ταῦτα φιλοσοφία οὐκ ἐπίσταται».

Εἶναι πολλὰ βροχεῖαι διὰ τὸ τοιοῦτον, καὶ ὅλως ὡς ἰχθὺς ἀφῶναι, καὶ αἱ Ῥητορικαί, καὶ αἱ Γλώσσαι τῶν παλαιῶν ἐκείνων ῥητόρων Κωράκων, τῶν Τισιῶν, τῶν Ἐμπεδοκλῶν, τῶν Φερεκυδῶν, τῶν Γοργίων, τῶν Θρασυμάχων, Πρωταγόρων, Ἰσοκρατῶν, Προδιδίκων, Ἑρμογενῶν, Δημοσθενῶν, Αἰσχυνῶν, κτλ. καὶ αἱ τούτων ἐμπείρειαι καὶ εὐφυΐαι, ὀξύτητες τε καὶ ἀγχνίαι, εὐρέσεις καὶ διαβίσεις, ἐρμηνεῖαι καὶ γλαφυραὶ προφοραὶ· καὶ τὰ πολυειδῆ καὶ πολύπλοκα καὶ μυριώνυμα αὐτῶν Σχήματα, Ζητήματα, Ἐπιχειρήματα, Διλήμματα, Ἐνθυμήματα, Ἐπενθυμήματα, Ἑτυμολογίαι, Συστιγχαί, Μετωνυμιαί, Συνωνυμιαί, Ἡθοποιαί, Ἀπορίαι, Μεταφοραί, Ὑποφοραί, Ἀνθυποφοραί, Δηγήσεις, Ἀποφάσεις, Καταφάσεις, Διαιρέσεις, Περιφράσεις· Ἀντιθέσεις, Παρεκβάσεις, Ἑρωτήσεις, Ἐκφωνήσεις, Ἀποσιωπήσεις, Ἀντιβολήσεις, Ἐπανορθώσεις· Ἀντιλήψεις, Μεταλήψεις, Παραλήψεις· Ζεύξεις, Διαζεύξεις· Ὁμοια, Ἀνόμοια, Ἐναντία· Μερισμοί, Διαλογισμοί, κτλ. «Ῥήτορας γὰρ» (φησι) πολυφθόγγους, ὡς ἰχθὺς ἀφῶνους, δοῶμεν ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ λέγειν, τό, πῶς καὶ Παρθένος μένεις, καὶ τεκεῖν ἰσχύσας!.

Δὲν καταλαμβάνονται ἀκόμη λέγω, τὰ τοιαῦτα, οὔτε ἀπὸ τοὺς πολλὰ ὑψηλοῦς, καὶ διαβατικωτάτους, καὶ Οὐρανοβόμονας νόας τῶν ἐκκλησιαστικῶν Θεολόγων· ἢ οὐ λέγω τῶν... καπνολόγων, ἢ μωρολόγων, ἢ θεολόγων· ἀλλὰ τῶν Διονυσίων ἐκείνων, τῶν Τουστίνων, τῶν Κυρίλλων, τῶν Ἀθανασίων, τῶν Βασιλείων, τῶν Γρηγορίων, τῶν Χρυσόστομων, τῶν

Μαξιμών, τῶν Δαμασκηνῶν, κτλ. δὲν καταλαμβάνονται, λέγω, καὶ ἀπὸ τῶν τοιούτων, ὅταν μετὰ τομηρᾶς ἐρεύνης καὶ οὐ μετὰ μόνης εὐσεβοῦς καὶ ἀδιότακτου πίστεως, ζητεῖται ἡ γνώσις αὐτῶν καὶ καταλήψις, τῶν ὅλων ἀκαταλήπτων ὑπὸ πάσης τῆς Κτίσεως καὶ σημειώσατε παρακαλῶ τὰ ἀκόλουθα.

Ἡθέλησέ ποτε νὰ καμῇ ἐρευνᾶν διὰ τὰ τοιαῦτα, τοῦ ἱεροῦ Αὐγουστίνου ἐκείνου ὁ νοῦς ὁ Δαιμόνιος καὶ ἐκεῖ ὅπου ἀπὸ τοιαύτας ἰδέας καὶ τομηρῶς διαλογισμούς περιτριγυρισμένος, εἰς τὸ παραθαλάσσιον περιπάτει· καὶ ἰδοὺ αἰφνιδίως βλέπει πλησίον του, ἐν παιδίον πολλὰ μικρόν, σκάπτων μὲ τὰς χεῖράς του τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης, ἡγωνίζετο ἵνα ποιῇ ἓνα λακκάκιον· τὸ ὅποιον ὄρων ὁ θεὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος, κατὰ πρῶτον μὲν ἀπλῶς περιεργαζόμενος, ἐνόμισεν ὅτι, τὸσον μικρόν παιδίον ὄν, παιδιακά τινα παιγνίδια ἐπαιζειν· ὅταν ὅμως δεύτερον ἐδῶκε προσεκτικωτέραν περιεργίαν, ὅπου μὲ τὰς φούκτας του ἡγωνίζετο νὰ περικλείσῃ ὅλην τὴν θαλάσσαν, ἐμβάλον ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὅλον τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης εἰς τὸ λακκάκιον· ἐκεῖνο καὶ μὴλον ὅτι ἐνῶ ἀπὸ τὸ ἐν μέρος ἐρριπτεν ἀπὸ τὸ ἄλλο ἔχυνετο διὰ τὴν ὑπερβολικὴν του σμικρότητα καὶ περιεκτικότητά, ἔκρινε νὰ τὸ ἐρωτήσῃ χάριν περιεργείας· καὶ τί κάμνεις αὐτοῦ, ὦ παιδί μου, (τοῦ εἶπε) καὶ εἰς μάτην τὴν ὥραν παιδεύεσαι; (ὅτε πῶς ἀπεκρίθη τὸ βρέφος, λαβὼν ἀφορμὴν), πῶς ὦ Πάτερ Θεοτάτε; ἐγὼ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀπεφάσισα ἵνα βάλω εἰς τὸ μικρότατον τοῦτο λακκάκι, ὡς βλέπεις, προσπαθῶν ὅλην τὴν θαλάσσαν· ὦ! καὶ τοῦτο (ἀνταπεκρίθη μειδιῶν ὁ Ἅγιος) εἶναι ποτε δυνατόν ἵνα κατορθωθῇ ὦ τέκνον μου; μάλιστα τιμὴ γέρων, μάλιστα, ἀμέσως τὸ παιδίον ἀνταπεκρίνατο. Καὶ πῶς εἶναι τρόπος ποτέ; ἀνταπεκρίθη ὁ Ἅγιος· ὦ! Πάτερ, Πάτερ, γίνωσκε, ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον, καὶ μηδὲ ὅπως ἀμφιβάλλῃ, πῶς δυνατότερον καὶ εὐκολώτερον εἶναι, ὅλην τὴν θαλάσσαν νὰ χωράσῃ ὁ μικρὸς οὗτος λακκός, αὐτὴν ὅλην τὴν ὁποίαν Σὺ τώρα βλέπεις, παρὰ νὰ καταλάβῃ καὶ νὰ χωρέσῃ ὅλος ὁ νοῦς σου, ἐκεῖνα ὅσα οἶδα ὅτι σύ, Πάτερ, στοχαζέσαι· καὶ ἐν τῷ λόγῳ ὁ θαυμάσιος ἐκεῖνος καὶ ἱερώτατος παῖς, ἀπέμπροθεν τῶν ὀφθαλμῶν του, ἐγένετο ἄφαντος.

Δὲν εἶναι τέλος πάντων ἄρκετοὶ εἰς κατάληψιν τῶν τοιούτων, οὔτε αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ ἐπουράνιοι Νοεῖ· καὶ μὲ ὅλον ὅτι εἶναι τὰ πλέον λεπτά καὶ πεφωτισμένα δημιουργήματά τε καὶ πνεύματα, ὅπου ἀμέσως καὶ ἀνεκῶς ἐλλαμπόμενα ἀπὸ τὰς φωτοδοτίας καὶ πλουσιοπαρόχους αὐγὰς τῆς Τρισηλίου καὶ ὑπερθέου Θεότητος· Χερουβὶμ λέγω, Σεραφίμ, Δυνάμεις, Ἐξουσίαι, Ἀρχαί, Κυριότητες, Θρόνοι, Ἀρχάγγελοι, Ἄγγελοι. «Ἡτηνται γάρ που καὶ οὐράνιοι Νοεῖ αὐτοὶ ἐπὶ τοῦτοις, μὴ ἐξισχύοντες ὅπως εἰκάσαι τὰ ὑπὲρ ἐνονοίαν· καὶ μεμαρτυρηταί μοι τὸ παγγάλεπον ἐκείνου πτώμα τοῦ Ἐωσφόρου καὶ ταξίαρχου αὐτῶν.»

Πύσαστε λοιπόν, ἐάν οὕτως ἔχῃ, Νοεῖ καὶ ἐπικρίσεις καὶ στόματα πολλὰ, αἰσῶν καὶ ἀναιδέστατα τῶν λοιπῶν χριστιανῶν, ὥστε νὰ στοχαζέσθαι, καὶ νὰ διανοήσθαι, καὶ νὰ ἐκφράζῃτε ἐπὶ τοιούτων ἀκαταλήπτων μυστηρίων καὶ ὑπὲρ ἐνοίαν, καὶ μάλιστα αἰεὶ ὁ ἀμαθεὶς καὶ ἀστήρικτος· διότι περισσύτερον βλάπτεισθε, καθὼς καὶ ὅστις ὦν ἀμαθεὶς νὰ κολυμβᾷ, οὗτος ἐάν

πέσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, ἐξάπαντος πνίγεται· ἐννοῶ διὰ μερικοὺς ὀνομαζομένους χριστιανούς καὶ ὡπωσοῦν Θεοτάτας, ἔχοντας, κατὰ Παῦλον, μόρφωσιν εὐσεβείας, καὶ ὡδέ πως προφασισζομένους· δὲν ὁμιλῶ ὅμως δι' ἀντιχρίστους καὶ ἄθεις· ἐπειδὴ περ καὶ οἱ τοιοῦτοι ἐθελοκακοῦντες παρ' ἐαυτῶν καταδικάσαν ἐαυτούς, διὰ τὰς ἀνυπόιστους ἐκεῖνας βρασάνους τῆς ἀτελευτήτου Κολάσεως, μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῶν τοῦ Διαβόλου, τὸν ἵποῖον ὀλοκαρδίας δουλεύουσι. «Καὶ ὀφθαλμούς ἔχοντες, οὐ βλέπουσιν. Ὡς καὶ οὐκ ἀκούουσιν.» «Πίνας καὶ οὐκ ὁσφρύνονται. Χεῖρας, καὶ οὐ φηλαφοῦσι. Πόδας, καὶ περιπατοῦσι. Αἰσθήσεις, καὶ δὲν αἰσθάνονται· καθὼς τοὺς μυκτηρίζει καὶ ὁ ψαλμωδός.» Καὶ εἶναι μὲν χριστιανοί, ζῶα, λογικά αἰσθητικά, νοῦ καὶ ἐπιστήμης τῆς ἀληθείας δεκτικά· ἀλλ' ἐγένοντο ἐθελοκακοῦντες, ζῶα ἄλογα, μαρμαί, καὶ ζύα καὶ πέτρα ἀναίσθητοι, καὶ δὲν θέλουσι νὰ διδασκῶσι τὴν ἀλήθειαν· οὐαί! οὐαί! εἰς τοὺς τοιούτους· τίς τίς ἂν εἴποι, ἢ τίνα ἀποδείξιν, ἤθελε τις φέρῃ ποτέ, καὶ μάλιστα διὰ παρόμοια πράγματα; δείκνυς ὅσον θέλει εἰς τὸν τυφλὸν τὰς βραχάς, ὁμιλεῖ ψάλλει, καὶ κρούς ὅσον δύνασαι, εἰς τὸν κωρὸν τύμπανον· τί κατάρθωσις; οὐδέν· καὶ ὅμως ἅς εὐχαριστήσωσιν ὡς θεοὺς τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ἅς στοχαζονται (φεῦ!) τὰ πάντα ἐξ αὐτομάτου, καὶ ὅτι οὐδεμία εἶναι κρίσις καὶ ἀνταπόδοσις, καὶ ζῶη αἰώνιος· ἐπειτα ἅς νομίζωσι λήρους, καὶ μύθους ἀπαντα καὶ Θεόν, καὶ θείας Γραφάς, καὶ Προφῆτας καὶ Ἀποστόλους· καὶ ἅς ἐμπαίζωσιν αὐτοὺς οἱ ὑπὲρ πάντας σοφώτατοι, ἵνα δυσωπήσουν (ἴσως) τὸν ἀδυσώπητον δικαστὴν τὴν συνείδησιν, καὶ μὲ ὅλον ὅτι ἐνδοθεν, τοὺς κεντᾷ, καὶ τοὺς φωνάζει συχὰ, ὅτι «Εἰς τὸν Θεόν, μετὰ στρογγύλων καὶ ἑκατογλώσσιων ἀστρομάτων· καὶ τέλος πάντων ἅς χαρῶσι, ἅς ἀπολαύσωσι, καὶ ἅς εὐφρανθῶσι ὡς βούλονται 50—60 ἢ τὸ πολὺ 70 χρόνους τὸν πολυέραστον καὶ πολυπόθητον κόσμον αὐτῶν καὶ πρόσκαιρον, μεθ' ὅλης τῆς γλυκυθυμίας αὐτῶν ἡδονῆς τε καὶ εὐσχημάτων καὶ τέρψεων.» Αἱ ἡμέραι γάρ τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐβδομήκοντα ἔτη· καὶ τοῦλάχιστον δὲν δύνανται ν' ἀρνηθῶσι τοῦτο, ἐπειδὴ μὲ τοὺς ὀφθαλμούς των, καθ' ἡμέραν τὸν βλέπουσιν· ἅς χαρῶσι λέγω, πάλιν, ἅς χαρῶσι τὸν πολυπόθητον κόσμον των· καὶ ἐπειτα; ἐπειτα θάνατος... Πύσαστε λοιπόν, λέγω, υἱοὶ τῶν χριστιανῶν, καὶ μὴ ὁμιλήτε παρόμοια, ἐπειδὴ ἐξ ἀποφάσεως πνίγεσθε, καθὼς ἀνωτέρω προείπομεν· καὶ κρημνίσθε εἰς τὰ βάραθρα τοῦ Ἅδου.

Καὶ ἰδοὺ, ὦ ἀδελφοί μου φιλακροάμενος ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον πρὸ ὀλίγου τὰς ἔλεγον, ὅπερ σὺν Θεῷ ἀπεδείχθη, εἰ καὶ μὴ πρεπόντως, ἀλλὰ κατὰ τὸ δυνατόν, καὶ καθ' ὅσον ὁ καιρὸς συνεχώρησε. Καὶ δὴ λέγω· καὶ κατὰ τὴν προφητείαν τοῦ Ἡσαΐου καὶ κατὰ τὰς ῥήσεις τῶν ἄλλων Προφητῶν, καὶ ἐξαίρετως κατὰ τοὺς προειρημένους Ἁγίους Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας τῆς ὀρθοδόξου τὰς μαρτυρίας καὶ ἱεροῦ Κανόνα τῶν Ἁγίων Συνόδων ἀποφαίνομαι καὶ διαπυσίως κηρύττω ὅτι, ἡ Μαρία ἡ Θεοτόκος καὶ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ, Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος, καὶ εἰς αἰῶνας αἰῶνων ἔσται Ἀειπαρθένος· καὶ οἱ ἔχθροί διχαργῶσιν ἀρνούμενοι. «Ὅπου γὰρ βούλεται Θεός, νικᾷται φύσις τᾶς ἐξ· τῷ γὰρ θελήματι αὐτοῦ τίς

»ἀνθέστηκε ;» Ἄλλ' ὥς ἐλθωμεν εἰς τὴν καθ' αὐτό, τῆς ἐορτῆς μας ὑπόθεσιν, ὡ φιλοπάρθενοι καὶ φιλέορτοι, με τὴν συνήθη φιληκοίαν σας, ἐπαναλαμβάνετε καὶ αὖθις τοῦ Ἀρχαγγέλου τό, χαῖρε, καὶ ἐπομένως ἀποδώσωμεν τέλος, καὶ εἰς ὅλην τὴν ὑπόθεσιν τῆς διμιλίας.

Χαῖρε, Κογχύλη, καὶ κούφη Νεφέλη· χαῖρε Ἐπρένυδρε Πέτρα· χαῖρε, θρόνε οὐρανίου· χαῖρε, ἡ Βίβλος Ἀποκαλύψεως· χαῖρε, Πηγὴ ἐσφραγισμένη· χαῖρε, Θεϊνόμενον Πέταλον· χαῖρε, Θεόδηλον Ἐφουδ'· χαῖρε, καὶνὸ Τόμε· χαῖρε, ἔνδρος Πόκε· χαῖρε, Σημεῖον Κοσμοσωτήριον· χαῖρε, Ἀνθρακοφόρος Λαβίς· χαῖρε, ἡ ἀγεώργητος Ἄρουρα· χαῖρε, οὐρανοβάμων Γέφυρα· χαῖρε, Προφητικὴ Μηλωτή· χαῖρε, κροκοειδέστατον Ἠλεκτρον· χαῖρε, ἡ Σιλωὰμ Κολυμβήθρα· χαῖρε, ὁ Στύλος ὁ Πύρινος· χαῖρε, ἐπαγγελίας ἡ Γῆ· χαῖρε, ἡ ἐρυθρὰ θάλασσα· χαῖρε, ἡ Ρίζα Ἰεσσαί· χαῖρε, τὸ Ἄνθος τὸ Δαβιθικόν, τὸ μυρίσαν τὴν Κτίσιν. «Ἄνωθεν οἱ Προφῆται σὲ προκατήγγειλαν, Στάθμον, Ῥάβδον, Πλάκα, Ὅρος» κτλ.

Χαῖρε, τῶν Προφητῶν ἀπάντων, καὶ τῶν πάλοι Πατριαρχῶν, τὸ πανσεβάσμιον κήρυγμα· τὸ τῶν Ἀγγέλων θεμέλιον· τῶν Ἀποστόλων ἡ Ὑλὴ· τῶν Ἱεραρχῶν ἡ ὑπόθεσις· τῶν Θεολόγων ἡ Βάσις· τῶν Μαρτύρων ὁ Στέφανος· τῶν Ὁσίων ὁ ἐπαινος· τῶν Ἀσκητῶν τὸ Καύχημα· τῶν Ἀσκητριῶν τὸ Σέμνωμα· ἡ Καλλονὴ τῶν Δικαίων· ἡ Σωφροσύνη τῶν συζυγιῶν· ἡ Καίρωνα τῶν Παρθένων· ἡ Δόξα τῶν ἱερέων· τὸ Ὑψος τῶν Ἀρχιερέων· τὸ Μεγαλεῖον τῶν Πατριαρχῶν· ἡ Νίκη τῶν Βασιλέων· τὸ Κράτος τῆς ἐκκλησίας· ἡ Προστάτις τῶν χερῶν ἡ Φροντίς τῶν Ὁρφανῶν· ἡ Ἐπίσκοπος τῶν πεφυλακισμένων· ἡ Ἰατρεία τῶν ἀσθενούντων· ἡ Βοήθεια τῶν κινδυνεύόντων· ὁ Διμήν τῶν θαλασσοπορούντων· ἡ Καταφυγὴ τῶν στενοχωρουμένων· ὁ Πλουτισμὸς τῶν πτωχῶν· ἡ Ὑπεράσπισις τῶν πλουσίων· τὸ Ἐνδύμα τῶν γυμνητευόντων· ἡ Ὁδηγὸς τῶν ὁδοιπορούντων· τῶν Ἀδυνάτων ἡ δύναμις· τῶν Πιπτόντων ἡ ἀνάρθρωσις· τῶν Ἰσταμένων τὸ ἐδραῖωμα· τῶν Λυπομένων ἡ χαρὰ· τῶν Ἀβουλήτων βοήθεια· τῶν Ἀδικουμένων ἡ ἐπικουρία· τῶν Ἀμαρτωλῶν ἡ παρηγορία, τῶν Ἀπηλπισμένων ἡ ἐλπίς· ὅλης τῆς Ἀνθρωπότητος ἡ σωτηρία· ἡ σκέπη τῆς οἰκουμένης ἀπάσης καὶ τῶν ἀμαρτωλῶν ἡ μεσέτρια. «Ἐποίησέ μοι, (μὰς βεβαίως,) μεγαλεῖα ὁ δυνάτης.»

Χαῖρε, τέλος πάντων, χαῖρε καὶ ὑπέρχαιρε, σοὶ ἐκφωνῶ, μετὰ ἀνεκλαλήτου χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως Πολυώνυμε, ἐκατόνυμε, χιλιώνυμε, μυριώνυμε, καὶ ἀπειρόνυμε Κόρη καὶ Νύμφη Ἀνύμφευτε, τοῦ Προανάρχου Πατρός· Μητὲρ ἀπειράνδρε, τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ· καθαρῶτατον Ἐνδιαίτημα, τοῦ Παναγίου Πνεύματος· εὐρυχωρότατον Σκηνώμα, ὅλης ἡμεῶς τῆς ἀχωρήτου καὶ Τρισυποστάτου καὶ ὑπερθέου Θεότητος, Ἀγιωτάτη, Εὐλογημένη, καὶ Κεχαριτωμένη ΜΑΡΙΑ.

Εἰσαι, Ἀγιωτάτη· ἐπειδὴ σὺ, ὡς ἀληθῶς, ὑπερέβης εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ ἀγιότητα, ὅλους τοὺς χωροὺς τῶν Δικαίων· ὅλας τὰς τάξεις τῶν Ἀσκητῶν καὶ Ὁσίων· ὅλα τὰ πλήθη τῶν Ὁμολογητῶν καὶ Μαρτύρων· ὅλα τὰ συστήματα τῶν Ἱεραρχῶν· ὅλον τὸ σῆμα τῶν Ἀποστόλων· ὅλον τὸν σύλλογον τῶν Προφητῶν καὶ Πατριαρχῶν· ὅλας τὰς βουλὰς τῶν Ἀγίων·

ὅλας τὰς ὑπερκοσμίους τάξεις, τῶν μακαρίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, κτλ. ὅλους μὲ ἓνα λόγον τῆς γῆς καὶ τοῦ Οὐρανοῦ τοὺς τρισσέλους οἰκητάρας. «Χαῖρε (φῆσι τις) ἡ ἀγιωτέρα οὐσα Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, καὶ παντὸς » Ἀγγελικοῦ τέγματος.»

Εἰσαι εὐλογημένη· ἐπειδὴ, σὺ μόνη ὡς ἀληθῶς διὰ μέσου τοῦ θεανδρικοῦ σου τόκου διέλυσας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ τὴν ἀράν, ἐπλήρωσας τῆς προμήτορος Εὐας τὸ χρέος, ἀντεστάξασα εἰς ὅλην τὴν κατηραμένην φύσιν τῆς ἀνθρωπότητος τὴν Θεϊκὴν εὐλογίαν τοῦ Οὐρανοῦ. «Εὐα μὲν, τῷ τῆς » παρακοῆς νοσήματι τὴν κατάραν εἰσφύλαττο· Σὺ δέ, Παρθένε Θεοτόκε, » τῷ τῆς κυφορίας Βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήθησας· καί, » τῆς Εὐας δι' ἐμοῦ, καταργείσθω κατὰκριμα· ἀποδότω δι' ἐμοῦ, τὸ ὀφείλημα, καὶ τὸ χρέος τὸ ἀρχαῖον δοθῆτω πληρέστατα. Εὐλογημένη σὺ ἐν » γυναιξί, Παρθένε Πανύμνητε.»

Εἰσαι Κεχαριτωμένη· ἐπειδὴ Σὺ ὡς ἀληθῶς μοναχὴ σου, καὶ περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλης τοῦ οὐρανοῦ ἀγιότητα, ὡς μόνη μόνος περιεκτικώτατος ὅρος, ὅλης τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀγιότητος, ἔλαβες μῆλα εἰς τὴν Παναγίαν καὶ μακαρίαν ψυχὴν σου πλουσιοπαρόχως, ὅλους ἡμεῶς τοὺς πλουτοποιοὺς, καὶ ἀκηνώτους θησαυροὺς, τῶν χαρίτων τοῦ Παναγίου Πνεύματος· ἀλλ' ἐξαίρετως ἐκείνον τῆς σοφίας· τῆς συνέσεως· τῆς γνώσεως· τῆς βουλῆς· τῆς εὐσεβείας· τῆς ἀνδρείας καὶ τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ. «Πολλὰ θυγατέρες » ἐποίησαν δύναμιν, πολλὰ ἐκτήσαντο πλοῦτον· σὺ δὲ ὑπέρχεισαι καὶ ὑπερῆρας πάσας· καί, ἐκάστοις τῶν ἐκλεκτῶν ἡ χάρις κατὰ μέρος ἐδόθη· τῇ » δὲ Μαρίᾳ, ἅπαν τὸ τῆς χάριτος πλήρωμα.» Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὖρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ.

Ἐλαβες τὸν θησαυρὸν τῆς Σοφίας· ἐπειδὴ, ἂν ὁ Ἀδάμ, (κατὰ τὰς Γραφάς·) καὶ μ' ὅλον ὅτι ἐντὸς ὀλίγου, ἐμελλε νὰ σταθῇ τοῦ Σατανᾶ οἰκητήριον· ἐπλάσθη ἀπὸ τὸν Θεόν, ἓνα Θεότευκτον Ἀγαλμα, καὶ εἰκὼν Θεόγραφος, πασῶν τῶν θείων χαρίτων, καὶ μάλιστα τῆς σοφίας ἀνάπλεων· πόσῳ δὲ μάλλον σὺ, ἥτις μετ' οὐ πολὺ ἐμελλες χωρητικὸν νὰ γένῃς σκεῦος ὅλης τῆς ἀχωρήτου Θεότητος ; «Καὶ ἂν ἡ σοφία, δρίζεται, ὅτι εἶναι μία » ἐπὶ γνώσεως τῶν θείων καὶ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, σὺ ὑπῆρξες ἀπάντων » τούτων αἰτία· ἡ ὄντως σοφωτάτη ἀπὸ ὅλα τὰ κτίσματα.» Μεγαλύνει γὰρ (ἔφη) ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, κτλ.

Ἐλαβες τὸν θησαυρὸν τῆς συνέσεως, ἐπειδὴ, ἂν (κατὰ τὰς ἱστορίας) ἰστάθησαν εἰς τὸν κόσμον, καὶ εἰς κάθε καιρὸν, τόσης συνέσεως ἄνθρωποι, καὶ μάλιστα ἀλλότριοι τοῦ Θεοῦ· πολὺ περισσότερον σὺ, ἡ γυνὴ θυγάτηρ, καὶ ἀνύμφη, καὶ μήτηρ τοῦ Θεοῦ, εὐπαρακολούθησις ψυχῆς, εἰς ἐν εὐπαρακολούθως » λεστάτη ἀκρίβεια, καί, εὐπαρακοῦστος ἐννοίας καὶ κρίσεις συνάγουσα, καὶ τὸ οἰκεῖον » καὶ ὅξως τῶν πραγμάτων ἐννοίας καὶ κρίσεις συνάγουσα, καὶ τὸ οἰκεῖον » καὶ πρὶν ἐκαστῷ ἐπεξυρίσκουσα· ἐσὶ εἰσαι συνετωτάτη, ὅπου ἐγεμίσθης » ἀπὸ αὐτὴν τὴν σύνεσιν· καθὼς φανερῶται ἀπὸ τὴν ταπεινοτάτην καὶ θε » σπείαν σου φωνήν· Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.»

Ἐλαβες τὸν θησαυρὸν τῆς γνώσεως· ἐπειδὴ, ἂν κατὰ τὰς ἱεράς Δείλ-

τους ἐστάθησαν ἄξιοι διὰ τὴν ἀρετὴν των, τόσοι ἅγιοι ἄνθρωποι, καὶ μετὰ τὴν χάριν, καὶ πρὸ τῆς χάριτος, νὰ ἐλαμφθῶσι τόσον ἀπὸ ταύτην τὴν γνώσιν τὴν ἔνθεον, ὥστε καὶ νὰ προγνωρίζωσι καὶ νὰ προλέγωσι τὰ μέλλοντα· διατὶ ἔχει καὶ μάλιστα Σὺ, τὸ ταμειὸν ἀπάσης τῆς ὑπερβίου γνώσεως; «Καὶ ἔάν εἶναι ἡ γνώσις θεωρία τῆς Τρισηλίου Θεότητος· καὶ ἐλλαμψίς ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἁγίων, γινόμενη διὰ τῆς τοῦ Πνεύματος χάριτος, εἰς Σὲ δὲ μάλιστα ἀπασα περικλείεται, καθὼς καὶ διὰ τοῦ προορατικοῦ ὅμματος τῆς καθαρᾶς σου ψυχῆς, τοῦτο προγνωρίσασα, ἐβεβαίωσας· «Ἰδοὺ γάρ, ἔφη, ἀπὸ τοῦ νῦν, μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.»

Ἐλαβες τὸν θησαυρὸν τῆς βουλῆς· ἐπειδὴ, ἔάν κατὰ τοὺς ἠθικούς, πᾶς ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ ἐκτελῇ βουλευτικῶς ὅλας αὐτοῦ τὰς πράξεις· διότι ἔάν δὲν πράττῃ οὕτω, γίνεται εἰς τὸν ἑαυτὸν του πολέμιος, τὸ ὅποιον ἐξ Ἰσοῦ, καὶ καλοὶ καὶ κακοὶ τὸ μεταχειρίζονται. «Ἀνὴρ ἄβουλος καθ' ἑαυτοῦ πολέμιος· πολλῶ πλεον Σὺ ἐν τούτῳ ἐντελῶς ἐγυμνάσθη, καὶ ἔως τέλους διέπρεψας, βουλευτήριον θεῖον, τῶν ἀποκρύφων μυστηρίων τοῦ Πνεύματος;» «Καὶ ἂν ἡ βουλή, λέγεται γνώμη, καὶ ὁρεξὶς ζητητική, ἥτις περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν πρακτέων παρ' ἡμῶν γίνεται, σὺ κατ' ἐξαιρετον ἐχαριτώθης ὑπ' αὐτῆς.» «Ἡ δὲ ἰδοῦσά φησι, διαταράχθη, ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ διελλογιζέτο, ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος; καὶ εἶπε· πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω;»

Ἐλαβες τὸν θησαυρὸν τῆς εὐσεβείας· ἐπειδὴ, ἂν κατὰ τὰς Γραφάς, πολλοὶ οἱ εἰς Θεὸν εὐσεβεῖς, καὶ μετὰ τὸν Ἀβραάμ ἀνεφάνησαν τοιοῦτοι ἔμφορες· πολλῶ μείζον σὺ, ὃ εὐσεβεῖς θεοκατασκευστον ἄγαλμα; «Καὶ εἰ εὐσεβεῖα ἐστὶ, δικαιοσύνη περὶ Θεοῦ, καὶ θεραπευτικὴ δύναμις ἐκούσιός τε τῆς περὶ αὐτοῦ τιμῆς καὶ ὑπόληψις ἀπταιστός· ἰδοὺ αὐτόχρομα ἡ εὐσεβεία· ἥτις εἰς τόσον κατακλυσμὸν ἀμαρτίας παγκόσμιον, οὐ μόνον μόνῃ ἐφύλαξας, σεαυτὴν ἀκατάκλυστον καὶ ἀκαταπόντιστον παντὸς κακοῦ προαιρετικοῦ, πλὴν καὶ τοῦ παγγενεοῦς προπατορικοῦ· οἷος γὰρ ὁ χεῖρός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χεῖκοι· καὶ ἐν τῷ Ἀδάμ πάντες ἡμαρτον, μέχρι τοῦ λογισμοῦ, τὸ ὅποιον εἶναι ἡ ὄντως θυσία τῆς περὶ Θεοῦ τιμῆς, δικαιοσύνης, καὶ ὑπολήψεως· ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸν νόμον, καθὼς ὁ θεὸς Λουκᾶς ἀποφαίνεται. «Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ νόμον Κυρίου.»

Ἐλαβες τὸν θησαυρὸν τῆς ἀνδρείας· ἐπειδὴ, ἔάν κατὰ τὰς αὐτάς· δὲν εἶναι ὅχι ὀλίγοι, ὅπου διὰ ταύτην καυχῶνται, τὸναντίον δὲ πάμπολλοι· (ἀπὸ τούτων ὅποιος ἓνας μόνος μᾶς ἐξαρκεῖ, τὸ θεῖον γένημα τῆς Αὐσίτιδος) πῶς ὅχι πολλῶ τῷ μέτρῳ σὺ εἰς τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἐνμυθρῶνῃς; καὶ ὅμως ἐγὼ τοῦτο τὸ ἀποσιωπῶ, στοχαζόμενος πῶς δὲν θέλει κάμειν ἐξήγησιν· ὥσάν ὅπου εἴκοθεν φέρι, ἀποστίλβουσιν τὴν ἀνάπτυξιν· διότι, τίς ὦν ἄλλος ποτὲ ἀπ' αἰῶνος, ἐράνην τόσον ἀνδρείας, ὅσον Σὺ, καὶ μάλιστα εἰς τοῦ μονογενοῦς καὶ γλυκυτάτου Υἱοῦ σου, τὸν σταυρικὸν καὶ ἱπποειδιστὸν θάνατον; ἐγὼ δὲν, τὸ λέγω, ἅς τὸ φωνάζῃ ὁ γέγων Συμεὼν, μετὰ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· «Καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν, διελεύσεται ῥομφαία.»

Ἐλαβες εἰς τέλος τὸν θησαυρὸν τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ· ἐπειδὴ, ἂν κατὰ

τοὺς ἱεροὺς συγγραφῆς· πολλοὶ τῶν ἁγίων, ὡς ἄλλοι φασίητες ἐπὶ γῆς ἐλαμψαν, ἔχοντες τὸν διὰ παντὸς σύναιον, ἐν τῷ Πάβλῳ ἐκείνῳ, (ἀξήνω τοὺς πρὸ τῆς χάριτος) καὶ Ἐφραίμ μετ' αὐτόν, καὶ Ἀντώνιος· ὁ ὅποιος, ἀπὸ τοῦ ὑπερβολικῶν τούτου τοῦ θεοῦ φόβου, ἀποκτώντας τὴν εἰς Θεὸν καὶ τὸν πλησίον τελείαν ἀγάπην, ἥτις εἶναι ὅλων τῶν νόμων τὸ πλῆρωμα· «Πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη· ἔφθασε νὰ εἰπῇ οὕτω·» Οὐκ εἶτι φοβούμενος τὸν Θεόν, (ἀφοβία γὰρ μεγίστη ὁ θεὸς φόβος) ἀλλὰ ἀγαπῶν αὐτόν· καὶ, «Ἡ γὰρ τελεία ἀγάπη, ἐξω βάλλει τὸν φόβον· ἔάν λίγα ἐκείνοι· μὴ ἀπειροπλάσιον λόγον Σὺ· καθὼς γέγραπται.» «Ἡ δὲ ἰδοῦσα διαταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἄγγελος, μὴ φοβῶ Μαριάμ, εὖρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ.»

MARIA, τὸ χαριτωμένον καὶ γλυκὺ μοι καὶ πράγμα, καὶ ὄνομα· ὅπου ὄντας συνθεμένον, Θεοῦ κατ' οἰκονομίαν καὶ βούλησιν, (ὡς περὶ τις ἔφησε) ἀπὸ τὰ ἐξῆς πέντε γράμματα· ἤγουν τὰ, ΜΓ—ΛΦΑ—ΡΩ—ΙΩΤΑ—ΔΦΑ· μᾶς φανερώνει, καθ' ἐν ἀπὸ αὐτά, ἓνα κεκρυμμένον μυστήριον· ἐπειδὴ, περικλείοντας εἰς τὸν ἑαυτὸν του, τὰς πέντε πολυθρῦλλήτους· ἐκείνας γυναῖκας τὰς πρὸ τῆς χάριτος· τὴν Μαριάμ, τὴν Ἀβιγαῖαν, τὴν Ραχήλ, τὴν Ἰουδίθ, καὶ τὴν Ἄνναν, ὅπου ἰστορεῖ ἡ Γραφή, μᾶς παρασταίνει ἀρριδιῶδες, ὅτι αὐτὴ, ἥτοι ἡ ἐν αὐτῷ δηλουμένη μακαρία Μαρία· Σὺ περιέσχες ἐν ἑαυτῇ, ὅλας συλλήβδην ἐκείνων, τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς χάριτας· καὶ μετὰ τὸν καὶ λόγον πάντῃ ἀσύγκριτον· ὥσάν ὅπου, εἰς ἐκείνας ἐκρίνοντο ἄμυδρως τῶν πραγμάτων οἱ τύποι καὶ τὰ αἰνίγματα· ἀλλ' εἰς Σὲ αὐτὴν, διέλαμπουσι προφανῶς, αὐταὶ αἱ ἀλήθειαι καὶ τὰ πράγματα· καθὼς κάλλιστα σοφώτατα καὶ σαφέστατα ἐξηγήθη, ἀπὸ ἓνα σοφὸν καὶ πανίερον, τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας διδάσκαλον.

Ὅθεν δικαίως σοὶ ἐκφωνεῖ καὶ ὁ σοφὸς Σολομών, προσιδὼς τὰ σὰ ὑπὲρ ἐννοίαν μεγαλεῖα διὰ τοῦ Πνεύματος. «Ὅλη καλὴ ἡ πλησίον μου· ὅλη καλὴ ἡ πλησίον μου, καὶ μῶμος οὐκ ἔστιν ἐν σοί. Ἰδοὺ εἰ καλὴ ἡ πλησίον μου· ἰδοὺ εἰ καλὴ, Κελὴ ὡς ὁ ἥλιος, ἐκλεκτὴ ὡς ἡ Σελήνη. Ἡ κεφαλὴ σου, καὶ ἐπὶ σὲ ὡς Κάρμηλος· οἱ ὀρθαλμοὶ σου ὡς Λίμναι Ἐσπερίων· ὡς Σπαρτίον· τὸ κόκκινον χεῖλ σου Νύμφη, Κηρίον ἀποστάζοντα, μέλι καὶ γάλα ἀπὸ γλῶσσάν σου· ἡ Κοιλία σου ὡς θυμωνία σίτου, περιπετραγμένη ἐν κρίνεσις. Πολλὰ θυγατέρες ἐποίησαν δύναμιν, πολλὰ ἐκτήσαντο πλοῦτον, σὺ δὲ ὑπέρεκεις καὶ ὑπερῆρας πάσας.»

Δίκαιον ἔχει νὰ λέγῃ ὁ Δαβὶδ. «Τὰ λόγια σου ὑπὲρ μέλι τῷ στόματι μου· αὐτὰ μὲ ὠδήγησάν, καὶ εἴληξάν με εἰς ὅρος ἁγίων σου. Καὶ τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Καί, τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρη· ματα, εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ. Καί, παρίστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχύρῳ περιβεβλημένη· πεποικιλμένη· ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ, παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς· αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλίασει. Καί, ἡγήσας τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψίστος. Καί, τὸ ὄρος ὃ ἠυδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ. Καί, καταθήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ Πόκον· καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἡ σταζούσα ἐπὶ τὴν γῆν, καί,

»ἀνάσθη Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, Σὺ καὶ ἡ Κιβωτός τοῦ ἁγιάσματος σου.» Καί, «ἐκ καρποῦ τῆς Κοιλίας σου, θήσονται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Καί, ἀδοξασμένα ἐκλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ».

Δίκαιον ἔχει νὰ σοῦ λέγῃ ὁ Μωϋσῆς. «Διαβάς ὄψομαι τὸ ὄραμα τοῦτο, ὅτι οἱ ἡ Βάτος καίεται, καὶ οὐ κατακαίεται;» ὁ Ἀβραάμ. «ὁ Θεὸς ἀπὸ ὀσμῆς αὐτοῦ ἔχει, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὅρων κατασκίου δασέως.» ὁ Μιχαῖλ, «καὶ σὺ ὡς οὐρανὸς οἴκος τοῦ Εὐφραθῆ, μὴ ὀλιγοστός εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰούδα.» ὁ Μεγαλοφωνότατος Ἡσαΐας; «Ἐξελεύσεται Ῥάβδος ἐκ τῆς Ῥίζης Ἰσσαί, καὶ ὁ Ἄνθος ἐκ τῆς Ῥίζης ἀναθήσεται.» ὁ Δανιήλ. «Ἐθιῶρεις, ἕως ὅτου ἀπεπτήθη Λίθος ἀπὸ ὅρων, ἄνευ χειρός.» ὁ Ἰακώβ, «Οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἰκὸς Θεοῦ καὶ αὕτη ἡ Πύλη τοῦ οὐρανοῦ.» ὁ Ἰεζεκιήλ. «Καὶ εἰσηγάγέ με κατὰ τὴν δόδον τῆς Πύλης τῶν Ἁγίων τῆς πρὸς Βορρᾶν κατέναντι τοῦ οἴκου, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου» κτλ.

Δίκαιον ἔχει νὰ λέγῃ ὁ ἱερὸς Ἰερώνυμος. «Ἐκάστοις τῶν ἐκλεκτῶν ἡ χάρις, κατὰ μέρος ἐδόθη· τῇ δὲ Μαρίᾳ, ἅπαν τὸ τῆς χάριτος πλήρωμα.» ὁ Ἐπιφάνιος. «χαῖρε κεχαριτωμένη, ἡ ἀγιωτέρα οὐσα Χερουβὶμ, καὶ Σεραβὶμ, καὶ πάντες Ἀγγελικοῦ τάγματος.» ὁ Ρετός σου Υἱός. «Καὶ σημείων μέγα ἐφάνη ἐν τῷ Οὐρανῷ, Γυνὴ περιβεβλημένη τὸ ἥλιον, καὶ ἡ Σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, στέφανος ἀστέρων δώδεκα.» ἡ Ἐλισάβετ. «Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.» ἡ Ἐκκλησία. «Ῥήτορας πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας ἀφώνους ὁρῶμεν ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ λέγειν, τί, πῶς καὶ Παρθένος μένεις, καὶ τεκεῖν ἰσχύσας;» ὁ Γαβριήλ. «χαῖρε Κεχαριστομένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί· καί, Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοὶ κτλ.» Σὺ ἡ Ἰδίᾳ. «Ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός.» Καὶ πρὸ πάντων, αὐτὸ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. «Τίς αὕτη ἡ ἐκκύπτουσα, ἡ ἀναβαίνουσα ὡσεὶ ὄρθρος; Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ἐκ τῆς ἐρήμου, ὡς στελεχὺ καπνοῦ τεθυμαμένη, σμύρναν καὶ λίβανον, ἀπὸ πάντων κόνιορτων μυρεψῶ;»

Καὶ ἂν τώρα ἐγώ, ὦ Παρθένε Θεοχρίτω, ἤθελον τολμήσει ἀπλῶς, νὰ ἐκτείνω διὰ Σέ, περαιτέρω τὸν λόγον μου, ἀπαριθμῶν πρὸς ἕνα ἕνα τὰ ἰδικά σου χαρίσματα, ἤθελον φανῇ μὲ ἐκείνον παρόμοιος, ὅπου προθυμοποιεῖται νὰ ἐξαριθμῇ, τοῦ οὐρανοῦ τοὺς ἀστέρας· ἢ μὲ κουτάλι μικρόν, τὰ θαλάσσια ὕδατα· ἢ ἀλλὰ καὶ ἐκτός αὐτοῦ, ἤθελε μὲ ἀφήσῃ ὁ χρόνος, ἀκόμη χωρὶς ἄλλο, τὰ προῖμα διηγουμένων, περισσώτερον· παρὰ καθῶς, περὶ Σαμψών, Δαβὶδ, καὶ Ἰερθᾶς, κτλ. πρὸς Ἑβραίους ὁ Ἀπόστολος ἔγραψεν. «Ἐπλήθει γὰρ με διηγουμένων ὁ χρόνος περὶ Γεδεὼν, Βαρὰκ τε, καὶ Σαμψών καὶ Ἰερθᾶς, Δαβὶδ τε καὶ Σαμουὴλ, καὶ τῶν Προφητῶν.»

Καὶ ἵνα εἰπῶ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· ἂν καὶ ὅλον μου τὸν βίον δαπάνησω εἰς τοὺς ἐπαίνους σου, ἂν καὶ εἰς ὅλην μου τὴν ζωὴν ἀδολεσχῶ, εἰς τὰ ἰδικά σου θαυμάσια, ἢ ὅποια, ἂν ἦτο τρόπος νὰ ἦτον καὶ Ἀβραμιαία, καὶ Μαθουσαῖος· ἂν εἶναι τρόπος νὰ διαρκέσῃ εἰς παμπόλους ζωάς, νὰ

ἐξαπλωθῇ, εἰς παναπείρους λυκάβαντας· ἐγὼ πάλιν τῇ ἀληθείᾳ, δὲν ἤθελον δυνηθῇ, οὐδέποτε νὰ διηγηθῶ, οὐδὲ κἄν αὐτὸ τὸ πολλοστημόριον καὶ ἂν εἶχα εἰς τὸν ἐκυτόν μου, ὡς ἐν τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα ἐκείνα πνεύματα· ὅπου, τοὺς Γανασέδους, Οὐλοφίους καὶ Καρτεσίους, Νεῦτωνάς τε καὶ Γαλιλαίους καὶ Λεϊθινίους, ἢ φύτις ἢ ἱερὰ κατεστάλιν· ἢ ἂν εἶχα εἰς τὴν πτωχικὴν καὶ ἀγύμναστον γλῶσσάν μου, τὸν δαιμόνιον ἐκείνον πλοῦτον τῆς εὐλωττίας, τῶν διαβολήτων δέκα ῥητόρων, ὅπου ἡ Ῥωδωνία τῆς Ῥητρείας· Ἐλλάς, ὡς ἄλλα ῥόδα εὐδὴ σοφῶς ἀνεβλάστησεν. Ἀλλ' ἂν ἀψευδῶς, καὶ τοῦτο ἦτο τρόπος ὅπου εἰς ἐμὲ νὰ εὐρίσκειτο, πάλιν μεγάλων, ἄδικον ἤθελον κάμῃ, ὑπερῶν, τῶν ἐπαίνων σου. Ἀπορεῖ γὰρ (φῃσι) πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἄξιαν· ἱλιγγί· δὲ νοὺς καὶ ὑπερκόσμιος ὑμνεῖν σε Θεοτόκε.»

Ὅθεν εἰδὼς εἰς τοῦτο, τὴν ἰδικήν μου σμικρότητα, καὶ τὴν μεγαλειότητα ἐκ τοῦ ἐναντίου, τῶν ἀπείρων καὶ θαυμασίων ἐπαίνων σου· δὲν φαίνεται νὰ μοῦ εἶναι ἄλλο ἀρμοδιώτερον, παρὰ νὰ βυθισθῶ ἐξ ὁλοκλήρου, εἰς ἐκείνης τῆς ἄκρας σιγῆς τὴν ἄβυσσον, ὅπου προσομιᾶζων δὲν ἔπασα· καὶ μὲ τοῦτον τὸν τρόπον, ἴσως ἤθελον καταλάβῃ ὀλίγον μάλλον, οὗτοι οἱ φιλακροάμονες καὶ εὐγενεῖς μου ἀκροαταί, ὡς βαθύφρονες· παρὰ μὲ κάθε ἄλλον τρόπον, ἀπὸ τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας σου χάριτας. Ἐπειδὴ τὰ πολλὰ μυστηριώδη καὶ ἀνερμήνευτα πράγματα, δὲν τιμῶνται κατ' οὐδένᾳ ἄλλον τρόπον πρεπόντως παρὰ μὲ μόνῃ τῇ σιωπῇ, καὶ ὅπως ἂν ἀναπτύσσονται, δὲν πρόπον οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι μᾶς ἐδίδαξαν· ἐπειδὴ (καθὼς οἱ ἱστορικοὶ γράφουσιν)· ὅχι μὲ ὀλιγώτερον σέβας, ἐξ ὅλων τῶν ἄλλων κτισμάτων, ἐλάτρευον ὡς ἄλλον θεόν, τοῦτον τὸν ὁρῶμενον ἥλιον τοῦ ὁποίου τὴν ὑπερβαλλούσαν αἴγλην καὶ καλλονήν, παντάπασιν οἱ ἐσκοτισμένοι τὸν νοῦν ἐξιστάμενοι καὶ μὴ δυνάμενοι τρόπον τινά, νὰ τοῦ προσφέρωσι πρεπόντως τὴν προσκύνησιν καὶ εὐχαριστίαν, καὶ τῶν ἐπαίνων τὸν στέφανον, ἐπιπτον ἅπαντες πρηνεῖς, ἐπ' αὐτὸν εἰς τὸ ἔδαφος τῆς γῆς, εἰς κάθε τοῦ ἀνατολῆν, ἔχοντες ἐν ταύτῃ καὶ καθεὶς εἰς τὸ ἴδιον στόμα, τὸν λειχανόν τοῦ δάκτυλον· τὸ ὁποῖον βεβαίως δὲν ἴσημειωνε ἄλλο παρὰ μίαν δουλικωτάτην λατρείαν, μίαν ἄκραν, ἀλλ' ἀποσεσχωπημένην τιμὴν· ἕνα ἀνθομυριόπλοκον στέφανον, ὅπου τοῦ ἔσπερον τὴν λαμπραδοῦχον κεφαλὴν· βάλλοντες λέγω, εἰς τὸ ἴδιον στόμα τὸν δάκτυλον.

Ἄν λοιπὸν ἐκείνοι, δι' αὐτόν, μὲ παρόμοιον τρόπον ἐφέροντο, πολὺ περισσώτερον πρέπει ἐγώ, ὦ μακαριωτάτη Κυρία μου; ὅπου ὅχι πλέον κτίσμα ἀναίσθητον, οὐδαμῶν, καὶ πολλὰ σκοτεινόμορφον, μὲ τὴν ἐμφυχωτάτην Μεγαλειότητα καὶ λαμπρότητα τὴν ἰδικήν σου, παραβαλλόμενον· ὅπου εἶσαι γεννήτρια ὑπεραληθῶς τοῦ μεγάλου καὶ ἀπροσίτου, καὶ ἀκτίστου ἐκείνου φωτός, τοῦ Μονογενοῦς, λέγω, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ μόνου κτίστου καὶ δημιουργοῦ τῶν κτισμάτων ἀπάντων ἐμφύχων τε καὶ ἀψύχων θνητῶν τε καὶ ἀθανάτων· γηίνων τε καὶ οὐρανίων ὁραμένων τε καὶ νοουμένων, ἐν ὅλων τε καὶ ἄλλων, καὶ ἀλόγων καὶ λογικῶν κτλ.

Σιωπῶ τὸ λοιπόν, εἰς τὸ ἐξῆς Παναγία μου, καὶ (ζητῶ διὰ τὴν τόσῃν μου τόλμην, τὴν συνήθη συγχώρησιν)· κλίνας ἕως ἐδάφους τῆς γῆς, καὶ τὸν

αὐχένα μου καὶ τὰ γόνατα· προσπίπτω (ἀπερνώντας εἰς ἄλλο) καὶ τοὺς ἀχράντους πόδας, τῆς ἱεράς καὶ Πανσεβάστου Εἰκόνας σου· καὶ προσφέροντας πανευλαβῶς ἐκείνην τὴν ὑπερδουλικὴν τιμὴν καὶ προσκύνῃσιν, ὅπου πρέπει νὰ ἀποδίδεται εἰς αὐτήν, (ὡσάν ὅπου διαβαίνει, ἢ οἱ ἀναφέρεται, χωρὶς λόγον ὑποψίας τινός, εἰς αὐτὸ τὸ πρωτότυπον, ἐμπροσθεν δηλονότι τῆς προσκυνήτης σου Μεγαλειότητος, καθὼς τὸ λέγει ὁ Οὐρανοφάντωρ Βασιλεὺς·) παρακαλῶ τὴν ἀμέτρητον εὐσπλαγχνίαν σου, νὰ δεχθῇς εὐμενῶς, ταῦτα τὰ ποταπά μου καὶ μεираκιώδη ψελλίσματα· ὅπου διὰ τὴν ἰδικήν σου, καὶ τοῦ Υἱοῦ σου τιμὴν καὶ δόξαν προσέφερα κατὰ δύναμιν σήμερον· καθὼς ἐκεῖνος ὁ Μονάρχης τὸ ὕδωρ εἰς τὰς παλάμας τοῦ γεωργοῦ, καθὼς ἄλλος τῆς πενιχράς παρθένου τὸν μίτον· καθὼς ποτε ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς σου, ἐκείνης τῆς χήρας τὰ δύο λεπτά· καὶ δωρεὰν νὰ μοῦ δώσῃς τῶν ἱπταισμένων τὴν ἄρεσιν· καὶ ἀντιπληρώουσα ἀοράτως ὅλους τοὺς κόπους μας, ὅπου εἰς ὅλον τὸν διάβλον τῆς ἐδικῆς σου νηστείας ἡμοῦ, διὰ χάριν σου ἀναξίως, σὴ βοηθεία ἐκάμαμεν, μὲ μισθὸν αἰωνίου ἀδρότητας, ἔκτεινον τὰς χεῖρας ἐκείνας, ὅπου ἐδόξασαν τὸν ἀπόνως τὰ πάντα βαστάζοντα, καὶ εὐλόγητον πάντας ἡμᾶς Οὐρανόθεν, ὅπου σήμερον εἰς τὸν πανέτερον τούτου ναὸν σου, πανευλαβῶς συνηθροίσθημεν, τὴν σὴν πανηγυρίσαι πανήγυριν.

Ναί, παντευλόγητε καὶ ὑπερδοξασμένη Βασίλισσα τοῦ παντός, (μὲ περισσotέραν ἰλιπδα καὶ θάρρος παρὰ ποιέ, σὲ παρακαλῶ σήμερον· ὅπου ἔλαβες καὶ περισσotέραν τὴν παρρησίαν, ἐνώπιον τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, ὡσάν ὅπου παρίστης ἐκ δεξιῶν τῆς δόξης αὐτοῦ, καθ' ὃ πανενδοξοτάτη Παντάνασσα, ὃν τρόπον τὸ προβεβασιὼς ὁ προπάτωρ σου·) ναί, δέομαι κατὰπεμψον ἐπὶ πάντας ἀπὸ μικρῶν ἕως μεγάλων, εἰς πᾶσαν ἡλικίαν καὶ τάξιν, τούτου σου τοῦ χριστευόμενου καὶ ὀρθοδόξου πληρώματος, τὴν ἀφθονοπαροχὸν εὐλογίαν σου. Ἐμπλήσον, ὦ Κυρία φιλάγαθε, τὰ ταμεῖα αὐτῶν, Σίτου οἴνου καὶ ἐλεῶς, καὶ παντός ἄλλου ἀγαθοῦ. Ἐξομάλισον, καὶ πλάτυνον τὰς ἐπ' ἀγαθῶν πραγματείας, ληψοδοσίας καὶ ἐμπορίας των. Τὰς συζυγίας αὐτῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διαφύλαξον. Τὰ νήπια ἐκθρεψον. Τὴν νεότητά παιδαγωγώησον. Τὸ γῆρας περικράτησον. Τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησον. Τοὺς πονηροὺς ἀγαθοὺς ποιήσον. Τοὺς ἀγαθοὺς ἐν τούτῳ καλῶς διατήρησον. Τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε. Τὰ σχίσματα καὶ τὸν σάλον τῶν ἐκκλησιῶν καταπαύου, καὶ ἔνωσον ἀπάσας εἰς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ τὴν ἐνιαίαν ἀγάπην. Τοὺς ἐνοχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην ἀσθένειαν, καὶ θλίψιν, καὶ ἀνάγκην καὶ αἰανδότητες περιστάσιν, τῶν πονηρῶν ἐχθρῶν, ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων, παντοδυνάμῳ σου σθένει ἐλευθέρωσον. Τοῖς πλείουσι σύμπλευσον. Τοῖς ὀδοιποροῦσι συνόδευσον· χερῶν πρόσθηθι. Ὅρανον ὑπεράσπισον. Αἰχμάλωτους ῥύσαι. Τὰς ἐπιδρομὰς τῶν ἐθνῶν, καὶ καταπρεξίματα ἀναχαίτισον· εἰς τὰς καρδίας τῶν ἱεραρχιστῶν καὶ Βασιλέων ἡμῶν, ὑπὲρ τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας καὶ παντός τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ σου, ἀγαθὰ λάλησον, καὶ ἐν παντελεῖ εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ αὐτοὺς παντοτεινὰ διαφύλαξον· ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ τελείᾳ γαλήνῃ αὐτῶν ἡμεῖς καὶ ἡσύχιον βίον διαγάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Διαφύλαξον δὲ καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν ταύτην, ἀνεπηρέαστον

ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, αἰφνιδίου θανάτου τε καὶ πολέμου καὶ πάσης ἄλλης ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως. Χάρισαι κεχαριτωμένη Μαρία, καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἐπιμελεμένους καὶ ἐπιτροπεύοντας τοῦ ἱεροῦ σου τούτου Ναοῦ, ἢ ἐπιτελοῦντας μετὰ πολλῆς προθυμίας καὶ εὐλαβείας ταύτην σου τὴν ἐτήσιον ἑορτήν, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· καὶ συγχωρήσασα σαῖς προσβείαις, αὐτοῖς τε καὶ ἡμῖν, πᾶν πλημὲλημα ἐκούσιον καὶ ἀκούσιον, καταξώσον πάντας ἡμᾶς, καὶ τῆς ἐπουρανίου Βασιλείας, τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ. Ὡ! ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος, καὶ ἡ προσκύνησις· σὺν τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ναί

Γένοιτο

Θ Α Υ Μ Α

ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ

Εἰς τὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς εὐρίσκεται μοναστήριον ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἡ Μεγάλη Ἀντίληψις ἐπικαλούμενη. Εἰς αὐτὸν τὸν ναὸν ἐγένοντο θαυμάσια παραδόξα, διότι εἰς τὰς ἀγρυπνίας τῶν δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ἐφαίνετο ἡ Θεοτόκος παραδόξως, βαπτάζουσα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν ἐν ἀγκάλαις, καὶ πολλάκις ἐφαίνετο εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγρυπνίας, ἄλλοτε εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ὁρθρου, ἄλλοτε εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν κανόνων, καὶ κάποτε εἰς τὴν ἐνάτην ὥδην ὅτε ἐψάλετο ἡ τιμιωτέρα, ἡ δὲ παρουσία τῆς ἐγένετο μετὰ δόξης καὶ πλήθους ἀγγελικῶν δυνάμεων δορυφορούντων αὐτήν μετὰ πολλοῦ φόβου, οἱ ὅποιοι ἐδόξαζον θρόνον βασιλικὸν ἐκστράπτοντα ὑπὲρ τὸν ἥλιον, ἡ δὲ Κυρία Θεοτόκος ἐξήρχετο ἐκ τοῦ ἁγίου θρόνου, καὶ ἐκάθητο εἰς τὸν θρόνον μετὰ τοῦ ἁγίου βρέφους, καὶ ἐφαίνετο ὅτι συνέψαλλε μὲ εὐταξίαν καὶ κατάνυξιν, ἡμοῦ μὲ τοὺς χοροὺς τῶν ψαλλόντων. Τὸ δὲ πανάγιον βρέφος ἠγάλλετο ὁμολογούμενον, καὶ ἔδλεπε πρὸς τοὺς δύο χοροὺς τῶν μοναχῶν συχνότερον ὅτε ἐψαλλον καὶ ἦτο νὰ θεωρῇ τινὰς θαῦμα παραδόξον καὶ ἐξαισίον, ὅτι ὅταν οἱ μοναχοὶ ἐψαλλον μὲ κατάνυξιν ἡσυχᾶ καὶ ταπεινὰ χωρὶς βίαν προσεκτικά, συνέψαλλε καὶ ἡ Κυρία Θεοτόκος ἡμοῦ καὶ παρέμενε ἕως τέλους τῆς ἀκολουθίας, καὶ αὐτῆς τῆς τελευταίας εὐχῆς. Εἰς δὲ τὴν ἐνάτην ὥδην ὅτε ἐψαλλον τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐθυμιάζον, ἠγάλλετο περισσotέρον, καὶ ἔδιδε τοῖς ἁγίοις Ἀγγέλοις ὡσάν πουργίον μὲ χρήματα καὶ τὰ ἐμέραζεν εἰς τοὺς μοναχοὺς, ὁμοίως ἐμέραζεν αὐτοῖς καὶ κάποια εὐδὴ λουλούδια, τῶν ὁποίων ἡ εὐδὴ ἦτον ἀνεκδιήγητος, καὶ διανεμότες αὐτὰ τοῖς ἀδελφοῖς, ἤλειπον αὐτοὺς καὶ ὡτάν μὲ κάποιον ἔλαιον εὐωδέστατον ὑπὲρ τὰ μυριεκά μύρα, καὶ εἰς ἄλλους μὲν εἰδὶδαν πολλά, εἰς ἄλλους δὲ ὀλίγα, τοὺς δὲ ἀδελφοὺς ὅπου ἔλειπον δι' εὐλογον αἰτίαν εἰς διακονίας, ἄλλων μὲν εἴληπον τοὺς τόπους των, ἄλλων δὲ οὐχί, ὡς ἀμειλόντων καὶ καταφρονούντων τὴν σύναξιν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου προσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (¹) ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους σ'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ' δευτεροῦντες τὸ α'
Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίοις οἱ εὐτελοῖς χεῖλεσι, μακαρίσωμεν τὴν Θεοτόκον; τὴν τιμιωτέραν τῆς κτίσεως, καὶ ἀγιωτέραν ὑπάρχουσαν, Χερουβὶμ καὶ πάντων τῶν Ἀγγέλων· τὸν θρόνον, τοῦ Βασιλεως τὸν ἀσάλευτον, τὸν οἶκον ἐν ᾧ κατώκησεν ὁ Ὑψίστος· τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου· τοῦ Θεοῦ ἀγίασμα, τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ αὐτῆς πλουσίας τὸ μέγα ἔλεος.

Τίνα τὰ φοβερά ἄσματα, ἃ προσήξάν σοι τότε Παρθένε; κύκλῳ τῆς σῆς κλίνης ἱστάμενοι, πάντες οἱ τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι, καὶ θαυμάσιως ἀναβοῶντες· Ἀπαίρει τοῦ Βασιλέως τὸ παλάτιον· ὑψοῦται, ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος· πύλαι ἐπάρθητε ὅπως, τοῦ Θεοῦ ἡ πύλη, ἐν πολλῇ εἰσέλθῃ χαρὰ, τῷ κόσμῳ ἀπαύστως, αἰτουμένη τὸ μέγα ἔλεος.

Ποῖα πνευματικὰ ἄσματα, νῦν προσάξωμέν σοι Παναγία; τῇ γὰρ ἀθανάτῳ Κοιμήσει σου, ἅπαντα τὸν κόσμον ἡγίασας, καὶ πρὸς ὑπερκόσμια μετέβης, τὸ κάλλος κατανοεῖν τοῦ Παντοκράτορος, καὶ τούτῳ, οἶά περ Μήτηρ συναγάλλεσθαι, Ἀγγελικῶν σε ταγμάτων, δορυφορησάντων ἀγνή, καὶ ψυχῶν Δικαίων· μεθ' ὧν αἰτῆσαι ἡμῖν, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξοτέρα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα· ἡ δι' ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσὶ, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρὰς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

(¹) Κατ' αἰτήσιν τῶν κ. συνδρομητῶν παραθέτομεν ἐνταῦθα καὶ ἅπασαν τὴν ἱερὰν ἀκολουθίαν. Σ. Ἐκ.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθα

Ἄνθος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι, Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων· παντοδυνάμῳ νεύματι.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Νύμφη ἡ τοῦ Θεοῦ, Βασίλισσα Παρθένος, τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, καύχημα τῶν παρθένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθέσταται.

Στίχ. Ὄμωσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Ἡθροισται ὁ χορός, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου κηδεῦσαι σου τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Δέσποινα ἀγαθή, τὰς ἀγίας σου χεῖρας, πρὸς τὸν Υἱόν σου ἄρον, τὸν φιλόψυχον πλάστην, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Ἀπολυτίκιον. Ἐν τῇ Γεννήσει. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Στιχολογοῦμεν τό, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν α' στάσιν. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους σ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, τρία, δευτεροῦντες αὐτά. Ἦχος α'. Αὐτόμελον.

Τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐν μνημείῳ τίθεται, καὶ κλίμαξ πρὸς οὐρανόν, ὁ τάφος γίνεται, Εὐφραίνου Γεθσημανῇ, τῆς Θεοτόκου τὸ ἅγιον τέμενος, Βοηθῶμεν οἱ πιστοί, τὸν Γαβριὴλ κεκτηνένοιο ταξίαρχον· Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Βαβαὶ τῶν σῶν μυστηρίων ἀγνή! τοῦ Ὑψίστου θρόνος ἀνεδείχθη Δέσποινα, καὶ γῆθεν πρὸς οὐρανόν, μετέστης σήμερον. Ἡ δόξα σου εὐπρεπῆς, θεοφεγγέσιν ἐκλάμπουσα χάρισι. Παρθένοι σὺν τῇ μητρὶ, τοῦ Βασιλέως, πρὸς ὕψος ἐπάρθητε. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν σὴν δοξάζουσι Κοιμήσιν, Ἐξουσίαι Θρόνοι, Ἀρχαὶ Κηρίοι, Τητες, Δυνάμεις καὶ Χερουβὶμ, καὶ τὰ φοικτὰ Σεραφίμ. Ἀγάλλονται γηγενεῖς, ἐπὶ τῇ θείᾳ σου δόξῃ κοσμούμενοι. Προσπίπτουσι βασιλεῖς, σὺν Ἀρχαγγέλοις Ἀγγέλοις καὶ μέλπουσι. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Θεαρχίῳ νεύματι, πάντοθεν οἱ θεοφόροι Ἀπόστολοι, ὑπὸ νεφῶν μεταρσίως αἰρόμενοι. Ἦχος πλ. α'.

Καταλαβόντες τὸ πανάχραντον, καὶ ζωαρχικόν σου σκῆνον, ἐξόχως ἡσπάζοντο. Ἦχος β'.

Αἱ δὲ ὑπέρτατοι τῶν οὐρανῶν Δυνάμεις, σὺν τῷ οἰκείῳ Δεσπότη παραγειόμεναι. Ἦχος πλ. β'.

Τὸ θεοδόχον καὶ ἀκραιφνέστατον σῶμα προπέμπουσι, τῷ δέει κρατούμεναι· ὑπερκοσμίως δὲ προΰχοντο, καὶ ἀοράτως ἐβόων, ταῖς ἀνωτέραις ταξιαρχίαις. Ἰδοὺ ἡ παντάνασσα Θεόπαις παραγέγονεν. Ἦχος γ'

Ἄρατε πύλας καὶ ταύτην ὑπερκοσμίως ὑποδέξασθε, τὴν τοῦ ἀενάου φωτὸς μητέρα. Ἦχος βαρύς.

Διὰ ταύτης γὰρ ἡ παγγενὴς τῶν βροτῶν σωτηρία γέγονεν· ἡ ἀτενίζειν οὐκ ἰσχύομεν, καὶ ταύτῃ ἄξιον γέρας ἀπονέμειν ἀδύνατον. Ἦχος δ'

Ταύτης γὰρ τὸ υπερβάλλον, ὑπερέχει πᾶσαν ἔννοιαν.

Ἦχος πλ. δ'.

Διὸ ἄχραντε Θεοτόκε, αἰεὶ σὺν ζωηφόρῳ Βασιλεῖ, καὶ τόκῳ ζῶσα πρέσβευε διηνεκῶς, περιφρουρησαὶ καὶ σῶσαι, ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας τὴν νεολαίαν σου· τὴν γὰρ σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. Ἦχος α'.

Εἰς τοὺς αἰῶνας ἀγλαοφανῶς μακαρίζοντες.

Εἰσόδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς Ἡμέρας. Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. κη'. 10

Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὁρκου, καὶ ἰπορεύθη εἰς Χαρράν, καὶ ἀπῆντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδυ γὰρ ὁ ἥλιος. Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἰστανιγμένη ἐν τῇ γῇ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἀγγελοὶ τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτήν· ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς· καὶ εἶπεν : Ἐγὼ ὁ Θεός· Ἀβραάμ τοῦ πατρὸς σου, καὶ ὁ Θεός· Ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ. Ἡ γῆ, ἐπ' ἧς σὺ καθιῇς ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡς ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ Θάλασσαν, καὶ Διὰ, καὶ Βορρὰν, καὶ ἐπὶ Ἀνατολὰς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ

σοῦ, διαφυλάσσω σε ἐν τῇ δόξῃ πάσῃ, οὐ ἂν πορευθῇς καὶ ἀποστρέψῃς εἰς τὴν γῆν ταύτην ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλείπω, ὥς τοῦ ποιῆσαι με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν : Ὅτι ἐστὶ Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφωτίσθη καὶ εἶπεν : Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος ! οὐκ ἐστὶ τοῦτο, ἄλλ' ἡ οἰκὸς Θεοῦ· καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. μγ' 27. Κεφ. μδ' 1.

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὁδοῦς καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπιστρέψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς Πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτερικῆς, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με : Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεός· Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος ἀθήσεται ἐπ' αὐτήν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον. Κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλᾶμ τῆς πύλης, εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσάγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. θ' 1.

Ἡ Σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξε στύλους ἐπτά. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα : Ὁς ἐστὶν ἄρρων, ἐκλινατὸς πρὸς με. Καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν : Ἐλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, δὲ κεέρακα ὑμῖν. Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσῃτε, καὶ κατορθώσῃτε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακούς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. Ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμῆσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχαι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἐλέγξῃ κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἐλέγχε σφόδρῳ, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλὴ Ἁγίων, σύνεσις· τὸ δὲ γινῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολλὸν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς. Εἰς τὴν Αἰτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχ. α'.

Ἐπρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπηρέταις, καὶ τῆς κατὰ Σάρκα Μητρὸς αὐτοῦ τὴν Κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, τελευταῖον οὖταν ἐπ' αὐτῇ μυστήριον· ἵνα μὴ μόνον τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτήρος ἀνάστασιν θεάσωνται, ἀλλὰ καὶ τῆς τελευτῆς αὐτὸν τῇ μεταθέσει μαρτυρήσωσι. Διὸ περ πάντοθεν, θεία δυνάμει περαιωθέντες, τὴν Σιών κατελάμβανον· καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπειγομένην,

προέπεμπον τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ· ἦν καὶ ἡμεῖς, σὺν αὐτοῖς προσκυνούμεν, ὡς πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβίμ ἐνδοξότερα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα· ἡ δι' ὑπερβάλλουσιν καθαρότητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσὶ, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦται τὰ σύμπαντα χαράς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτὸς Ἰωάννου.

Ἡ πανάμωμος νύμφη, καὶ Μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρός· ἡ Θεῶ προορισθεῖσα εἰς ἑαυτοῦ κατοίκησιν, τῆς ἀτυγχύτου ἐνώσεως, σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχὴν, τῷ Ποιητῇ καὶ Θεῷ παρατίθεται· ἦν Ἀσωμάτων δυνάμεις, θεοπρεπῶς ὑποδέχονται· καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται, ἡ ὄντως Μήτηρ τῆς ζωῆς, ἡ λαμπὰς τοῦ ἀπροσίτου φωτός, ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν, καὶ ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ' Γερμανοῦ.

Ἐὺτε ἅπαντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, τὴν σεπτὴν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος μακαρίσωμεν· ἐν χερσὶ γὰρ τοῦ Υἱοῦ, τὴν ψυχὴν τὴν ἁμωμον ἐναπέθετο· ὅθεν τῇ Ἁγίᾳ Κοιμήσῃ αὐτῆς, ὁ κόσμος ἀνεζωοποιήθη, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ὠδαῖς πνευματικαῖς, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, καὶ τῶν Ἀποστόλων ἑορτάζων φαιδρῶς.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'. Θεοφάνους.

Ἐὺτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε καὶ χορεῖαν στησώμεθα· δεῦτε καταστήσωμεν ἄσμασι τὴν Ἐκκλησίαν, τῇ καταπαύσει τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ. Σήμερον γὰρ οὐρανὸς ἐφαπλοῖ τοὺς κόλπους, δεχόμενος τὴν τετοκαῖαν τὸν ἐν πᾶσι μὴ χωρούμενον· καὶ ἡ γῆ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς ἀποδιδούσα, τὴν εὐλογίαν στολίζεται καὶ εὐπρέπειαν. Ἀγγελοι χοροστατοῦσι σὺν Ἀποστόλοις, περιδεῶς ἐνατενίζοντες, ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν μεθισταμένης, τῆς τεκούσης τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς. Πάντες προσκυνήσωμεν αὐτὴν δεόμενοι· Συγγενοὺς οἰκειότητος μὴ ἐπιλάβῃ Δέσποινα, τῶν πιστῶς ἑορταζόντων, τὴν παναγίαν σου Κοιμήσιν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ἀσατε λαοί, τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἄσατε· σήμερον γάρ τὴν ἀλόφωτον ψυχὴν αὐτῆς, εἰς τὰς ἀχράντους παλάμας, τοῦ ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντος ἀνευ σποράς, παρατίθησιν, ὃ καὶ πρεσβεύει ἀδιαλείπτως, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος δ'.

Ἐὺτε ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὴν Παναγίαν Παρθένον ἀγνήν, ἐξ ἧς ἀρρήτως προήλθε, σαρκωθείς ὁ Λόγος τοῦ Πατρός, κράζοντες καὶ λέγοντες· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί. Μακαρία ἡ γαστήρ, ἡ χωρήσασα Χριστόν, Αὐτοῦ ταῖς ἀγίαις χερσὶ, τὴν ψυχὴν παραθεμένη· πρέσβευε ἄχραντε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχος. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Τὴν πάνσεπτόν σου Κοιμήσιν, Παναγία Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας τοῦ ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, δεόμεθα, τῶν εἰς σέ μετὰ Θεόν, τὰς ἐλπίδας θεμένων, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ ἀπειρογάμε.

Στίχος.

Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ ἐγὼ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Αὐτίκην ὥδην σήμερον λαοί, ἄσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ· Ἀπεινεχθήσονται, φησί, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει. Ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος, Δαυὶδ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Δεσπότη, ἐνδόξως καὶ ὑπὲρ λόγον μετατίθεται ἦν ὡς Μητέρα Θεοῦ ἀνυμνοῦντες, βοῶμεν καὶ λέγομεν· Σῶσον ἡμᾶς, τοὺς ὁμολογοῦντάς σε Θεοτόκον, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ λύτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Ὅτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε Παρθένε, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ἀφράστως, παρῇν Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφότης, καὶ πρῶτος Ἱεράρχης, Πέτρος τε ἡ τιμιωτάτη κορυφαία τῶν Θεολόγων ἀκρότης, καὶ σύμπας ὁ θεῖος τῶν Ἀποστόλων χορός, ἐκφαντορικαῖς θεολογίαις, ὕμνολογοῦντες, τὸ θεῖον καὶ ἐξάισιον, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας μυστήριον· καὶ τὸ ζωαρχικόν, καὶ θεοδόχον σου

σώμα κηδεύσαντες, ἔχαιρον πανύμνητε. Ὑπερβεν δὲ αἱ πανάγαι, καὶ πρεσβύταται τῶν Ἀγγέλων Δυνάμεις, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, κεκυφύται ἀλλήλαις ἔλεγον: Ἄρατε ὑμῶν τὰς πύλας, καὶ ὑποδέξασθε τὴν τεκοῦσαν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴν· δοξολογίαις τε ἀνυμνήσωμεν, τὸ σεπτὸν καὶ ἅγιον σῶμα, τὸ χωρῆσαν τὸν ἡμῖν ἀθεώρητον καὶ Κύριον. Διό περ καὶ ἡμεῖς τὴν μνήμην σου ἐορτάζοντες, ἐκδοῶμεν σοὶ Πανύμνητε· Χριστιανῶν τὸ κέρας ὕψωσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Ἐν τῇ γεννήσει, τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας. Ἐκ τρίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εἶτα ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες· δ' α'. μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η'. καὶ δ δ'. εἰς ζ'. Ὑπερβεν δὲ πάλιν οἱ Εἰρμοί.

Κανὼν πρῶτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Πανηγυρίζωσαν οἱ θεόφρονες. Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμά.

Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερὰ καὶ εὐκλεὲς Παρθένη μνήμη σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς, ἐξαρχούσης Μαριάμ, μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων, τῷ σῶ, ἄδοντες Μονογενεῖ. Ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται.

Ἀφιπονείτω αὐτῶν τάξις, οὐρανῶν ἐν Σιών τὸ θεῖον σῶμά σου· ἄρνω δὲ συρρεύσασα, τῶν Ἀποστόλων ἡ πληθὺς, ἐκ περάτων Θεοτόκε, σοὶ παρέστησαν ἄρῶν· μετ' ὧν ἄχραντε σοὶ τὴν σεπτὴν, Παρθένη μνήμην δοξαζόμεν. Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἤρω, κατὰ τῆς φύσεως Ἀγνή, Θεὸν κηρύσσας· ὁμῶς μιμουμένη δέ, τὸν ποιητὴν σου καὶ Υἱόν, ὑπὲρ φύσιν ὑποκύπτεις, τοῖς τῆς φύσεως νόμοις· διὸ θνήσκουσα, σὺν τῷ Υἱῷ ἐγείρη δικαιονίζουσα.

Κανὼν δεύτερος. Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεῦματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήτομαι φαιδρῶς· πανηγυρίζων· καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν Κοίμησιν.

Παρθένον νεάνιδες, σὺν Μαριάμ τῇ Προφῆτιδι, φῶδὴν τὴν ἐξόδιον νῦν ἀλαλάξατε· ἡ Παρθένη γάρ, καὶ μόνη Θεοτόκος, πρὸς λῆξιν οὐράνιον διαβιβάζεται.

Ἀξίως ὡς ἐμψυχον, σὲ οὐρανὸν ὑπεδέχοντο, οὐράνια Πάναγνε, θεῖα σκηώματα· καὶ παρέστηκας, φαιδρῶς ὠρχισμένη ὡς Νύμφη πανάμωμος τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἡ δημιουργικὴ, καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀπάντων, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλήνη ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον· Χριστέ· μόνος γάρ εἰ Ἀγιος, ὁ ἐν Ἀγίοις ἀναπαυόμενος.

Γυναῖκά σε θνητὴν, ἀλλ' ὑπερφυῶς καὶ Μητέρα, Θεοῦ εἰδότες πανάμωμοι, οἱ κλεινοὶ Ἀπόστολοι, πεφρικυῖαις ἤπτοντο χερσὶ, δόξη ἀπαστρέπτουσαν, ὡς θεοδόχον σκῆνος θεώμενοι.

Υπέφθασε χερσὶ, ταῖς ὑβριστικαῖς τοῦ αὐθάδους, τομῇ ἡ δίκη ἐπάλαμψε, τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, τὸ σέβας τῇ ἐμψύχῳ κιβωτῷ, δόξη τῆς Θεότητος· ἐν ᾧ ὁ Λόγος σὰρξ ἐχηρμάτισεν.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἀφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Θνητῆς ἐξ ὀσφύος προαχθεῖσα, τῇ φύσει καταλλήλων Ἀγνή, τὴν ἐξόδον ἐκτείνουσα· τεκοῦσα δὲ τὴν ὄντως ζωὴν, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστηκας, τὴν θείαν καὶ ἐνυπόστατον.

Δῆμος Θεολόγων ἐκ περάτων, ἐξ ὕψους Ἀγγέλων δὲ πληθὺς, πρὸς τὴν Σιών ἠπείγοντο, παντοδυνάμω νεύματι, ἀξιοχρέως Δέσποινα, τῇ σῇ ταρῇ λειτουργήσοντας.

Ἦχος πλ. α'. Ἡ Ὑπακοή.

Μακαρίζομέν σε πάσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Παρθένη· ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, χωρηθῆναι ἠδύοχησε. Μακάριαι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς προστάσιαν σε ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκήπτρα τῆς βασιλείας, ταῖς σαῖς ἱεραῖς κρατύνονται. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ρήσεις προφητῶν καὶ αἰνίγματα, τὴν σάρκωσιν ὑπέφηναν, τὴν ἐκ Παρθένου σου Χριστέ, φέγγος ἀστραπῆς σου, εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξελεύσεσθαι· καὶ φωνεῖ σοὶ ἄβυσσος, ἐν ἀγαλλιάσει. Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ἰδετε λαοὶ καὶ θαυμάσατε· τὸ ὅρος γὰρ τὸ ἅγιον, καὶ ἐμφανέστατον Θεοῦ, τῶν ἐπουρανίων βουνῶν, ἐφ' ὕπερβεν αἵρεται, οὐρανὸς ἐπίγειος, ἐν ἐπουρανίῳ, καὶ ἀφθάρτῳ χθονὶ οἰκίζομενος.

Ζωῆς αἰδίου καὶ κρείττονος, ὁ θάνατός σου γέγονε, διαβατήριον Ἀγνή, ἐκ τῆς ἐπικλήρου, πρὸς θείαν ὄντως καὶ ἄρρευστον, μεριστῶν σε ἄχραντε, ἐν ἀγαλλιάσει, τὸν Υἱόν καθορᾶν σου καὶ Κύριον.

Ἐπὶ ἠρώσαν πύλαι οὐράνιαι, καὶ Ἀγγελοὶ ἀνύμνησαν, καὶ ὑπεδέξατο Χριστός, τὸ τῆς παρθενίας αὐτοῦ, μητρῶον κειμήλιον. Χερουβὶμ ὑπεῖξέ σοι, ἐν ἀγαλλιάσει· Σεραφεῖμ δὲ δοξάζει σε χαίροντα.

Κ. Χ. ΔΟΥΚΑΚΗ ΕΓΚΩΜ. ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑΣΤ. ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε : Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θάμβος ἦν θεάσασθαι τὸν οὐρανόν, τοῦ παμβασιλέως τὸν ἐμψυχον, τοὺς κενεῶνας, ὑπερχόμενον τῆς γῆς. Ὡς θαυμαστά τὰ ἔργα σου ! Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εν τῇ Μεταστάσει σου Μήτηρ Θεοῦ, τὸ εὐρυχωρότατον σῶμά σου, καὶ θεοδόχον, τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, ἱερωτάταις πτέρυξι, φόβῳ καὶ χαρᾷ συνεκάλυπτον.

Εἰ ὁ ἀκατάληπτος ταύτης καρπός, δι' ὃν οὐρανὸς ἐρημάτισε, ταφὴν ὑπέστη, ἰκουσίως ὡς θνητός, πῶς τὴν ταφὴν ἀρνήσεται, ἡ ἀπειρογάμος κηρύσσει ; Ὡς δὲ ὁ Εἰρμός.

» Τὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος, τῶν ἀρετῶν σου Χριστέ διηγῆσαι· ἵνα ἡμεῖς ἐξ αἰδίου γὰρ δόξης συναΐδιον, καὶ ἐνυπόστατον λάμψας ἀπαύγασμα, παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκοιᾷ σωματωθεὶς ἀνέτειλας ἥλιος.

Ὡς ἐπὶ νεφέλῃς Παρθένε, τῶν ἀποστόλων ὁ δῆμος ὁχούμενος πρὸς τὴν Σιών ἐκ περάτων λειτουργῆσαι σοι, τῇ νεφέλῃ τῇ κούρῃ ἡθορίζετο, ἀφ' ἧς ὁ Ὑψιστος Θεός, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκοιᾷ, δικαιοσύνης ἔλαμψεν ἥλιος.

Σαλπύγγων θεολόγοι γλῶσσαι, τῶν Θεολόγων ἀνδρῶν εὐχεστέρον, τῇ Θεοτόκῃ ἐβόων τὸν ἱερόδιον, ἐννοούμενοι ὕμνον τῷ Πνεύματι : Χαίροις ἀκήρατε πηγῇ, τῆς τοῦ Θεοῦ ζωαρχικῆς, καὶ σωτηρίου πάντων σαρκώσεως.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρό-
» ἔλαμψε Παρθένε, γῆθεν μετέστης πρὸς αἰωνίους μονάς, καὶ
» πρὸς ἀτελεύτητον ζωὴν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύουσα.

Κροτεῖτωσαν σάλπιγγες, τῶν Θεολόγων σήμερον· γλῶσσα δὲ πολύφθογγος ἀνθρώπων, νῦν εὐφημῶ, περιχέτω ἀήρ, ἀπείρῳ λαμπόμενος φωτί· Ἀγγελοὶ ὑμνεῖτωσαν, τῆς Παρθένου τὴν Κοίμησιν.

Τὸ σκεῦος διέπρεπε, τῆς ἐκλογῆς ταῖς ὕμνοις σου, ὅλος ἐξιστάμενος Παρθένε, ἐκδημῶς ὅλος, ἱερωμένος Θεῷ, τοῖς πᾶσι θεολόγητος καὶ ὢν, ὥντως καὶ δεικνύμενος, Θεοτόκε πανύμνητε. Ὡς δὲ ὁ Εἰρμός.

» Ἄλιον ποντογενές, κητῶν ἐντόσθιον πῦρ, τῆς τριημέρου ταφῆς σου, τὸ προεικόνισμα, οὗ Ἰωάννης ὑποφῆτης ἀναδεδεικται.

» σεσωσμένος γὰρ ὡς καὶ προϋπέποτο, ἀσινὴς ἐβόα : Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

Νείμει σοι τὰ ὑπὲρ φύσιν, Ἄναξ ὁ πάντων Θεός· ἐν γὰρ τῷ τίκτειν Παρθένον ὥσπερ ἐρύλασεν, οὕτως ἐν τάφῳ τὸ σῶμα διατήρησεν, ἀδιάφθορον, καὶ συνεδόξασε, θείᾳ μεταστάσει, γέρα σοι ὥσπερ Υἱός, Μητρί χαριζόμενος.

Ὡντως σε ὡς φαινήν λυχνίαν, ἀύλου πυρός, θυμικτήριον θεῖου χύσεον ἄνθρωπος, ἐν τοῖς Ἁγίων Ἁγίοις κατεσκήνωσε, στάμιον ῥάβδον τε πλάκα θεογράφου, κιβωτὸν ἁγίαν, τράπεζαν ἄρτου ζωῆς, Παρθένε ὁ τόκος σου. Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν
» ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Εκ σοῦ ζωὴ ἀνατέταλκε, τὰς κλεῖς τῆς παρθενίας μὴ λύσασα· πῶς οὖν τὸ ἄχραντον, ζωαρχικὸν τε σου σκῆνωμα, τῆς τοῦ θανάτου πείρας γέγονε μέτοχον ;

Ζωῆς ὑπάρξασα τέμενος, ζωῆς τῆς αἰδίου τετύχηκας· διὰ θανάτου γάρ, πρὸς τὴν ζωὴν μεταβέβηκας, ἢ τὴν ζωὴν τεκούσα τὴν ἐνυπόστατον.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρενον. Ὁ οἶκος.

Τείχιόν μου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὸ γὰρ τεῖχος τοῦ κόσμου ἀνυμνήσαι τολμῶ, τὴν ἄχραντον Μητέρα σου· ἐν πύργῳ ῥημάτων ἐνίσχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχυρώσόν με· σὺ γὰρ βοᾷς τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ οὖν μοι δώρησαι γλῶτταν, προφοράν, λογισμὸν ἀκαταίσχυντον· πᾶσα γὰρ δόσις ἐλλείψεως παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγέ, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρενον. Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός. Μνήμη τῆς πανσέπτου μεταστάσεως τῆς ὑπερδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

» Οὐ θαῦμα θνήσκειν κοσμοσώτειραν Κόρην.

» Τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθνηκός.

» Ζῇ αἰὶ Θεομήτωρ, καὶ δεκάτῃ θάνατος πέμπτῃ.

Ἦς ταῖς ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλήσων καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιάνθρωπος.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**ταμῶ θυμῶ τε καὶ πυρί, θεῖος ἔρως ἀντιταττόμενος, τὸ μὲν
» πῦρ ἐδρόσιζε· τῷ θυμῷ δὲ ἐγέλα, θεοπνεύστῳ λογικῇ, τῇ τῶν
» ὁσίων τριφθόγγῳ λύρᾳ ἀντιφθεγγόμενος, μουσικοῖς ὀργάνοις ἐν
» μέσῳ φλογός. Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτεύκτους πλάκας Μωϋσῆς, γεγραμμένας τῷ θείῳ Πνεύματι, ἐν θυμῷ
συνέτριψεν· ἀλλ' ὁ τοῦτου Δεσπότης, τὴν τεκοῦσαν ἀσινῇ, τοῖς οὐρα-
νίοις φυλάξας δόμοις, νῦν εἰσφύλαττο. Σὺν αὐτῇ σκιρτῶντες βοῶμεν Χριστῷ.
Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εν κυμβάλοις χεῖλεσιν ἀγνοῖς, μουσικῇ τε καρδίᾳ φόρμιγγι ἐν εὐήχῳ σάλ-
πιγγι, ὑψηλῆς διανοίας, τῆς Παρθένου καὶ ἀγνῆς, ἐν τῇ εὐσήμεν κλητῇ
ἡμέρᾳ τῆς Μεταστάσεως, πρακτικαῖς κροτοῦντες βοῶμεν χερσίν. Ὁ δεδοξασ-
μένος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ο θεόφρων ἡθροίσαι λαός· τῆς γὰρ δόξης Θεοῦ τὸ σκῆνωμα, ἐκ Σιών με-
θίσταται πρὸς οὐράνιον δόμον, ἐνθα ἡχος καθαρὸς ἐορταζόντων, φωνὴ
ἀφράστου ἀγαλλιᾶσεως, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ βοῶντων Χριστῷ. Ὁ δεδοξασμέ-
νος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα·
» ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες
» ἔψαλλον· Ὑπερύμνετε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐ-
» λογητὸς εἶ.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι τῆς Παρθένου τε, καὶ Θεομήτορος, τὴν μνήμην
σέβοντες, προσβῦται καὶ ἄρχοντες, καὶ βασιλεῖς σὺν κριταῖς, μελωδή-
σατε. Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σαλπιάζωσαν τῇ σάλπιγγι τοῦ Πνεύματος, ὄρη οὐράνια· ἀγαλλιᾶσθω-
σαν νῦν, βουνοί, καὶ σκιρτάζωσαν θεῖοι Ἀπόστολοι· ἡ Βασίλισσα, πρὸς
τὸν Υἱὸν μεθίσταται, σὺν αὐτῷ αἰεὶ κρατοῦσα.

Η πανίερος Μετάστασις τῆς θείας σου, καὶ ἀκηράτου Μητρός, τὰ ὑπερ-
κόσμια, τῶν ἄνω Δυνάμεων, ἡθροῖσε τάγματα, συνευφραίνεσθαι, τοῖς ἐπὶ
γῆς σοὶ μέλπουσιν. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Φ**λόγα δροσίζουσιν Ὅσιους, δυσσεβεῖς δὲ καταφλέγουσαν,
» Ἄγγελος Θεοῦ ὁ πανοθενής, ἔδειξε Παισί· ζωαρχικὴν δὲ πη-
» γὴν εἰργάσατο τὴν Θεοτόκον, φθορὰν θανάτου, καὶ ζωὴν βλυ-
» στάνουσιν τοῖς μέλπουσι· Τὸν Δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν,
» οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρήμασιν εἶχοντο τῆς θείας, κιθωτοῦ τοῦ ἀγιάσματος, πάντα ἡ πληθὺς τῶν
Θεολόγων ἐν τῇ Σιών· Ποῦ νῦν ἀπαίρεις σκηπὴν κραυγάζοντες, Θεοῦ
τοῦ ζῶντος· Μὴ διαλείπεις ἐποπεύουσα, τοὺς πιστεῖ μέλποντας· Τὸν Δη-
μιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Οπως ὑψώσασα τὰς χεῖρας, ἐκδημοῦσα ἡ πανάμωμος, χεῖρας τὰς Θεῶν
ἡγκαλισμένας, σωματικῶς ἐν παρρησίᾳ, ὡς Μητὴρ ἔφησε πρὸς τὸν τε-
χθέντα· Οὐς μοι ἐκτίσω, εἰς αἰῶνας φύλαττε βοῶντάς σοι· Τὸν Δημιουργὸν
μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώ-
» σατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰ-
» κουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ
» ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν μνήμην σου ἄχραντε Παρθένη, Ἀρχί τε καὶ Ἐξουσίᾳ σὺν Δυνά-
μεσιν, Ἀγγελοῖς Ἀρχάγγελοις, Θρόνοις, Κυριότητες, τὰ Χερουβὶμ δοξά-
ζουσι, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ· ἀνθρώπων δὲ τὸ γένος ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυ-
ψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο ξένος οἰκήσας Θεοτόκε, ἐν τῇ ἀχράντῳ νηδίᾳ σου σπρούμενος, οὗτος
τὸ πανίερον, πνεῦμά σου δεξάμενος, ἐν ἐσωτῇ κατέπαυσεν, ὡς ὁρεῖλε-
της Υἱός· διὸ σὲ τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ω τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν θαυμάτων, τῆς ἀειπαρθένου τε καὶ Θεομήτορος· τὰ-
φον γὰρ οἰκήσασα, ἔδειξε Παράδεισόν· ὃ παρεστῶτες σήμερον, χαίρον-
τες ψάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον, ὅπερ στιχολογεῖται ἐν ἐκάστῳ τροπαίῳ τῆς παρουσίας
Ῥδῆς. Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, ἐν σοὶ Παρθένη ἄχραντε· παρ-
» θενεύει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ
» μετὰ τόκον Παρθένης, καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, σώζεις αἰεὶ,
» Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Εξίσταντο Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἐν τῇ Σιών σκοποῦμεναι τὸν οἰκεῖον
Δεσπότην, γυναικεῖαν ψυχὴν χειριζόμενον· τῇ γὰρ ἀχράντῳ τεκοῦσῃ,
υἱοπρεπῶς προσεφώνει· Δεῦρο Σεμνή, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ συνδοξάσθητι.

Συνέστειλε χόρος τῶν Ἀποστόλων, τὸ θεοδόχον Σῶμά σου, μετὰ δέους
δρῶντες καὶ φωνῇ λιγυρᾷ προσφθεγγόμενοι. Εἰς οὐρανίους θαλάμους,
πρὸς τὸν Υἱόν, ἐκφοιτῶσα, σώζεις αἰεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Κανὼν δεύτερος. Μεγαλυνάριον στιχολογούμενον καὶ αὐτὸ ὡς τὸ ἀνωτέρω.
 Ἄγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρ-
 θένος ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος·
 » Ἀπανηγυρίζετω δέ, αὐλῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τῆς ἱερᾶν
 » πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω: Χαίροις παμμακάρι-
 » στε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Δεῦτε ἐν Σιών, τῷ θεῷ καὶ πόνοι, ὅρει τοῦ ζῶντος Θεοῦ, ἀγαλλιασώ-
 μεθα, τὴν Θεοτόκον ἐνοπριζόμενοι· πρὸς γὰρ τὴν λίαν κρείττονα, καὶ
 ἱερώτεραν σκηνήν, ὡς Μητέρα, ταύτην εἰς τὰ Ἅγια, τῶν Ἀγίων Χριστὸς
 μετατίθησι.

Δεῦτε οἱ πιστοί, τῷ τάφῳ προσέλθωμεν, τῆς Θεομήτορος, καὶ περιπτύ-
 ξωμεθα, καρδίας χεῖλη ὄμματα μέτωπα, εἰλικρινῶς προσάπτοντες καὶ
 ἀρυσώμεθα, ἱαμάτων, ἄφθονα χαρίσματα, ἐκ πηγῆς ἀενάου βλυστάνοντα.

Δέχου παρ' ἡμῶν, ὥδῃν τὴν ἐξόδιον, Μητὲρ τοῦ ζῶντος Θεοῦ· καὶ τῇ
 φωτοφύῳ σου, καὶ θεῇ ἐπισκίασον χάριτι· τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια,
 τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ, τὴν εἰρήνην, ἄφειν τοῖς μέλπουσι, καὶ ψυχῶν σωτη-
 ρίαν βραβεύουσιν.

Ἐξαποστειλάρια καὶ Αἰνῶν ἴδε σελίδα 30.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει, Θεοτόκε Μητὲρ τῆς ζωῆς, νεφέλαι
 τοὺς Ἀποστόλους, αἰθερίους διήρπαζον· καὶ κοσμικῶς διε-
 σπαρμένους, ὁμοχώρους παρέστησαν τῷ ἀχράντῳ σου σώματι·
 οἱ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, μελωδοῦν-
 τεσ' ἀνεβόων· Χαίρε κεχαριτωμένη, Παρθέने Μητὲρ ἀνύμφευτε,
 ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Μεθ' ὧν ὡς Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἰκέτευσ-
 εσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη.

Λίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς.

Εἰς τὸ Ἐξερτίως

Αἱ γενεαὶ πάσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι ἐν σοὶ παρθέने ἀχραντε· παρ-
 θενεύει γὰρ τόκος, καὶ ζῶν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ
 μετὰ τόκον Παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, σώζεις αἰεί,
 Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Τέλος τῆς θείας καὶ ἱερᾶς ἀκολουθείας.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗΣΙΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Κύριε εὐχαριστῶ σοι Ἰησοῦ σέ προσκυνῶ,
 Πάντα εἰς εὐχαριστίαν γλῶσσαν καὶ ψυχὴν κινῶ.

Πάντων ἕνεκεν Σωτὴρ μου διὰ ὅλα μου Χριστέ.
 Πάτερ μου καὶ βασιλεῦ μου καὶ Θεέ μου ἐραστέ.

Καὶ διότι ἐφώτισές με νὰ ὑμνήσω δαψιλῶς,
 Τὴν Παρθένον Σου Μαρίαν οὔτα καὶ ἀμαρτωλός.

Τώρα δὲ τὴν ἐορτὴν Σας νὰ ὑμνήσω λαχταρῶ,
 Καὶ νὰ μέ ὑπαγορεύτης διατί δὲν εἰμὸρῶ.

Ἐχω ζῆλον ἔχω πόθον καὶ ἀγάπην περισσὴν
 Ἀλλὰ δὲν νοῶ νὰ γράψω δίχως φώτισιν τὴν σὴν.

Διὸ Σῶτερ φώτισόν με δούλην Σου τὴν ἀμαθῆ,
 Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔργου ἕως νὰ τελειωθῇ.

Διὰ νὰ γενοῦν οἱ ὕμνοι καθὼς θέλει καὶ ποθεῖ,
 Τὸ Πανάγιόν Σου Πνεῦμα καὶ τὸ πρᾶγμα ἀπαιτεῖ.

Δύο σώματα εὕρισκω ἀπὸ πλάσεως Ἀδάμ,
 Λογικὰ καὶ ζῳοφόρα Θεοτόκε Μαριάμ.

Ὅπου ἦλθον εἰς τὸν κόσμον ἐγεννήθηκα ἐν γῇ,
 Διὰ σωτηρίαν ἄλλων καὶ καθεὶς ὁμολογεῖ.

Ἐγεννήθη ὁ Γενάρχης, ὁ Ἀδάμ ἀπὸ τὴν γῆν,
 Μὲ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου μὲ τὴν θεῖαν προσταγήν.

Ἐγεννήθη καὶ ἡ Εὐα, διὰ λόγου Θεικοῦ,
 Ἀπὸ τὴν πλευρὰν ἐκείνου τοῦ Ἀδάμ τοῦ χοῦκοῦ.

Ἄλλὰ μόνον γὰρ δικόν του ὄφελός τε καὶ καλόν,
Ὅχι διὰ σωτηρίαν καὶ ὠφέλειαν πολλῶν.

Ἐγεννήθη Σὴθ καὶ Νῶε καὶ ἡ ἄλλη ἡ σειρά,
Προπατόρων καὶ δικαίων ἡ ἀπλὴ καὶ καθαρὰ.

Ἀβραάμ ὁ Πατριάρχης καὶ ὁ ἄλλος ὁ χορός,
Τῶν Πατριαρχῶν τῶν θείων ὁ κλεινὸς καὶ ἱερός.
Σαμουὴλ, Δαβὶδ ὁ θεὸς καὶ ἡ ἄλλη ἡ πληθὺς,
Προφητῶν καὶ βασιλέων ἡ σεπτὴ καὶ ἀληθής.

Ἄλλὰ μόνον γὰρ καλόν τους καὶ διὰ τὸν πληθυσμόν,
Καὶ τὴν αὖξιν τοῦ γένους ὅχι διὰ τὸν σωσμόν.

Ἔσωσεν ὁ Μωϋσέας καὶ Ἑσθὴρ ἡ βασιλὶς,
Ἄλλὰ μερικοὺς ἀνθρώπους τῆς ἰδίας τῶν φυλῆς.

Καὶ τοὺς ἔσωσαν καὶ ἐκείνους μοναχὰ σωματικῶς,
Ὅχι καὶ ἀπὸ τὸν Ἄδην δηλαδὴ καὶ ψυχικῶς.

Ἐγεννήθη ἡ Μαρία, ἐγεννήθη ὁ Χριστός,
Καὶ ἐσώσατε τὸν κόσμον ἐγεινεν σωμὸς σωστός.

Ὅχι μόνον ἐνὸς γένους ἔθνους λέγω καὶ φυλῆς,
Ὅλης δὲ τῆς οἰκουμένης δύσεως καὶ ἀνατολῆς.

Ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι τῶν δυσμῶν αὐτῶν,
Ὅλων τῶν ἐθνῶν τοῦ κόσμου πάντων ὅλων τῶν βροτῶν.

Τοὺς ἐσώσατε τὸ σῶμα ἡμῶν τε καὶ τὴν ψυχὴν,
Βγάζοντάς τους ἀπ' τὸν Ἄδην μὲ ἐξουσίαν καὶ ἰσχύϊ.

Δύο σώματα εὗρίσκω τὸ λοιπὸν τὰ σωστικά,
Σώματα σωτηριώδη ὡς καὶ ἀναμάρτητα.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ μου τοῦ Υἱοῦ Θεοῦ Πατρός.
Καὶ τῆς ἀκηράτου Κόρης τῆς Ἀγίας τοῦ Μητρός.

Δύο σώματα τὰ πρῶτα ἦτον ἀφορμὴ φθορᾶς,
Ὅλων τῶν ἐθνῶν τοῦ κόσμου καὶ αἰτία καὶ ἀρᾶς.

Δύο σώματα δὲ πάλιν σωτηρίας συνδρομή,
Νὰ ἐννοηθῇ ὁ κόσμος ἐγεινεν ἡ ἀφορμή.

Ἐγεννήθη ὁ γενάρχης καὶ αὐτὸς Εὐὰν γεννᾷ,
Καὶ καλὸν καυμὲνε κόσμῳ ποσῶς δὲν σοὺ προξενᾷ.

Ἐγεννήθηκε ὁ Ἀβραὰμ καὶ τὸν Ἰσαὰκ γεννᾷ,
Καὶ καλὸν καυμὲνε κόσμῳ οὔτε αὐτὸς σὲ προξενᾷ.

Ἐγεννήθη Μωϋσέας καὶ αὐτὸς υἱὸν γεννᾷ,
Καὶ καλὸν καυμὲνε κόσμῳ οὔτε αὐτὸς σὲ προξενᾷ.

Ἐγεννήθηκε Δαυὶδ τε καὶ τὸν Σολομῶν γεννᾷ,
Καὶ καλὸν καυμὲνε κόσμῳ οὐτ' αὐτὸς σὲ προξενᾷ.

Ἐγεννήθηκαν Προφῆται καὶ αὐτοὶ ἄλλους γεννοῦν,
Καὶ καλὸν καυμὲνε κόσμῳ οὐτ' αὐτοὶ σὲ προξενοῦν.

Ἐγεννήθηκεν ἡ Ἄννα καὶ τὴν Μαριάμ γεννᾷ,
Χαίρε κόσμῳ, χαίρε κτίσις χαίρετ' ὄρη καὶ βουνά.

Ἐγεννήθη ἡ Παρθένος ἐγεννήθ' ἡ Μαριάμ,
Τὸ καλὸν τοῦ κόσμου ὅλου ἀπὸ κτίσεως Ἀδάμ.

Ἐγεννήθη ἡ Θεοτόκος ἡ παγκόσμιος χαρά,
Ἐξ Ἰωακείμ καὶ Ἄννης κατελύθη ἡ ἄρα.

Ἐγεννήθη ἡ Μαρία ἡ Πανάμωμος Ἀγνή,
Ἡ τοῦ κόσμου Σωτηρία εὐλογία ἡ κοινή.

Ἐγεννήθη ἡ Μητέρα ἡ γεννήσασα Θεόν,
Ὅπου ἔσωσε τὸν κόσμον ὅλον τε καὶ τὸν λαόν.

Ἐγεννήθη καὶ τὸν κόσμον ὅλον τὸν ἀναγεννᾷ,
Ἐγεννήθη καὶ τὸν κόσμον καλὸν μέγα προξενᾷ.

Δόξα σοι ὁ Κύριός μου καὶ Θεός μου αἰνετός,
Χαίρετε ὁ κόσμος ὅλος ὁρατὸς καὶ νοητός.

Χαίρε Μητὲρ ἐσύ Εὐὰ καὶ σύ Πάτερ ὦ Ἀδάμ,
Χαίρε Σὴθ, χαίρε ὦ Νῶε, χαίρε καὶ σύ Ἀβραάμ.

Ἄπαντες οἱ Πατριαρχαὶ χαίρετε χρυσὴ σειρά,
Προπατόρων καὶ δικαίων ἡ ἀρχαία ἱερά.

Χαίρε πάσης οἰκουμένης πάσης γῆς πᾶς ὁ λαός,
Ἐγεννήθη ἡ Παρθένος ἐξ αὐτῆς δὲ ὁ Θεός.

Ὁ Υἱὸς τοῦ Προανάρχου Παντοκράτορος Πατρός,
Ὁ Ἀχρόνως ὑπὲρ λόγον γεννηθεὶς ἄνευ μητρός.

Ὅχι τὴν συνηθισμένην γέννησιν τὴν σαρκικὴν,
Ἀμὴ ἄλλην ἀνωτάτην ἄφραστον καὶ εἰκὴν.

Ἀκατάληπτον τελείως κεκρυμμένην δυνατὰ,
Εἰς Ἀγγέλους καὶ ἀνθρώπους νοερά καὶ αἰσθητά.

Ὡς ἐστὶν ἡ σωτηρία πάσης λογικῆς ψυχῆς,
Γενομένης ἐν τῷ κόσμῳ σωζομένης ἀπ' ἀρχῆς.

Ἐγεννήθη ἡ Παρθένος τῆς ὁποίας ὁ Υἱός,
Ἔστι πάντων σωτηρία τῶν ἀπάντων ὁ Θεός.

Ἐγεννήθη ἡ Παρθένος ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ,
Ἡ Βασίλισσα τοῦ κόσμου ἡ κρηπὶς παντὸς λαοῦ.

Δράμωμεν ὁ κόσμος ὅλος εἰς τὴν γέννησιν ἐκείνῃ,
Βασιλεῖς Ἀρχιερεῖς τε μοναχοὶ καὶ λαϊκοί.

Δράμωμεν ὡς οἱ ποιμένες ἕως πόλεως Σιών,
Ἰδῶμεν τὸ βῆμα τοῦτο γεγονὸς ἀπ' τὸν Θεόν.

Δράμωμεν ἐπὶ τὸν οἶκον τῶν γονέων τῆς Παιδός,
Τοῦ Ἰωακείμ καὶ Ἄννης μετὰ τρέχοντος ποδός.

Δράμωμεν νὰ τὴν ἰδοῦμεν εἰς τὸ σπῆτι τοῦ πατρός,
Εἰς τὰ σπάργαννα ὡς βρέφος εἰς τοὺς κόλπους τῆς μητρός.

Καὶ διὰ νὰ συγχαρῶμεν ὡς εἰκὸς τοὺς εὐγενεῖς,
Θεοπάτορας ἐκείνους καὶ Ἁγίους τῆς γονεῖς.

Καὶ διὰ νὰ φωτισθῶμεν ἀπ' ἐκεῖνο τὸ φαῖδρόν,
Πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ βρέφους τὸ φωσφόρον καὶ λαμπρόν.

Προσκυνούντων κατὰ χρέος καὶ ὑμνούντων ὡς εἰκός,
Τικτομένην τὴν μητέρα τοῦ Θεοῦ Ἀγγελικῶς.

Ἀναλαβετε τὸν ὕμνον Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,
Ἀντὶ διὰ τῶν Ἀγγέλων καὶ ἱερεῖς οἱ ἱερεῖς.

Καὶ αὐτὸς διὰ τὸ πλῆθος οὐρανίας στρατιᾶς,
Τὸν Θεὸν πάντες αἰνεῖτε μετὰ γλώσσης κραταιᾶς.

Θεῷ δόξα ἐν Ὑψίστοις καὶ εἰρήνη ἐπὶ γῆς,
Ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ γέροντες καὶ εὐαγεῖς.

Μὴ φοβεῖσθε ἀλλ' αἰνεῖτε μὲ καρδίαν καθαρὰν,
Ἰδοὺ γὰρ Εὐαγγελίζου περισσὴν ὑμῖν χαράν.

Ἦτις ἐστὶ παντὶ κόσμῳ ὅτι σήμερον ἡμῖν,
Ἐγεννήθη σωτηρία τῶν ἀνθρώπων καὶ λιμὴν.

Ὅπου εἶναι ἡ Μαρία ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ,
Σωτηρία καὶ προστάτις παντός ὅλου τοῦ λαοῦ.

Μὴ φοβεῖσθε νὰ εἰπῇτε τὸν αὐτὸν ὕμνον σωστόν,
Ὅπου ὁ χορὸς Ἀγγέλων εἶπε διὰ τὸν Χριστόν.

Ὅτι καὶ εἰς τὴν Μαρίαν ὤκησε σωματικῶς,
Πᾶν τὸ πλῆρωμα ἐκείνης τῆς Θεότητος φρικτῶς.

Ὅτι καὶ αὐτὴν ἀξίαν οὐχ ἡγήσατο τιμὴν,
Εἶναι ἴσα τοῖς ἀνθρώποις ὑποστάσις ἡμῖν.

Ἀλλ' ἐπλήσθη πάσης δόξης ἀλλὰ ὕψος ἑαυτὴν,
Θεϊκὴν μορφήν λαβοῦσα ὑπὲρ φύσιν τὴν θνητὴν.

Ἄν λοιπὸν ᾗτο δομένον νὰ γνωρίσετε πιστῶς,
Πῶς αὐτὴ εἶναι ἡ μήτηρ ἐξ ἧς μέλλει ὁ Χριστός

Ἦθελεν ἔλθεῖν καὶ πλῆθος οὐρανοῦ στρατιᾶς,
Τὸν Θεὸν ἡμῶν αἰνούντων φωνῆς μετὰ κραταιᾶς.

Καὶ λιγόντων Θεῷ δόξα ὅντι ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Καὶ τῇ γεννηθείσῃ κόρῃ ἐκ τῆς Ἀννης τῆς ἀγνῆς.

Ἐλθετε εἰς τὴν οἰκίαν ἄρχοντες καὶ βασιλεῖς,
Νὰ ἰδῇτε τὸ παιδίον τῆς θαρραλικῆς βουλῆς.

Καὶ γονυκλιτῶς πεσόντες προσκυνήσατε αὐτῷ,
Ὡς ἐτοιμασμένῳ θρόνῳ τῷ Θεῷ προσκυνητῷ.

Καὶ ἀνοίξαντες προθύμως καὶ τοὺς θησαυροὺς ὑμῶν,
Προσενέγκατε τὰ δῶρα τῶν βασιλικῶν τιμῶν.

Τῇ μητρὶ τοῦ βασιλέως, βασιλείας πάσης γῆς,
Βασιλεύσουσι γὰρ πάντες δι' αὐτοῦ τῆς προσταγῆς.

Τὸν χρυσὸν ὡς Βασιλῖδα παντός δήμου καὶ λαοῦ,
Τὸ λιθάνι ὡς μητέρα τοῦ Σωτῆρος καὶ Θεοῦ.

Καὶ τὴν Σμύρναν ἐν ἀνθρώπῳ γεννηθέντι καὶ θνητῷ,
Φύσεως κατὰ τοὺς νόμους φυσικῶ ὅντι βροτῷ.

Μὴ θαμβεῖσθε εἰς τὰ δῶρα διατὶ καὶ ὁ Θεός,
Τὸ ζωαρχικόν της τέκνον ὁ Βασιλικὸς Υἱός.

Ἐχει πρὸς αὐτὴν νὰ φέρῃ ὅλην τὴν Τριαδικήν,
Ἀφατον μεγαλωσύνην δωρεὰν τὴν Θεϊκὴν.

Τοῦ Πατρὸς τὴν εὐδοκίαν, Πνεύματος τὸν ἐρχομόν,
Τοῦ ἰδίου τοῦ προσώπου τὸν ἐν κόσμῳ σαρκωμόν.

Ἀλλ' ἡμεῖς ὁ Θεοτόκε λαῖκοι καὶ μοναχοί,
Πίπτομεν σὲ προσκυνούμεν δοῦλοι σου οἱ ταπεινοί.

Τὶ χαρίσματα τί δῶρα τί ἐπαίνους καὶ τιμὰς,
Νὰ προσφέρωμέν σοι κόρη ὅτι ἦλθες πρὸς ἡμᾶς.

Οἱ Ἀρχιερεῖς τὸν ὕμνον δῶρα δὲ αἱ βασιλεῖς,
Σοῦ προσφέρωμεν Παρθένε μετὰ πίστεως πολλῆς.

Ἀνυμνούμεν δὲ οἱ πάντες τὴν χαρμόσυτον αὐτὴν,
Τῆς γεννήσεώς σου κόρη τὴν ἀγίαν ἑορτήν.

Ὅτι ἦλθες εἰς τὸν κόσμον ὡς μυστήριον σεπτόν,
Καὶ σωτηριῶδες θαῦμα καὶ ὡς αἰνίγμα κρυπτόν.

Ἡ ἀγία γέννησίς σου Δέσποινά μου ποθητὴ,
Ὡ μυστήρια μέγала ὅπου δειξέῃς αὐτὴ.

Πρὸ αἰώνων νεκρωμένα δόγματα παναληθῆ,
Καὶ σωτήρια τῷ κόσμῳ Ἀειπάρθενε ἀγνή.

Τὴν ἀγίαν γέννησίν σου Δέσποινά μου προσκυνῶ,
Ἐκ ψυχῆς τε καὶ καρδίας σὺν παντὶ χριστιανῷ.

Καὶ τιμῶ τὰ σπάργανά του καὶ ἀσπάζομαι αὐτά,
Ὡς σκεπάσματα τοῦ Θεοῦ σκήνους σου προσκυνητά.

Τρισευδαίμων ὁ πατέρας τῆς τοιαύτης θυγατρὸς,
Μακαρία ἡ κοιλία τῆς ἀγίας σου μητρὸς.

Τρισμακάριστα τὰ χεῖλη τὰ φιλοῦντά σε ἀγνή,
Καὶ τὰ χεῖρα ἐκείνα ποῦ σὲ βάσταζαν σεμνή.

Μακαρία καὶ ἡ γλῶσσα καὶ τὸ στόμα καὶ ἡ φωνή,
Τοῦ ἀνθρώπου ποῦ δὲν παύει ὅσον ζῇ νὰ σε ὕμνῃ.

Ὅχι διατὶ γεννήθης ἐκ φυλῆς βασιλικῆς,
Ἀλλ' ἐγέννησες τὸν ἐνα τῆς Τριάδος τῆς σεπτῆς.

Προσκυνούμεν σοὶ τὴν γένναν Δέσποινα προσκυνητή,
Ὡ Θεογεννήτορ κόρη δοῦλοι σου οἱ ταπεινοί.

Ἀνυμνούμεν Θεοτόκε, γέννησίν σου τὴν σεπτὴν.
Προσκυνούντες καθ' ἑκάστην ἀειπάρθενε ἀγνή. ⁽¹⁾

(1) Ἐρανίσθημεν ταῦτα ἐκ χειρογράφων τὰ ὅποια μὲς ἐδόθησαν πρὸς τύπωσιν
παρὰ τῆς κυρίας Φιλίδος Λογιωτατίδου ἐξ Αἰγίνης. Σημ. Ἐκδότου.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, φύλαξόν με ὑπὸ σὴν σκέπη σου, ὅτι εἰς τὰς παναχράντους σου χεῖρας παρατίθηναι τὸ πνεῦμά μου· γενοῦ βο-
ηθὸς καὶ σκέπη τῆς ψυχῆς μου ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, καὶ
πρέσβυς ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀναξίου, ἵνα εἰσέλθω καθαρὸς καὶ ἄγνός εἰς τὸν
Παράδεισον, καὶ μὴ ἀπορρίψῃς με Κυρία μου τὸν δοῦλόν σου, ἀλλὰ
βοήθησόν μοι, καὶ δός μοι τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως, καὶ λύτρωσαί με
ἀπὸ παντὸς κινδύνου, ἐπιβουλῆς, καὶ ἀνάγκης, καὶ ἀσθενείας. Καὶ δώ-
ρησαί μοι πρὸ τοῦ τέλους μετάνοιαν, ἵνα σωζώμενος τῇ μεσιτείᾳ σου
καὶ βοηθείᾳ σου, ἐν μὲν τῷ παρόντι βίω λυτρωθῶ παντὸς ὁρατοῦ, καὶ
ἀοράτου πολέμου, ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ἀπὸ τῆς αἰωνίου
κολάσεως. Καὶ προσκυνῶ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον Παναγία μου Θεο-
τόκε, ἀποδιῶξον ἀπ' ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου τὴν
ἀκηδῖαν, τὴν λήθην, τὴν ἄγνοιαν, τὴν ἀμέλεια, καὶ πάντας τοὺς πονη-
ροὺς λογισμοὺς, καὶ αἰσχροὺς, καὶ βλασφήμους ἀποσόβησον ἐκ τῆς ἁ-
θλίας καὶ ταλαιπώρου μου καρδίας, καὶ ἐκ τῆς μεμολυσμένης ψυχῆς μου,
καὶ τοῦ ἐσκοτισμένου νοός μου. Καὶ κατὰσθεσόν μου τὴν φλόγα τῶν
παθῶν, καὶ ἐλέησον καὶ βοηθήσόν μοι, ὅτι ἀσθενής καὶ ταλαίπωρός εἰμι
ἐγώ. Καὶ ρῦσαί με ἀπὸ τῶν ἐπερχομένων μοι πονηρῶν ἐνθυμήσεων καὶ
προλήψεων, καὶ ἐκ πασῶν τῶν κακῶν μοι πράξεων τῶν ἐν νυκτὶ καὶ
ἡμέρᾳ. Ὅτι εὐλογημένη καὶ δεδοχασμένη ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Δέσποινα, ὑπὸ τὴν Σκέπη σου πάντες οἱ δούλοι σου τρέχο-
μεν, καὶ παρακαλούμεν σε οἱ ἀνάξιοι· πρόφθασον καὶ λύτρωσαι ἀπὸ
πάσης περιστάσεως, καὶ ἀπὸ θάνατον τὸν ἐξαπνικὸν καὶ πανώλεθρον. Οἴ-
δαμεν ὅτι δύνασαι, πάντα ὅσα θέλεις καὶ βούλῃσαι· Δέσποινα τοῦ Κό-
σμου, βασίλισσα Κυρία τοῦ παντός. Χαριτωμένη ἐπάκουσον· τοῦ παρα-
καλούντός σε.

ΥΜΝΟΣ ΚΑΤΑ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ ΔΙΑ ΣΤΙΧΩΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΔΕΣΠΟΙΝΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ἀνοῖξον, δέομαι Ἀγνή, τὰ ταπεινά μου χεῖλη,
Τοῦ ἀνυμνεῖν, καὶ ἐπαινεῖν, τὰ σὰ καὶ ἀναγγέλλειν
Βάτον σὲ εἶδε Μωϋσῆς, καὶ πλάκα γεγραμμένην,
Μὲ τὸ δακτύλι τοῦ Θεοῦ, εἶσαι ζωγραφισμένη.

Γένος ἀνθρώπων σὲ ὕμνεῖ, καὶ τάξεις τῶν Ἀγγέλων,
Χαῖρε εἰρήνη καὶ χαρὰ, δόξα τῶν Ἀρχαγγέλων.
Δῶρον προσφέρω λογικόν, Κόρη χαριτωμένη,
Κυρία καὶ Βασίλισσα ὑπερδοχασμένη.
Εὐχαριστῶ σοι Δέσποινα, ποῦ σ' ἔχω βοηθεῖαν,
Στὴν θάλασσαν ὑπέρμαχον, στὴν γῆν παρηγορίαν.
Ζωὴ ὑπάρχεις καὶ χαρὰ, καὶ τῶν Πατέρων κλέος,
Καὶ θαυμαστὸν Παλάτιον, τοῦ μόνου Βασιλέως.
Ἡ τὸν Χριστὸν κυήσασα τὸν Ποιητὴν τοῦ Κόσμου,
Βασίλισσα τοῦ Οὐρανοῦ, τῆς Γῆς, καὶ τοῦ νοός μου.
Θαυμάστωσον τὴν χάριν σου, ποῦ σ' ἔχομεν Μητέρα,
Καὶ φύλαξόν μας Δέσποινα, νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν.
Ἰασαί με τὸν δοῦλόν σου, Κόρη χαριτωμένη,
Καὶ φώτισόν μου τὴν ψυχὴν, μόνη εὐλογημένη.
Κυρία μου καὶ Δέσποινα, παρηγορήτισσά μου,
Ὅποταν σὲ παρακαλῶ, φθάνεις Βασίλισσά μου.
Λαμπρὰ εἶσαι φωτεινὴ, φύλαξον, λάμπρυνόν με,
Ἐλέησόν με πάνταγε, καὶ ἐλευθέρωσόν με.
Μαρία κυριώνυμε, ὕμνος τῶν Ἀσωμάτων,
Χαῖρε Πηγὴ, χαῖρε Αὐλὴ τῶν λογικῶν προβάτων.
Ναὸς Θεοῦ Πανάγιε, καὶ καλλονὴ Ἀγγέλων,
Χαῖρεις σοὶ ἔφη Γαβριήλ, χαρὰ τῶν Ἀρχαγγέλων.
Ἐνὸν θαῦμα παράδοξον, πῶς ἦλθεν ὁ Θεός μου,
Καὶ ἐσαρκώθη ὑπὸ σοῦ ὁ Ποιητὴς τοῦ Κόσμου.
Ὁ Γαβριήλ ὁ θαυμαστός, εἰς Ναζαρέτ τὴν Πόλιν,
Τὸ χαῖρε προσεφώνει σοι, καθὼς τὸ ξεύρου δλοι.
Παράδεις πανθαύμαστε, κατὰκαρπος Ἐλαία,
Χαῖρε ὅπου ἐγέννησες, Χριστὸν τὸν Βασιλέα.
Ῥάβδος ὅπου ἐβλάστησες, τῶν πάντων πλαστοργόν μας,
Τὸν Οὐρανοῦ τε καὶ τῆς Γῆς, Κύριον καὶ Θεόν μας.
Στέφανος δωδεκάστερος, εἶσαι χαριτωμένη,
Φέρων χαρὰς μηνύματα, πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ.
Τιμιωτέρα Χερουβίμ, καὶ πάντων ἀνωτέρα,
Παντός τοῦ Κόσμου Δέσποινα, καὶ τοῦ Θεοῦ Μητέρα.
Ὑψηλότερα Οὐρανῶν, ὑπερκαθαροτέρα,
Τῶν Οὐρανίων Στρατιῶν, εἶσαι τιμιωτέρα.
Φέγγος Ἡλίου νοητοῦ, λαμπροφωτεινότερα,
Χαῖρε ὅτι ἐφάνηκες καθέδρα ὑπερέτερα.
Χαῖρε σεμνὴ περιστέρα, ὑπερευλογημένη,
Χαῖρε Ἐδὲμ ἀνοίξασα, πύλην τὴν κεκλεισμένην.

Ψαλτῆρι εἶσαι τοῦ Δαυὶδ, καὶ τῆς κινύρας θαῦμα,
 Ὅργανον δωδεκάχορδον, καὶ Σωλομώντος ἄσμα.
 Ὡ Παναγία Δέσποινα, δέξαι με τοῦ ἀθλίου,
 Τὸν ὕμνον τὸν σμικρότατον, δούλου σου τοῦ ἀχρείου.

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ ΨΑΛΛΟΜΕΝΟΝ ΑΥΤΟΜΕΛΟΝ. Εἰς Ἦχον πλ. δ'.

Δέσποινα πάντων, Δέσποινα, καὶ πάντων ὑπερτέρα,
 Καὶ πάντων ὑπερέχουσα τῶν ἄνω στρατευμάτων.
 Ἐκτεῖνον χεῖρα κραταῖαν καὶ φύλαττε τὸν Κόσμον.
 Τοὺς Ἱερεῖς εὐλόγησον τοὺς σὲ ἱεουργοῦντας,
 Τοὺς Μοῦσους συμπάθησον τοὺς σὲ παρακαλοῦντας,
 Τοὺς Βασιλεῖς εἰρήνευσον καὶ τοὺς τῶν Παλατίων.
 Καὶ νῦν ἡμᾶς ἀξίωσον ἰδεῖν τὴν Βασιλείαν,
 Τὴν Βασιλείαν Οὐρανῶν καὶ Θύραν Παραδείσου.
 Ἄσωμεν πάντες ἄσωμεν ὕμνον τῇ Θεοτόκῃ,
 Βάτον τὴν ἀκατάφλεκτον, στάμνον τὴν Παναγίαν.
 Τὸν γλυκερὸν Παράδεισον, τὴν ἄσπιλον Παρθένον,
 Ὑπὸ Δαυὶδ, καὶ Ἰεσσαί, Ἰωακείμ, καὶ Ἀννης.
 Ἐφάνη νέος Οὐρανός καὶ νέα Βασιλεία,
 Καὶ τριφεγγὴς ἀνατολὴ καὶ κάλλι Παράδεισου.
 Τὴν γέννησίν σου προσκυνῶ τὸν τόκον σου δοξάζω,
 Καὶ σὲ Ἁγία Δέσποινα ὡμῶ καὶ προσκυνῶ σε.
 Ψάλλει Μωσῆς, ψάλλει Δαυὶδ, ψάλλουσιν οἱ Προφῆται,
 Ψάλλε καὶ σὺ Ἰάκωβε, καὶ ἀδελφεὲ Κυρίου.
 Ψάλλε καὶ σὺ Παράδεισε μετὰ τῶν Ἀρχαγγέλων,
 Ὅτι ἐφάνη σήμερον ἡ σοῦ ἁγιωτέρα.
 Καὶ πλατυτέρα Οὐρανοῦ ὑπερενδοξότερα,
 Ὅταν καθήσῃ ὁ Κριτής, κρίναι τὴν Οἰκουμένην,
 Τότε ἡμῖν βοήθησον Δέσποινα Θεοτόκε.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ.

»Τὸν τύποις ἐκδόσαντα, τὸν κεκτημένον,
 »Τὸν τ' ἀναγινώσκοντα ξὺν προθυμίᾳ,
 »Φύλαττε τοὺς τρεῖς, ἡ ΤΡΙΑΣ τριτοβίως.
 Ἀμήν.

Πᾶσα ἡ γῆ. Ἀλληλούια.

Ἀλληλαῶτε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. Ἀλληλούια.
 Ἀσατε, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, καὶ ψάλλατε. Ἀλληλούια.
 Ἀλληλαῶτε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Κυρίου. Ἀλληλούια.
 Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀλληλούια.
 Δεδοξασμένα ἐλαλύθη περὶ σου ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. Ἀλληλούια.
 Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν
 Σιών. Ἀλληλούια.
 Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούια.
 Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται. Ἀλληλούια.
 Ἠγίασε τὸ σκηνώμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος. Ἀλληλούια.
 Ἁγιοσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ. Ἀλληλούια.
 Ὅρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῇ. Ἀλληλούια.
 Ποτήριον Σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλ.
 Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, καὶ ὑπνώσω. Ἀλληλούια.
 Ἐπίστρεψον ψυχὴ μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου. Ἀλληλούια.
 Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες, οἱ μι-
 σούντες Σιών. Ἀλληλούια.
 Σὺ ἐπλάσας με, καὶ ἔθκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά Σου. Ἀλληλούια,
 Ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, καὶ μετὰ δόξης πρεσελά-
 βου με. Ἀλληλούια.
 Κύριε εἰς χεῖράς Σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. Ἀλληλούια.
 Ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ
 Θεοῦ. Ἀλληλούια.
 Ἐν φωνῇ ἀγαλλιᾶσεως, καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος. Ἀλληλ.
 Πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου. Ἀλληλούια.
 Χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι μοι τὴν δόξαν σου. Ἀλληλούια.
 Ἐξηγέρθη, καὶ ἐπὶ εἰμὶ μετὰ σοῦ. Ἀλληλούια.
 Αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὕψιστου. Ἀλληλούια.
 Κύκλω αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ. Ἀλληλούια.
 Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πᾶσι γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἀλληλούια.
 Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ Κιβωτὸς τοῦ ἁγιά-
 σματός σου. Ἀλληλούια.
 Ἅγιος ὁ ναός σου θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. Ἀλληλούια.
 Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν. Ἀλληλ.
 Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΞΙΟΤΙΜΩΝ Κ. Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Α Θ Η Ν Ω Ν

- 1 'Η Α. Μ. Βασίλισσα "Ολγα
- 2 † Τριφ. καὶ 'Ολυμπ. Νεόφυτος
- 3 † Σ. Βηθλέμ κ. "Ανθ. ἀγιοτ.
- 4 Γεννάδιος Οἰκονομίδης ἀρχιμ.
- 5 'Ιωακείμ Σπετσέρης
- 6 Σπυρίδων Κτενῆς ἱερεύς.
- 7 Νικόλαος Βλαχάκης ἱερεύς.
- 8 Σπυρίδων Γιαννουλέας ἱερεύς.
- 9 Νικόλαος Πλανᾶς ἱερεύς
- 10 Γαβριήλ Στρατούλης ἀρχιμανδ.
- 11 Τιμόθεος ἱερομόναχος Κρής.
- 12 'Ιερόθ. Μητροφάνης ἡγ. Πεντ.
- 13 Νικηφόρος Προδατάρης μοναχός
- 14 'Αμφιλόχιος Π. Τσίγος μοναχός
- 15 'Ακάκιος Κανελλόπ. ἱερομ. 'Αγιορ.
- 16 'Ιωάννης Δ. Παπανικολάου
- 17 'Ιωάννης Νικολαΐδης σώματα 2
- 18 'Ιω. Σταύρ. Δοβελος ὑπόδηματ.
- 19 'Ηλίας Δ. Ρουμπέσκος ἐπιπλοπ.
- 20 Κωνστῖνος Δ. Δελφίνης
- 21 Εἰρήνη Κ. Παπαρίζου
- 22 Θεμιστ. Μαληθῆτης ἐξ 'Αμφισ.
- 23 Φανελάκης Μιχ. Κρής ξυλουργ.
- 24 Γεώργ. Κασκαβέλης Δορ. σανδ.
- 25 'Αθανάσιος Ζαχαρόπουλος
- 26 Γεώργιος Α. Βουτέρης ἱερεύς
- 27 Μιθθαῖος Τσάκωνας πνευματοπ.
- 28 'Αντώνιος Μ. Βενιέρης ἐργολάβ.
- 29 'Η ἰν Μυκόνω ἰ. μ. τῆς Τουρλ. 2
- 30 Σταμ. 'Αν. Ρύγγος ἐν Κύμης
- 31 Εὐάγ. Βλάχος λοχ. ἀπόστρατ.
- 32 Κυριάκος Π. Μανίκας ψάλτης
- 33 'Ελενίτσα Δ. Δουκάκη
- 34 Χριστόδουλος Σ. Δουκάκη
- 35 Μαρία Σ. Δουκάκη
- 36 Κωνστ. Α. Κοσμή ἐμπορος
- 37 Σοφοκλῆς Κρητοβουλίδης
- 38 'Εμμανουήλ Λελουδάκης ἱερομόν.
- 39 Κλεάνθης Γαϊτάνος χερτοπώλ.
- 40 Μακάριος Μοναχός Καλύμνιος

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

- 41 Στυλ. Γ. 'Αναστασόπουλος ἔμ.
- 42 Γεώργ. Γιούλης
- 43 'Ιωάννης Τράγκας ἔμ. ξυλείας
- 44 Χρῆστος Μητρόπουλος
- 45 Δημήτρ. Γεωργίτης οἰνοπνευμ.
- 46 Φωκίων Βάμβας.
- ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ
- 47 Μονή 'Οσίου Λουκά - Σαμ. 1
- ΑΜΦΙΣΣΗΣ
- 48 'Ιάκ. Δήμου μον. μονή Πρ. 'Ηλ.
- 49 Θεόφιλος Γριλλάκης ἱεροδιάκον.
- 50 Γενάδιος Εὐσταθίου μοναχός
- 51 Παναγιώτης Μαυρογιάννης
- 52 Γερμανός Φάρρος μοναχός
- 53 'Αγαθάγγελος Θεοχάρης ἱερομ.
- ΠΑΤΡΩΝ
- 54 † σεβ. Πατρ. καὶ 'Ηλ. κ. 'Ιερο.
- 55 Βασίλειος Σεκόπουλος
- 56 Χρῆστος Σακελαρόπουλος ταμ.
- 57 Δημήτρ. 'Ανδρικόπουλος ἔμπορ.
- 58 Παναγιώτης Παπαγιάννιόπουλ.
- 59 Γεώργιος Σ. Χαλκιάς.
- ΝΕΟΧΩΡΙΟΝ ΦΑΛΑΙΣΙΑΣ
- 60 Συμ. Μουστάκης ἱερομ. Σιναΐτ. 2
- 61 'Αθανάσιος Π. Κάτσος.
- 62 Βασ. Μοττάκης χωρ. Λογκανίκο
- ΣΠΑΡΤΗΣ
- 63 † Θεόκλ. Μην. Μονιμ. καὶ Σπ.
- 64 Στυλιανός Δημητρώπουλος
- 65 'Ελένη Χρ. Στρομπούλη
- 66 Δημήτρ. 'Ηλ. Ζαχαράκος ψάλ.
- 67 'Ιωάννης Καρτερούλης
- 68 Σπ. Παπασπυριδόπουλ. οἰκονόμ.
- 69 Γεώργιος Βουκλιζας
- 70 Κωνσταντ. Σακελαρόπουλος
- 71 Αἰμ. Παπακωσταντ. οἰκονόμ.
- 72 Μονῆς Παντανάσης Καλογρ.
- 73 Νικόλαος Κονταξόπουλ. ἱερεύς
- 74 Παρθ. Πολυμεν. ἡγ. Ζερπίτ.
- 75 Ναός Εὐαγγελιστρίας

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΞΙΟΤΙΜΩΝ Κ. Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ 81

- 76 Χρ. Μυλωνάκος
- 77 Δημ. Μυλωνάκος.
- 78 Κωνστ. Τζανετίας
- 79 Κωνσταντῖνος Σιμητάκος.
- ΠΥΓΟΥ ('Ηλείας).
- 80 Κύριλλος Ζερβομπεάκος πνευμ.
- 81 Γ. 'Αποστολῆς καπνισπώλης
- 82 'Ιωάννης Τσαγκαράκης.
- ΠΟΡΟΥ.
- 83 'Ιερόθεος Σακελίων προηγούμενος
- ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ.
- 84 Δημήτριος 'Αθανασιάδης διδ.
- ΔΕΥΚΑΔΟΣ.
- 85 'Ιωάννης Σολδάτος ἱερ. καὶ Οἰκ.
- ΚΕΡΚΥΡΑΣ.
- 86 Σπυρίδων Καταπόδης ἱερεύς Σ. 5
- 87 Χρῆστος Παπαδόπουλος »
- ΧΑΛΚΙΔΟΣ.
- 88 'Αθ. Σ. Μπενερίλης σανδαλ. Σ. 3
- 89 Σταμάτιος Παπαδασυλείου.
- ΙΤΕΑΣ.
- 90 Νικόλαος Α. Μπαλῆς. 50
- 91 'Αλέξανδρος Α. Μπαλῆς. 50
- 92 'Αντώνιος Φ. Μπαλῆς
- 93 Θεόδ. Ζ. Κολοδότσος
- 94 Δύκερης Ταξ. Ντόσκορος
- ΘΗΡΑΣ.
- 95 Γεώργιος Α. Ναμικός ἱερεύς 2
- ΝΗΣΟΥ ΚΑΡΠΑΘΟΥ.
- 96 Μηνᾶς Γ. Γεωργαρόυλης Σ. 2
- 97 Γεώργιος Κ. Χρυσός.
- 98 'Ανδ. Σακελαριάδης. ἐργολ.
- 99 Γεώργιος Χατζῆ 'Αντωνιάδης.
- 100 Ν. Α. Οἰκονομίδης ἱεροψάλτης
- 101 'Ιωάννης Παπαδόπουλος.
- ΑΙΓΙΝΗΣ.
- 102 Στυλιανός Διάτσος ἱερεύς 2
- 103 Προκόπιος Γεωργιάδης ἱερομ.
- 104 Φιλῖδ Λογιωτατίδου 10
- ΚΑΛΑΜΩΝ.
- 105 'Αθ. Α. 'Αβραμάκος Οἰκονόμος. 2
- 106 Ν. Βέλμαχος ἱερ. 'Αγ. Νικολ.
- 107 'Ιερὰ Μονή ἡγ. Κωντ. Καλογ.
- 108 Σεβαστιανή Καμινία μοναχή.
- 109 Παΐσια Τσεντία »
- 110 'Ανθήμη Σκιρτού »
- 111 Βιργένη Βογοπούλου »
- 112 'Αθανασία »
- 113 Εὐθυμία Βαρκλαντή »
- 114 Θεοκτίστη Δημοπούλου » 2
- 115 Παΐσια Μακρινιώτη »
- 116 Καλλινίκη Καπελούζου »
- 117 Θιλοβία Χρονοπούλου »
- 118 Δωροθέα Κυριεζή »
- 119 'Ιουλιανή Θ. 'Ανδρεάδη »
- 120 Μακαρία Κρητικῆ »
- 121 Παγκρατία Κοκορίαννη »
- 122 Εὐπραξία Κουλουμποῦ »
- 123 Εὐπραξία Γαργαλίδου »
- 124 Εὐσεβία Δαζία »
- 125 Μελετήνη Παπαδοπούλου μον.
- 126 Παν. 'Αλεβίζος ἱερ. Μεσσήνης.
- 127 'Η 'Ιερὰ Μονή Βελανιδιά. 2
- 128 Δανιήλ Μασουρίδης 'Ηγούμ. 3
- 129 'Αμβρόσιος Τριφωνόπουλος ἱερ.
- 130 Κυπριανός Θεοφιλόπουλος ἀρχ. 3
- 131 Προκόπιος 'Αγγελόπουλος Συμ. 3
- 132 Διονύσιος Ζαβέλης μοναχός.
- 133 Δαμιανός Μπεστιάκος »
- 134 Παν. Φ. Στρούμπος ἔμπορος.
- 135 'Η Μονή Δημιόβης 10
- 136 'Ηγ. Βηθαρίων Στρυφτόμπος 5
- 137 Προηγ. Εὐθύμιος Δημητρίου 3
- 138 Δαμασκηνός Πουλίτης ἱεροδ. 3
- 139 Εὐθύμιος Γεωργανῆς μοναχός.
- 140 Γεράσιμος ἱερομόναχος.
- 141 'Αρσένιος Παρασκευόπουλος μ.
- 142 Παρθένιος 'Ασιμακόπουλος ἱερομ.
- 143 Δαμιανός Λαυριώτης προηγ.
- 144 Χρῆστος 'Ιω. Δουκάκη.
- 145 Γεωρ. Σ. Παπαδόπουλος.
- 146 Σωτήριος Θ. Πελεκᾶνος.
- 147 'Ανθιμος Παντελάκης ἀρχιμ. 2
- 148 'Η 'Ιερὰ Μονή Βουλάνου
- 149 Γρηγόριος Ρούσης ἡγούμ.
- 150 Δημ. Δ. Γεωργούλος

ΜΕΓΑΣ ΣΥΝΑΞΑΡΙΣΤΗΣ Ἡ ΒΙΟΙ ΑΓΙΩΝ

Πάντες οἱ βίοι τῶν ἁγίων τῆς ὀρθοδόξου ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καὶ κινήτων ἑορτῶν τὰ Συναξαρία ἐξεδόθησαν μέχρι τέλους ἐμπεριέχοντες Ἀκολουθίας μὴ ἐμπεριαχομέναις εἰς τὰ μηνιαῖα καὶ Λόγους ἐγκωμιστικούς, καθὼς καὶ τὸ Πανάγιον μετὰ Ἀλφαριθμητικοῦ καταλόγου πάντων τῶν ἁγίων ἐκ τριῶν χιλιάδων περίπου, καὶ πότε ἕκαστος ἑορτάζεται καὶ εἰς ποῖον βιβλίον Συναξαριστῶν εὐρίσκονται. Εἰς δεκατέσσαρας τόμους, ἕκαστος δὲ τόμος τιμᾶται δραχ. τριῶν διὰ τοὺς δώδεκα μῆνας, οἱ δύο δὲ τελευταῖοι τόμοι περιέχοντες τὰ Συναξαρία τῶν κινήτων ἑορτῶν Τριωδίου τε καὶ Πεντηκοσταρίου, δίδονται μόνον ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς ἕκαστος τόμος. Τὸ σύγγραμμα ὅλον ἐκ 450 τυπογραφικῶν φύλλων, εἰς δεκατέσσαρας τόμους καὶ δύο παραρτήματα ἐκ σελ. 7,170 τιμᾶται δραχ. 37, διὰ τὰς ἐπαρχίας δρ. 40 ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν, διὰ δὲ τὸ ἐξωτερικῶν δραχ. 40 χρυσῶν.

— Ὅλιγαι σειραὶ τοῦ Μεγάλου Συναξαριστοῦ μένουσι. Σπεύσατε. Ὁ βουλούμενος ν' ἀποκτήσῃ αὐτὸν πρὶν ἢ ἐξαντληθῇ ἢ ὅ,τι δῆποτε βιβλίον, ἀποστέλλει τὸ ἀντίτιμον καὶ εὐθὺς διὰ πρώτου ταχυδρομείου λαμβάνει τὸ αἰτούμενον.

Ἐτυπώθησαν καὶ αἱ Ἀκολουθίαι τῶν Ἀγιορειτῶν Πατέρων, τῶν Νεομαρτύρων μετὰ Ἐγκωμίου, καὶ Λειμονάριον τὸ παλαιὸν ἦτοι Διηγήματα τῶν ὁσίων Πατέρων. Τιμᾶται ἕκαστος ἀντὶ δραχμῆς, διὰ δὲ τὸ Ἅγιον Ὅρος καὶ τὸ ἐξωτερικὸν δραχ. ἀργυρᾶς. Ὁμοίως ἐτυπώθη καὶ ἡ Πνευματικὴ Τράπεζα σύγγραμμα Γερασίμου Παπαδοπούλου βιβλίον ψυχωφελέστατον ἐκ σελίδων 418 τιμᾶται μόνον δρ. 2 Ὁμοίως καὶ φυλλάδιον τοῦ ἰδίου γινῶμαι λ. 20.

Εὐρίσκεται ἡ παρούσα ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ ἐκδότῃ, δδὸς Πετρακῆ ἀριθ. 36, πλησίον τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τοῦ Ἱεροῦ τῆς Μητροπόλεως, καὶ παρ' ἅπας τοῖς κ.κ. βιβλιωπώλαις, καὶ ἐν Κιόλαμιν ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κ. Φιλοστράτου Γ. Στρούμπου καὶ εἰς τὰ κελλία τῆς Ὑπαπαντῆς.

Πᾶσα πληρωμὴ γενομένη εἰς ἄλλο πρόσωπον ἐπιβαρύνει τὸν πληρώσαντα.

Σημ. Ζητῶ συγνώμην παρὰ τῶν κ. κ. συνδρομητῶν ὧν τὰ ὀνόματα δὲν κατεχωρίσθησαν, ὡς μὴ σταλειῶν ἐγκλίως τῶν ἁγγελιῶν.

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν σφραγίδα τοῦ ἐκδότου θεωρεῖται ὡς ἐκ τυποκλοπίας προερχόμενον καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὸν νόμον.

Τιμᾶται δραχμῆς.